

รายงานการวิจัย

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม

โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย

Silapabanlengs Siamese Music
performed by immuel Orchestra
in the Community of Klongtoey

ผศ.ดร.ชญพงศ์ ทองสว่าง, ผู้วิจัย

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang, Researcher

รายงานการวิจัย

ศิลปบรรเลงเพลงสยามโดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย
Silapabanlengs Siamese Music performed by
Immanuel Orchestra in the Community of Klongtoey

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง, ผู้วิจัย
Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang, Researcher

สำนักวิชาดุริยางคศาสตร์ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
ประจำปีงบประมาณ 2566

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลอร์เคสตราในชุมชนคลองเตย” ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2566 ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณสำนักงานการวิจัยแห่งชาติที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยในสาขาดนตรีผ่านทางหน่วยงานต้นสังกัด สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหาร คณาจารย์ พนักงาน นักศึกษาและบัณฑิตของสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนาทุกท่านที่มีส่วนร่วมสนับสนุนให้โครงการวิจัยดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ในการนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง บุตรชายคนโตของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษาโครงการ พร้อมทั้งให้ข้อมูลอย่างละเอียดและคำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำโครงการวิจัยนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีที่ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ ดังรายนามต่อไปนี้ ศ.ดร.ณัฏฐา พันธุ์เจริญ Prof. Dieter Mack ดร.จิรเดช เสดะพันธุ์ อ.อานันท์ นาคคง ดร.วานิช โปตะวนิช คุณอัปสร ฐรมะโรหิต และ ดร.ภาศินี สกฤตสุรัตน์

ขอขอบคุณมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต วงอิมมานูเอลอร์เคสตรา รศ.ดร.สิริลักษณ์ คอรั้มันตร์ ดร.กฤษณ์ นิรมิตราม วาทยกรผู้ฝึกสอนวงเยาวชน ที่ร่วมกันจัดกิจกรรมดนตรีให้กับเยาวชนในชุมชนคลองเตย ในการแสดงศิลปบรรเลงเพลงสยาม

ขอขอบคุณ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ผู้ออกแบบท่าเต้นบัลเลต์ ร่วมกับ อาจารย์อัจฉรา หิรัญแพทย์ (We Dance Studio) และอาจารย์สุภาดา อมรวิริยะกุล (Arabesque Studio) ช่วยกำกับนักแสดงและนักบัลเลต์ และ นายภูมิ สันติพรวิทย์ ที่มาเล่นเปียโนประกอบการเต้นและช่วยปรับแก้บันทึกโน้ตเพลง

ขอขอบคุณนักดนตรีและนักแสดงทุกท่านที่มาร่วมการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” และ ดร.อภิชาติ อินทวิชิต (พิธีกร) อีกทั้งขอบคุณทีมงานถ่ายทำวิดีโอการแสดงดนตรี QAV Company Limited ทีมแสงและฉายภาพ Mapping : GUMPAWORLD และ PERFECT DUCK และทีมบันทึกเสียง ประทีป เจตนากุล และ พลัฏฐ์ ปวรวิสันต์ และขอขอบคุณ คุณพยอม วลัยพัชรา ที่ช่วยประชาสัมพันธ์การแสดงดนตรีผ่านสื่อต่าง ๆ

ขอขอบคุณหน่วยงานภายนอก และสถาบันเยอรมันที่ให้การสนับสนุนการจัดแสดงคอนเสิร์ตและการบรรยายเพื่อฉลองครบรอบ 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้แก่ Royal Bangkok Symphony Orchestra, Goethe Institut Bangkok, Brandenburg University of Technology, Cottbus-Senftenberg และ Hochschule für Musik und Theater München รวมทั้งขอบคุณอาจารย์และนักดนตรีรับเชิญทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัว ญาติมิตรสหาย ผู้สวดยี่สิบขึ้นขอบละครเวทีฟกาวลี นักดนตรี คณาจารย์ นักวิชาการ นักเรียน นักศึกษา และผู้มีใจรักในดนตรี ที่ให้กำลังใจในการทำวิจัย และสนับสนุนการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” และกิจกรรมดนตรี เพื่อฉลอง 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง อีกทั้งขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

บทสรุปผู้บริหาร

1. ชื่อโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย

(ภาษาอังกฤษ) Silapabanleng Siamese Music performed by Immanuel Orchestra in the Community of Klongtoey

2. ผู้วิจัย

ผศ.ดร.ชัยพงษ์ ทองสว่าง

สำนักวิชาดุริยางคศาสตร์

สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

โทรศัพท์ : 02-4478597

โทรสาร : 02-4478598

E-mail: chanyapong.t@pgvim.ac.th

3. งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 งบประมาณที่ได้รับ 750,000 บาท

ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่ มีนาคม 2566 ถึง มิถุนายน 2567

4. สรุปโครงการวิจัย

4.1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

มูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรีของวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา เพื่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กและเยาวชนในชุมชนคลองเตย มีสภาพความเป็นอยู่ที่แออัด อีกทั้งยังมีแหล่งอบายมุข และอาชญากรรมมากมาย เพื่อส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมดนตรีเพื่อสังคมของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะจัดโครงการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” เพื่อฝึกสอนดนตรีให้กับนักดนตรีเยาวชนของวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา อย่างเป็นระบบ

โดยในปี 2566 เป็นการฉลองครบรอบ 111 ปี ของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติ ผู้ได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับวงดุริยางค์ บทเพลงละครเวที และบทเรียบเรียงเพลงไทยเดิมสำหรับบรรเลง โดยเครื่องดนตรีคลาสสิกตะวันตก ผู้วิจัยจะนำเสนอบทเพลง “Siamese Suite” ที่เป็นบทประพันธ์ต้นฉบับสำหรับวงดุริยางค์ ในรูปแบบบทเพลงเรียบเรียงสำหรับการบรรเลงเปียโนประชันกับวงดุริยางค์ในลักษณะเปียโนคอนแชร์โต (Piano Concerto) โดยผู้วิจัยจะพิจารณาปรับแนวเสียงประสานของวงดุริยางค์ให้เกื้อหนุนลีลาการบรรเลงเปียโนชิ้นสูงเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของบทเพลงต้นฉบับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมโน้ตบทเรียบเรียงเพลงไทยของ เคลาส์ พริงส์ไฮม์ (Klaus Pringsheim) เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ 50 ปี ของการเสียชีวิตของท่าน ปรมาจารย์ผู้ถ่ายทอดเทคนิคการประพันธ์ดนตรีคลาสสิกตะวันตกให้กับอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และได้เข้ามาทำงานในฐานะผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีให้กับกรมศิลปากร อีกทั้งยังได้เรียบเรียงบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการ อาทิ “เลือดสุพรรณ”

และ “ดวงจันทร์” รวมทั้งบทเพลงพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 9 สำหรับการบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ซึ่งถือเป็นผลงานเรียบเรียงบทเพลงไทยที่มีคุณค่า และเป็นการผสมผสานการใช้เสียงประสานแบบยุคโรแมนติกในบทเพลงละครเวทีของไทยได้อย่างวิจิตร อย่างไรก็ตามก็ตีบทเพลงเรียบเรียงดังกล่าวไม่ได้เป็นที่รู้จักในปัจจุบัน จึงควรค่าที่จะนำกลับมาเผยแพร่และสืบสานต่อไป

4.2. วัตถุประสงค์

1. แสดงและสืบสานบทเพลงไทยที่ทรงคุณค่าของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง เนื่องในโอกาสครบรอบ 111 ปี และบทเพลงไทยของหลวงวิจิตรวาทการโดย Klaus Pringsheim
2. จัดกิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรีให้กับชุมชนคลองเตยเพื่อพัฒนาทักษะดนตรี โดยแสดงเดี่ยวเปียโนร่วมกับวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา
3. เผยแพร่พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตในระดับสากล และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันดนตรีและหน่วยงานอื่น ๆ

4.3. ระเบียบวิธีวิจัย

1. รวบรวมและศึกษาข้อมูล

1. รวบรวมและศึกษาข้อมูลประวัติและผลงานของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง อาทิ จากหนังสือโน้ตเพลง จดหมาย เอกสาร บทละคร บันทึกเสียง และรูปภาพ ที่เก็บสะสมไว้ที่ “คลังจดหมายเหตุ อ.ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง” (Prasidh Silapabanleng’s Archives) และปรึกษารื้อกับ รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง บุตรชายคนโตของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง
2. ศึกษาข้อมูลของ Prof. Klaus Pringsheim และรวบรวมโน้ตเพลงและจดหมายที่ระเบียนสะสม “Klaus Pringsheim Fonds” ในห้องสมุด McMaster University Library ที่ประเทศแคนาดา อีกทั้งรวบรวมโน้ตจากสำนักพิมพ์ Ries & Erler ที่ตีพิมพ์บทเพลงของฟริงส์ไฮม์
3. ศึกษาละครเวทีฟกาวัลลี และบทเพลงที่จะนำมาเพิ่มเติม “Phakavali Ballet Suite”
4. ศึกษาข้อมูลพันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา

2. เรียบเรียงบทเพลง

1. นำบทเรียบเรียงเพลง “The Blood of Suphan” และ “The Moon” ของ Klaus Pringsheim สำหรับวงดุริยางค์มาปรับให้เข้าวงที่แสดง
2. เรียบเรียงบทเพลง “Siamese Suite” ของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง สำหรับการบรรเลงเดี่ยวเปียโนร่วมกับวงดุริยางค์ อีกทั้งเรียบเรียงสำหรับการบรรเลงเดี่ยวเปียโน
3. นำละครเวทีฟกาวัลลีที่ประกอบไปด้วย 6 องก์ ความยาวกว่า 2 ชั่วโมง มาเรียบเรียงเป็นบทเพลงบรรเลง “Phakavali Ballet Suite in One Act” ความยาวราว 23 นาที โดยทำงานร่วมกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ในการออกแบบท่าเต้นระบำบัลเลต์ ให้เข้ากับดนตรีบรรเลง และฉากประกอบ

3. การสอนดนตรีและฝึกซ้อมการแสดง

จัดการเรียนการสอนดนตรี เพื่อฝึกซ้อมเยาวชนสำหรับการแสดงดนตรี พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับบทเพลงและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องให้กับนักดนตรีในวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา

4. การแสดงดนตรี และการเผยแพร่ผลงานวิจัย

จัดการแสดงดนตรี การเสวนา และการบรรยาย ในกรุงเทพมหานคร มิวนิค และคอร์ทบูส ประเทศเยอรมนี รวมทั้งเผยแพร่หนังสือ “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” และ วิดีทัศน์การแสดงดนตรีผ่านช่องทางออนไลน์

4.4. ผลการวิจัย

1. งานบรรยายเสวนาและการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม ประสิทธิ์ ศิลบรรเลง & เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ : การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดนตรีไทย-เยอรมัน” เนื่องในวันครบรอบ 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลบรรเลง ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 ณ สถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย

2. การนำเสนอในงานประชุมวิชาการนานาชาติสถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา

3. การแสดงดนตรี ศิลบรรเลงเพลงสยาม 5 ตุลาคม 2566 ที่ สถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา โดยจัดทำหนังสือ “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” เผยแพร่ในงาน และจัดทำบันทึกวีดิทัศน์การแสดงเผยแพร่ผ่านช่องทาง PGVIM Youtube Channel

<https://www.youtube.com/watch?v=8U2-DOg7GM0&t=513s>

<https://www.youtube.com/watch?v=wPVgEVom-rw&t=44s>

E-Booklet: https://www.pgvim.ac.th/lecturer/chanyapong/file/Siamese_Suite.pdf

4. นำเสนอบทเพลงของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลบรรเลงในงาน “Melodies for Medicine” ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2566 ที่ AUA Auditorium

https://www.youtube.com/watch?v=_NZJlxe9ccM

5. นำเสนอผลงานของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลบรรเลง และ Klaus Pringsheim ที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยจัดการบรรยายที่ Hochschule für Musik und Theater München ในวันที่ 5 ธันวาคม 2566 และจัดการบรรยายและการแสดงดนตรีที่ Kultursalon ในเมือง Cottbus ในวันที่ 6 ธันวาคม 2566

6. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

4.5. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ในปัจจุบันได้มีการนำดนตรีไทยมาเรียบเรียงใหม่ในหลายหลายรูปแบบตามยุคสมัยและบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะต่อยอดการเผยแพร่บทประพันธ์ของคีตกวีชาวไทยที่ทรงคุณค่า ในรูปแบบที่สามารถดึงดูดผู้ชมในยุคปัจจุบัน ให้เข้าถึงสุนทรียะของดนตรีและสอดแทรกเรื่องราวในอดีตที่ปัจจุบันอาจมองข้ามหรือถูกลืมไป

บทเพลงร้องและละครเวทีสามารถนำมาเรียบเรียงสำหรับบรรเลงเปียโนหรือบรรเลงดนตรีแชมเบอร์ขนาดเล็ก ประกอบการแสดง ร่วมกับการขับร้องได้ ดังตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้นำ ฉากที่ 5 จากละครเรื่อง “ความพยายาม” มาแสดงบนเวทีที่สถาบันเกอเธ่ เพื่อเป็นการนำละครเวทีที่มีเนื้อหาสาระกลับมาเผยแพร่อีกครั้ง ในรูปแบบที่กระชับขึ้นและเข้ากับบริบทในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้ชมและนักแสดงได้อย่างมีรรถรส

“Phakavali Ballet Suite” ที่ดัดแปลงจากละครเวทีมาเป็นการเต้นระบำบัลเลต์สามารถขยายให้ยาวขึ้นโดยเพิ่มดนตรีบรรเลงประกอบ และเพิ่มกระบวนท่าเต้นและการแสดง เพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาบทละครให้สมบูรณ์ขึ้น หรือสามารถนำวงดนตรีไทยเดิมมาร่วมบรรเลงในฉากสวรรค์ ตามที่ระบุไว้ในบทละครต้นฉบับ เพื่อสร้างความหลากหลายของดนตรีประกอบในการแสดง

พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในการให้โอกาสเด็กและเยาวชนในชุมชนคลองเตยถือเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ควรที่จะสนับสนุน อีกทั้งสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกและองค์กรในต่างประเทศ ในการดำเนินการร่วมกัน พร้อมทั้งหาแหล่งทุนสนับสนุนกิจกรรมดนตรีให้กับเยาวชนในชุมชนได้ศึกษาด้านดนตรีคลาสสิกอย่างจริงจัง และสามารถช่วยพัฒนาคุณภาพ

บทคัดย่อ

เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ ๑๑๑ ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ๑๒๕ ปี หลวงวิจิตรวาทการ และ ๕๐ ปีเสียชีวิตของ เคลาส์ ฟริงส์โฮล์ม บรรณารักษ์นักแต่งเพลงผู้สอนอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ณ สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว ผู้วิจัยได้ดำเนินการการบรรยายและการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ร่วมกับวงอิมมานูเอลอร์เคสตรา PGVIM Ensemble และนักแสดงบัลเลต์ ในงานวิจัยเชิงศิลป์นี้ผู้วิจัยได้นำเสนอ บทเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” ของหลวงวิจิตรวาทการ ที่เรียบเรียงเสียงประสานสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์โดย เคลาส์ ฟริงส์โฮล์ม พร้อมทั้งแสดงบทเพลง “ไซมิส สวีท” ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ที่เรียบเรียงขึ้นใหม่สำหรับการบรรเลงเปียโนประชันกับวงดุริยางค์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ดัดแปลงละครเวทีฝกา วลีที่มีความยาวรวมกว่าสองชั่วโมง มาเป็นชุดการแสดงบัลเลต์ฝกา วลีในองค์เดียว โดยใช้เทคโนโลยีการฉาย ภาพจากประกอบเพื่อแสดงเรื่องราวขยายแนวตำนานนี้ โดยนำห้าบทเพลงร้องจากละครเวทีฝกา วลี มาปรับให้เข้ากับจังหวะการเต้นรำ พร้อมทั้งเพิ่มบทเพลงไทยเดิม และบทเพลงที่ดัดแปลงจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” ของวินเซนโซ เบลลินี ในการปิดฉากโศกนาฏกรรมรักในกองเพลิง

การวิจัยเชิงศิลป์นี้เป็นการดำเนินโครงการเพื่อเผยแพร่บทเพลงไทยที่ทรงคุณค่าในบริบทสมัยใหม่ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งยังมีเป้าหมายที่จะให้เยาวชนในชุมชนคลองเตยได้ประโยชน์ จากกิจกรรมดนตรีและการแสดงคอนเสิร์ต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการชุมชนของโบสถ์อิมมานูเอล ลูเทอร์น เพื่อการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมวัฒนธรรมสากล

คำสำคัญ : ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง, เคลาส์ ฟริงส์โฮล์ม, หลวงวิจิตรวาทการ, ฝกา วลี, ละครเวทีไทย

Abstract

To celebrate the 111th anniversary of Prasih Silapabanleng, the 125th anniversary of Luang Vichit-Vadakan, and the 50th death anniversary of Prof. Klaus Pringsheim, a German supervisor of Prasih Silapabanleng in Tokyo, the musical events such as presentations and concerts including a performance by the Immanuel Orchestra, PGVIM Ensemble and Ballet dancers are conducted. In this artistic project the researcher re-created the arrangements of Luang Vichit-Vadakan's famous theatrical songs - The Blood of Suparn and The Moon, orchestrated by Klaus Pringsheim, performed Prasih Silapabanleng's Siamese Suite, arranged for piano and orchestra, and transformed the theatrical play Phakavali in 6 acts into a compact Phakavali Ballet Suite in one act with a visual choreographic design to illustrate the mythological fantasy. Five theme songs of the play have been adapted to suit dancing steps with additions of Thai traditional music and include selected dramatic operatic music from "Norma" by Vincenzo Bellini to conclude the tragic love story in the flame.

This artistic research carries on a project to promote valuable Thai musical literature in a contemporary context to make accessibility simpler in the present day. It also aims to benefit the youth community of the Klongtoey slum district in Bangkok through music activities and concerts as a part of Immanuel Lutheran Church's community project for social development and globalizing culture.

Keywords: Prasih Silapabanleng, Klaus Pringsheim, Luang Vichit-Vadakan, Phakavali, Thai theatrical play

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ	1
บทสรุปผู้บริหาร	3
บทคัดย่อ	7
Abstract	9
สารบัญ	11
บทที่ 1	15
บทนำ	15
1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	16
1.2. วัตถุประสงค์	16
1.3. ขอบเขตของการศึกษา	16
1.4. กรอบแนวความคิดของการวิจัย	16
1.5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	17
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	19
2.1. ประสิทธิภาพ ศิลปกรรม และผลงานการประพันธ์	19
2.2. เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ และบทเรียบเรียงเพลงของหลวงวิจิตรวาทการ	20
2.4. พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอล ออร์เคสตรา	22
ในชุมชนคลองเตยการ	
บทที่ 3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย	27
3.1. รวบรวมและศึกษาข้อมูล	27
3.2. เรียบเรียงบทเพลง	27
3.3. การสอนดนตรีและฝึกซ้อมการแสดง	28
3.4. การแสดงดนตรี และการเผยแพร่ผลงานวิจัย	28

บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย	31
4.1. การศึกษา วิเคราะห์ และเรียบเรียงบทประพันธ์	31
4.1.1. เลือดสุพรรณและดวงจันทร์	31
4.1.2. ไชยสิทธิ์	32
4.1.3. ผกาวัลลีบัลเลต์สวีท	33
4.2. กิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรี	41
4.2.1. ศิลปบรรเลงเพลงสยาม ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง & เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ : การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ดนตรีไทย-เยอรมัน	41
4.2.2. การนำเสนอในงานประชุมวิชาการนานาชาติ สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา	42
4.2.3. การสอนและฝึกซ้อมดนตรีให้กับวงอิมมานูเอล ออร์เคสตราและนักแสดง	44
4.2.4. การแสดงคอนเสิร์ต ศิลปบรรเลงเพลงสยาม	47
4.2.5. การแสดงดนตรี Melodies for Medicine ที่ AUA Auditorium	52
4.2.6. การนำเสนอผลงานที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	53
4.3. โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลกับความสัมพันธ์ในพื้นที่คลองเตย	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	57
5.1. สรุปผลการวิจัย	57
5.2. ข้อเสนอแนะ	58

บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	61
สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต	62
โน้ตเพลง	67
1. The Blood of Suphan for Orchestra	68
2. The Moon for orchestra	73
3. Siamese Suite for piano and orchestra	75
4. Siamese Suite for piano solo	145
5. Phakavali Ballet Suite	161
ประมวลภาพจากกิจกรรมการแสดงดนตรีและกาบรรยาย	215
ประวัติผู้วิจัย	223

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการแสดงดนตรีเพื่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กและเยาวชนในชุมชนคลองเตยที่มีสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดอีกทั้งยังมีแหล่งอบายมุข และอาชญากรรมมากมาย โดยเยาวชนที่มาเข้าร่วมโครงการจะได้เรียนดนตรีอย่างสม่ำเสมอ และได้มีโอกาสบรรเลงในวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา ซึ่งได้ทำการแสดงดนตรีอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เยาวชนได้แสดงทักษะความสามารถทางดนตรีต่อสาธารณะ อีกทั้งยังเผยแพร่พันธกิจของมูลนิธิ เพื่อระดมทุนสนับสนุนเยาวชนให้มีโอกาสได้เรียนดนตรีอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมอบทุนแก่เยาวชนที่มีความสามารถโดดเด่นไปศึกษาต่อด้านดนตรีในระดับอุดมศึกษา เพื่อที่จะได้กลับมาสอนและพัฒนาเยาวชนรุ่นต่อไป อย่างไรก็ตามในช่วงที่เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจเนื่องจากการระบาดของโรคโคโรนาไวรัส (Covid-19) และปัจจัยอื่น ๆ การหาแหล่งทุนสนับสนุนเยาวชนก็ดำเนินไปด้วยความยากลำบากขึ้น

เพื่อส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมดนตรีเพื่อสังคมของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะจัดโครงการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” เพื่อฝึกสอนดนตรีให้กับนักดนตรีเยาวชนของวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา อย่างเป็นทางการซึ่งในปี 2566 เป็นการฉลองครบรอบ 111 ปี ของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติ ผู้ได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับวงดุริยางค์ บทเพลงละครเวที และบทเรียบเรียงเพลงไทยเดิมสำหรับบรรเลงโดยเครื่องดนตรีคลาสสิกตะวันตก ผู้วิจัยจะนำเสนอบทเพลง “Siamese Suite” ที่เป็นบทประพันธ์ต้นฉบับสำหรับวงดุริยางค์ ในรูปแบบบทเพลงเรียบเรียงสำหรับการบรรเลงเปียโนประชันกับวงดุริยางค์ในลักษณะเปียโนคอนแชร์โต (Piano Concerto) โดยผู้วิจัยจะพิจารณาปรับแนวเสียงประสานของวงดุริยางค์ให้เกื้อหนุนลีลาการบรรเลงเปียโนขึ้นสูงเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของบทเพลงต้นฉบับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมโน้ตบทเรียบเรียงเพลงไทยของเคลาส์ พริงส์ไฮม์ (Klaus Pringsheim) เนื้อในโอกาสฉลองครบรอบ 50 ปี ของการเสียชีวิตของปรมาจารย์ผู้ถ่ายทอดเทคนิคการประพันธ์ดนตรีคลาสสิกตะวันตกให้กับอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และได้เข้ามาทำงานในฐานะผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีให้กับกรมศิลปากร อีกทั้งยังได้เรียบเรียงบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการ อาทิ “เลือดสุพรรณ” รวมทั้งบทเพลงพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 9 สำหรับการบรรเลงโดยวงดุริยางค์ซึ่งถือเป็นผลงานเรียบเรียงบทเพลงไทยที่มีคุณค่าและเป็นการผสมผสานการใช้เสียงประสานแบบยุคโรแมนติกในบทเพลงละครเวทีของไทยได้อย่างวิจิตร อย่างไรก็ตามบทเพลงเรียบเรียงดังกล่าวไม่ได้เป็นที่รู้จักในปัจจุบัน จึงควรค่าที่จะนำกลับมาเผยแพร่และสืบสานต่อไป

นอกจากการสอนทักษะการเล่นดนตรีและศิลปวัฒนธรรมแล้ว ผู้วิจัยยังต้องการให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์และสภาพสังคมของดินแดนสยามในสมัยก่อน ผ่านการเรียนรู้เรื่องราวจากบทเพลงประกอบละครอิงประวัติศาสตร์ “เลือดสุพรรณ” เป็นการเสริมสร้างให้เยาวชนรุ่นใหม่มีความรู้รอบด้านผ่านกิจกรรมดนตรีที่เชื่อมโยงศาสตร์แขนงต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้อย่างลงตัว เพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนต่อไป

1.2. วัตถุประสงค์

1. แสดงและสืบสานบทเพลงไทยที่ทรงคุณค่าของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง เนื่องในโอกาสครบรอบ 111 ปี และบทเรียบเรียงเพลงไทยของหลวงวิจิตรวาทการโดย Klaus Pringsheim
2. จัดกิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรีให้กับชุมชนคลองเตยเพื่อพัฒนาทักษะดนตรี โดยแสดงเดี่ยวเปียโนร่วมกับวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา
3. เผยแพร่พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตในระดับสากล และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันดนตรีและหน่วยงานอื่น ๆ

1.3. ขอบเขตของการศึกษา

สืบสานบทเพลง “Siamese Suite” ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง โดยการเรียบเรียงขึ้นใหม่ในรูปแบบเปียโนคอนแชร์โต นำเสนอบทเรียบเรียงเพลงไทยเดิมของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง (อาทิ “เชิดใน” และ “เสียงเทียน”) และบทเรียบเรียงเพลงไทยของหลวงวิจิตรวาทการสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์โดย เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ ที่มีคุณค่าทั้งในด้านเทคนิคการประพันธ์และอ้างอิงความรู้ทางประวัติศาสตร์ในการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” บรรเลงโดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา

จัดกิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรี ร่วมกับมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา ในชุมชนคลองเตย

1.4. กรอบแนวความคิดของการวิจัย

จากการเรียบเรียงบทเพลงร้องประกอบละครเวทีของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง จากต้นฉบับที่บรรเลงโดยวงดุริยางค์ประกอบการขับร้อง เป็นการบรรเลงเปียโนร่วมกับการขับร้อง ในลักษณะ Transcription ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการเรียบเรียงแนวเปียโนสำหรับบทเพลงร้องศิลป์ (Lieder) อาทิ Richard Strauss: Vier letzte Lieder อีกทั้งการเรียบเรียงบทเพลงซิมโฟนีเป็นการบรรเลงเปียโน อาทิ การเรียบเรียงบทเพลงซิมโฟนี ของลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (Ludwig van Beethoven) สำหรับการบรรเลงเดี่ยวเปียโนโดย ฟรานซ์ ลิสต์ (Franz Liszt) และการเรียบเรียงบทเพลงซิมโฟนีในบันไดเสียง จี-ไมเนอร์ผลงานลำดับที่ 40 (Symphony in G-minor, op. 40) ของโจเซฟ ว็อลเฟิล (Joseph Woelfl) สำหรับการบรรเลงเปียโนคู่เอ็ด(Piano duet on one piano) ร่วมกับฟลูต โดยผู้ประพันธ์เอง

การเรียบเรียงบทเพลง “Siamese Suite” ที่อาจารย์ประสิทธิ์ประพันธ์ไว้อย่างสมบูรณ์สำหรับการบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ไปเป็นบทเพลงเปียโนคอนแชร์โต ถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องพยายามอ้างอิงโน้ตและเสียงประสานต้นฉบับอย่างเหมาะสม อีกทั้งปรับแนวการเล่นของเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์ให้สนับสนุนลีลาการบรรเลงเปียโนที่ลึกซึ้งและแพรวพราวโดดเด่น นับเป็นอีกมิติหนึ่งในการเผยแพร่และสืบสานต่อยอดบทเพลงที่ทรงคุณค่าของคีตกวีชาวไทย

จากการศึกษาการดำเนินกิจกรรมด้านดนตรีของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตในชุมชนคลองเตย ผู้วิจัยได้เห็นถึงการพัฒนาและการเติบโตอย่างต่อเนื่องของวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา และต้องการที่จะประยุกต์แนวคิดการใช้ดนตรีเพื่อการพัฒนาสังคมจากระบบการสอนดนตรี “เอล ซิสเตมา” (“EL Sistema”) ที่จัดการสอนดนตรีให้กับเด็กที่มีฐานะยากจนและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยในเมืองการากาส (Caracas) ประเทศเวเนซุเอลา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี และเตรียมความพร้อมในการแสดงคอนเสิร์ต สร้างเครือข่าย และหาแหล่งทุนสนับสนุนให้กับมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต

1.5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ผลงานของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และบทเรียบเรียงเพลงไทยของ เคลาส์ พริงไฮม์ ได้รับการเผยแพร่ไปสู่นักดนตรีเยาวชนรุ่นใหม่ ทั้งในและต่างประเทศ
- เปิดมิติใหม่ในการนำเสนอผลงานต้นฉบับชิ้นสำคัญ โดยการเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ให้เข้ากับบริบทปัจจุบัน และเป็นครั้งแรกในการสร้างสรรค์บัลเลต์ไทยจากละครเวที

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1. ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และผลงานการประพันธ์

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง (พ.ศ. 2455-2542) เป็นบุตรชายคนโตของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้รับการฝึกฝนในการเล่นดนตรีไทยแทบจะทุกชนิดจากบิดาของท่านตั้งแต่วัยเด็ก จนโตเป็นหนุ่ม เครื่องดนตรีที่เล่นได้ดีมากคือ ระนาดเอก และเมื่ออายุได้ราว 17 ปี ก็ได้ติดตามบิดาไปสอนดนตรีไทยที่ราชสำนักของพระมหากษัตริย์กัมพูชา โดยทำหน้าที่เป็นล่ามภาษาอังกฤษ ในปี พ.ศ. 2473 ช่วงเวลาหนึ่งเดือนที่บิดาและบุตรได้อยู่ร่วมกันทำให้หลวงประดิษฐไพเราะมองเห็นแววการประพันธ์ของบุตรชายของท่าน จึงได้ส่งเสริมให้เรียนโน้ตสากลเบื้องต้นที่โรงเรียนวิทยาสถาบัน อำนวยการสอนโดยพระเจนดุริยางค์ และจากนั้นก็ไปเรียนบรรเลงเปียโนกับครูนารถ ถาวรบุตร เพื่อเป็นการปูพื้นฐานทางดนตรีสากลตะวันตก ให้อาจารย์ประสิทธิ์

อาจารย์ประสิทธิ์ได้ไปร่วมแสดงกับคณะนาฏศิลป์ดนตรีของโรงเรียนนาฏดุริยางค์ กรมศิลปากร ในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2477 ทำให้ได้มีโอกาสพบ ศาสตราจารย์เคลาส์ ฟริงส์โฮม (Prof. Klaus Pringsheim, พ.ศ. 2426-2515) ปรมาจารย์ชาวเยอรมัน ผู้ที่ได้ย้ายไปกรุงเวียนนา ในปี พ.ศ. 2449 และเป็นนักเล่นเปียโนประกอบ (Repetiteur) ณ โรงละครราชสำนัก แห่งกรุงเวียนนา อีกทั้งยังเป็นผู้ช่วยของ กุชตาฟ มาเลอร์ (Gustav Mahler, พ.ศ. 2403-2454) ก่อนที่จะย้ายมาสอนดนตรีที่ญี่ปุ่น ที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว (Tokyo Academy of Music) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2474

อาจารย์ประสิทธิ์จึงได้ศึกษาด้านการประพันธ์และการอำนวยเพลงที่ประเทศญี่ปุ่นกับ ศาสตราจารย์ฟริงส์โฮม หลังจากสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2481 อาจารย์ประสิทธิ์ได้เข้ารับราชการที่กองดุริยางค์สากล กรมศิลปากร โดยเป็นผู้ช่วยพระเจนดุริยางค์

ต่อมาอาจารย์ประสิทธิ์ร่วมกับญาติพี่น้องได้จัดตั้งคณะละคร “คณะศิษย์เก่าศิลปากร” (ภายหลังเปลี่ยนเป็นชื่อ “ผกาวลี”) โดยได้แสดงละครเวที “ผกาวลี” เป็นเรื่องแรก ที่โรงละครเก่ากรมศิลปากร โดยอาจารย์ประสิทธิ์ได้สร้างผลงานไว้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้สอนดนตรีแก่ผู้ที่สนใจ อาทิ คุณเกษม สุวงศ์ รองศาสตราจารย์นายแพทย์วรารุณ สุมาวงศ์ (วราร์ วรเดช) และคุณอัปสร คุรุมาโรหิต ต่อมาได้ก่อตั้งโรงเรียนผกาวลีนาฏศิลป์ไทย และดนตรีตลอดจนจัดการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ชมเป็นเวลาหลายปี

อาจารย์ประสิทธิ์ และภรรยา ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ได้ทำงานด้วยกันมาตลอด และได้รับเชิญไปประเทศฟิลิปปินส์ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฯลฯ อีกทั้งได้มีโอกาสพาคณะนาฏศิลป์ไทย-ดนตรีไทยไปแสดงที่ทวีปยุโรป และในอเมริกา (ราว 50 รัฐ) ถือเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติได้ชื่นชม อีกทั้งยังเป็นคนไทยคนแรกที่นำบทเพลงไทยเดิมมาแต่งเสียงประสานในรูปแบบซิมโฟนีเป็นที่ชื่นชมมากของชาวต่างประเทศ จึงได้รับเกียรติยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติในปี พ.ศ. 2541

อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้สร้างสรรค์ผลงานสำคัญไว้มากมาย โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท หลัก ๆ ดังนี้

1. บทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์
2. บทเพลงสำหรับบรรเลงดนตรีกลุ่มแจ๊ส
3. บทเพลงร้องประกอบละครเวที

บทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากบทเพลงในลักษณะซิมโฟนี ได้แก่ บทเพลง “Siamese Suite” และ บทเพลง “Siamese Romances” ที่นำเพลงร้องจากละครเวทีของท่าน และ เพลงไทยเดิมมาบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ประกอบไปด้วย 5 บทเพลง ได้แก่ 1. “จันทร์พาฝัน” จากภาพยนตร์ เรื่อง “ไฟชีวิต” 2. “โลมเหิน” ที่เรียบเรียงมาจากบทเพลงไทยเดิม 3. “งามเพียงจันทร์” ที่เรียบเรียงมาจาก เพลงไทยเดิม “โลมพม่า” 4. “รักแท้” จากละครเรื่อง “เงาะป่า” 5. “ดวงใจ” จากละครเวทีเรื่อง “เกียรติศักดิ์รัก ของข้า” โดยใช้ชื่อท่อนว่า “Rhapsody” บทเพลงนี้ได้บรรเลงโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ ในการแสดงดนตรี เฉลิมพระเกียรติ “เย็นศิระเพราะพระบริบาล” ในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 จัดโดยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญร่วมกับสมาคมศิษย์เก่าแพทย์ศิริราช ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2541

ในโอกาสครบรอบ 100 ปี ชาตกาลของหลวงประดิษฐไพเราะ อาจารย์ประสิทธิ์ได้ บทเรียบเรียง บทเพลงไทยเดิม “เสียงเทียน (สามชั้น)” ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของบิดาของท่าน ในรูปแบบวงเครื่องสายสี่ชิ้น (String quartet) และภายหลังได้เรียบเรียงเป็นบทเพลงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ร่วมกับนักร้องประสานเสียง หญิง ภายใต้ชื่อ “Siang Tian - Romance based on a theme by my father for female chorus and orchestra” บทเพลงนี้ได้ออกแสดงรอบปฐมทัศน์ในวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 ในการนี้ ดร.เนล ซอริลล์ (Dr. Neil Sorrell) ผู้ได้รับการสืบทอดความรู้ดนตรีไทยจาก โดแนล มิทเชลล์ (Donald Mitchell) นักเขียน ชาวอังกฤษชื่อดังผู้เขียนหนังสือเกี่ยวกับกุชตาฟ มาเลอร์ (Gustav Mahler) และ เบนจามิน บริทเทน (Benjamin Britten) ได้ทำการวิเคราะห์โครงสร้างบทเพลงเสียงเทียน

นอกจากนี้อาจารย์ประสิทธิ์ยังได้เรียบเรียงบทเพลง “ดำเนินทราย” ทั้งในรูปแบบเครื่องสายสี่ชิ้น และสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ ร่วมกับการขับร้อง นอกจากนี้ท่านยังได้นำทำนองเพลงดำเนินทรายมาใส่ เนื้อร้องใหม่โดยครูลัดดา ศิลปบรรเลง ในชื่อ “โฉมงามเวียงฟ้า” เรียบเรียงสำหรับละครเวทีเรื่อง “เวียงฟ้า”

อาจารย์ประสิทธิ์ประพันธ์บทเพลงประกอบละครเวทีให้กับคณะละคร “ผกาภิ” โดยได้รับความนิยม เป็นอย่างสูงในระหว่างปี พ.ศ. 2489 ถึง 2494 อีกทั้งยังได้สร้างดารานักแสดงคนสำคัญขึ้นหลายคน อาทิ ส.อาสน จินดา สวลี ผกาพันธุ์ ชูศรี มีสมมนต์ (โรจนประดิษฐ์) โดยได้สร้างผลงานการละครร่วมกับผู้เขียนบทไว้ทั้งหมด 15 บทร้องละครเวที

คณะละคร “ผกาภิ” ประกอบไปด้วย นักร้อง นักฟ้อนรำ และนักดนตรีราว 14 คน บรรเลงเครื่อง ดนตรีตะวันตก ได้แก่ ไวโอลิน 1 (สองคน) ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส ฟลูต คลาริเน็ต ทรัมเป็ต ท롬โบน และกลองชุด

2.2. เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ และบทเรียบเรียงเพลงของหลวงวิจิตรวาทการ

ราล์ฟ ไอซิงเงอร์ (Ralf Eisinger) ได้เขียนประวัติของ เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ ในหนังสือภาษาเยอรมัน “Klaus Pringsheim aus Tokyo. Zur Geschichte eines musikalischen Kulturtransfers”¹ โดยได้เขียนบท “Zwischenspiel in Thailand” ที่อธิบายถึงภารกิจของฟริงส์ไฮม์ที่เมืองไทย ในหน้าที่ 111-117 และได้แสดงลำดับผลงานการประพันธ์ (Werkverzeichnis) ไว้ตอนท้าย

เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ คีตกวีและวาทยกรชาวเยอรมัน เกิดเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 1883 ที่เมืองมิวนิก และได้ย้ายไปที่กรุงเวียนนาในปี ค.ศ. 1906 โดยได้ทำงานเป็นผู้บรรเลงเปียโนประกอบ ให้กับโรงอุปรากรราชสำนัก (Hofoper) ในกรุงเวียนนา และเป็นผู้ช่วยของ กุสตาฟ มาเลอร์ ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเขียน ว่าฟริงส์ไฮม์เป็น “ลูกศิษย์ของเขา” ในจดหมายฉบับหนึ่งถึง ทัมัส มันน์ (Thomas Mann) นักเขียนชาวเยอรมัน

¹ Ralf Eisinger, *Klaus Pringsheim aus Tokyo. Zur Geschichte eines musikalischen Kulturtransfers* (Munich: Ludicium, 2020).

ที่โด่งดัง ผู้เป็นพี่ชายของเขาที่แต่งงานกับ คาเทีย พริงส์ไฮม์ (Katia Pringsheim) ผู้เป็นฝาแฝดของพริงส์ไฮม์ ในระหว่างปี ค.ศ. 1923-24 เคลาส์ พริงส์ไฮม์ ได้กำกับวง เบอร์ลิน ฟิลาฮาร์โมนี โดยบรรเลงบทเพลงซิมโฟนี ทั้งหมดและลิเตอร์ของมาเลอร์ นอกจากนี้พริงส์ไฮม์ยังได้รู้จักกับ ริชาร์ด สเตราส์ ผู้ที่เคยนำบทประพันธ์ ของพริงส์ไฮม์ออกแสดง

ด้วยคำแนะนำของ โธมัส มัณน์ ในปี ค.ศ. 1931 พริงส์ไฮม์ได้ย้ายไปสอนดนตรีที่ สถาบันดนตรี อิมพีเรียล (Imperial Academy of Music) ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น โดยมีลูกศิษย์คนสำคัญ ได้แก่ โคเมอิ อเบ (Kōmei Abe) โคซูบารุ อิราอิ (Kozaburo Hirai) อิโซทาโร ชูกาตะ (Isotaro Sugata) และ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง พริงส์ไฮม์ได้ย้ายมาที่กรุงเทพมหานครในปี ค.ศ. 1937-39 โดยเป็นที่ปรึกษาด้านดนตรี ให้กับหลวงวิจิตรวาทการ ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการกรมศิลปากรในสมัยนั้น

ระหว่างปี ค.ศ. 1941-1944 พริงส์ไฮม์ได้ก่อตั้งและกำกับดูแลการฝึกซ้อมวง โตเกียว ชิชิเนอิ คาล โซ กาคูดัน (Tokyo Shitsunai Kokzo Gakudan) ต่อมาพริงส์ไฮม์ได้ย้ายไปทำงานที่อเมริกาพร้อมกับลูกชาย เคลาส์ ฮูเบิร์ต (Klaus Hubert) โดยได้สอนที่โรงเรียนดนตรีเอกเซน และที่มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (University of California) และได้กำกับวงดุริยางค์มือสมัครเล่นหลายวง

ในปี ค.ศ. 1951 พริงส์ไฮม์ได้ย้ายกลับไปที่ญี่ปุ่น โดยได้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันดนตรีมุซาชิโน (Musashino Academy of Music) พริงส์ไฮม์เสียชีวิตเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1972 ที่กรุงโตเกียว

เคลาส์ พริงส์ไฮม์ได้สร้างผลงานดนตรีไว้หลายประเภท อาทิ บทเพลงเปียโน ดนตรีแชมเบอร์ (Chamber music) ลีเดอร์ (Lieder) บทประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์ และบทเพลงเรียบเรียงต่าง ๆ ราฟาเอล ไชงเงอร์ ได้รวบรวมบทประพันธ์ของพริงส์ไฮม์ไว้ทั้งหมด 40 ลำดับหมายเลขโอพูซ พร้อมด้วย 12 ผลงานที่ไม่มีลำดับ หมายเลขโอพูซ 9 เพลงละครเวที บทเพลงเรียบเรียงทำนองเพลงจากประเทศญี่ปุ่น สยาม และกัมพูชา และ บทเรียบเรียงเพลงจากอุปรากรของริชาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner)

เคลาส์ พริงส์ไฮม์ได้แรงบันดาลใจจากศิลปวัฒนธรรมเอเชียในการเรียบเรียงทำนองเพลงญี่ปุ่น สยาม และกัมพูชา สำหรับบรรเลงโดยวงแชมเบอร์ และสำหรับวงดุริยางค์ ระหว่างที่เขาทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ เขาได้เรียบเรียงบทเพลงร้องประกอบละครเวทีของหลวงวิจิตรวาทการสำหรับวงดุริยางค์ และสำหรับการเล่น ไวโอลินร่วมกับเปียโน

เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม ค.ศ. 1937 (วันคล้ายวันประสูติของรัชกาลที่ 9) พริงส์ไฮม์ได้เรียบเรียงบท เพลงสวีทสำหรับวงดุริยางค์ (Orchestral Suite) โดยใช้ชื่อว่า “ตื่นเถิดชาวสยาม” (Wake up Siam!) ที่เรียบเรียงบทเพลงร้องของหลวงวิจิตรวาทการ ประกอบกัน 5 ท่อน ได้แก่ 1. *The Golden Peninsula* 2. *Misery* 3. *Blood of Suparn* 4. *The Moon* 5. *Wake up Siam!*

ในปี ค.ศ. 1938 พริงส์ไฮม์ได้เรียบเรียงทำนองเพลงร้องของหลวงวิจิตรวาทการภายใต้ชื่อ “Siamese Melodies - Suite for Violin and Piano”, op. 37 ที่ประกอบไปด้วย 1. *Just a Dream* (ความฝัน) 2. *Take my Flower* (เชิญชมดอกไม้) 3. *Prayer* (วิญญูณแสนหวี) 4. *Far away* (คิดถึงแต่ไกล) 5. *The Moon* (ดวงจันทร์)

นอกจากนี้พริงส์ไฮม์ยังได้เรียบเรียงบทเพลงพระราชนิพนธ์มณฑลที่ 9 สำหรับวงดุริยางค์ อาทิ “Lullaby” พริงส์ไฮม์ได้นำบทเพลงร้องสยามออกแสดงที่ประเทศญี่ปุ่น ดังที่ปรากฏในจดหมายถึงอาจารย์ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ลงวันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ. 1940 “ตามคำแนะนำของผม มิสเตอร์தாகามิจะแสดง คอนเสิร์ตโดยนำบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการมาร้องด้วยภาษาสยาม สามเพลงจากเจ้าหญิงแสนหวี [...] และ สองหรือสามเพลงจากเลือดสุพรรณ”

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ค้นหาโน้ตเพลงลีเดอร์สำหรับการขับร้องประกอบการบรรเลงเปียโนของเคลาส์ ฟริงส์โฮม ที่เป็นลักษณะลีเดอร์เยอรมันโรแมนติกตอนปลาย ได้แก่ 2 *Gedichte von Konrad Ferd. Meyer, op. 20*, 2 *Gesänge für Bariton, op. 21*, 2 *Gesänge, op. 23*, 3 *Gesänge, op. 25*, 10 *Gedichte von Theodor Storm, op. 27*, 4 *Lieder, op. 28* และ 2 *Lieder der Amalia aus Schiller's Die Rauber* (ca. 1920) โดยได้สั่งซื้อสำเนาโน้ตเพลงดังกล่าวจากสำนักพิมพ์ Ries & Erler ในกรุงเบอร์ลิน

2.4. พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลอร์เคสตราในชุมชนคลองเตย

ปัจจุบันสังคมไทยดำเนินตามพลวัตของการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ (Globalization) อันส่งผลต่อโครงสร้างทางสังคมที่มีความเป็นเมืองสูงขึ้นอันเกิดความท้าทายด้านการบริหารจัดการทั้งจากปัญหาเชิงพื้นที่และปัญหาทางสังคม รวมทั้งทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยเฉพาะช่องว่างด้านรายได้ที่มากขึ้นในกลุ่มต่าง ๆ สภาวะของแรงงานที่ลี้ภัยเข้าสู่ศูนย์กลางเมืองจึงพบเห็นได้ทั่วไปอันเป็นผลมาจากความเหลื่อมล้ำด้านการพัฒนาและการกระจุกตัวของรายได้และความเจริญที่มั่งคั่งอยู่ตามเมืองใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครอันเป็นเมืองหลวงและปลายทางของผู้คนในจังหวัดต่าง ๆ ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองและชนบทนี้ได้บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 กล่าวคือตั้งแต่ พ.ศ. 2510-2514 ส่งผลให้บุคคลในเขตพื้นที่ห่างไกลอพยพเข้าสู่เมืองหลวงเพื่อหาโอกาสในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การลี้ภัยเข้าสู่เมืองนี้ส่งผลให้การหาที่อยู่อาศัยที่เดินทางสะดวกและใกล้แหล่งที่ทำงานมีราคาสูง ผู้อพยพจึงมักเลือกอยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ซึ่งมีราคาถูกหรือพื้นที่ซึ่งในระยะแรกอาจไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่ายจึงมีการอยู่กันอย่างหนาแน่นและเข้าสู่การเป็นชุมชนแออัดหรือสลัม นอกเหนือจากที่อยู่อาศัยแล้ว คลองเตยยังเป็นแหล่งทำงานที่รวมแรงงานราคาถูกไว้มากมาย ส่วนหนึ่งเกิดจากการชักชวนญาติหรือการบอกต่อผู้คนจากชนบทให้มุ่งหน้าสู่คลองเตยเพื่อหางานทำ ส่งผลให้พื้นที่ว่างภายในชุมชนกลายเป็นบ้านพักพิงของผู้คนจำนวนมากที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยให้จับจองเพื่อสร้างบ้าน และชนบทแน่นจนเป็นพื้นที่แออัดอย่างทุกวันนี้

ทั้งนี้ชุมชนเมืองมักต้องเผชิญหน้ากับปัญหาในการบริหารจัดการอยู่สม่ำเสมอ อาทิ การจราจรติดขัด ความเหลื่อมล้ำ มลพิษจากฝุ่นควัน ปัญหาทางด้านสาธารณสุขโรค เช่น น้ำเน่าเสีย อากาศไม่สะอาด น้ำท่วม รวมไปถึงการขยายวงกว้างของชุมชนแออัด ด้วยเหตุนี้จึงเป็นโจทย์ที่ท้าทายของเมืองที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชากรที่ลี้ภัยเข้ามาอย่างไม่หยุดนิ่ง ภายใต้แนวคิดการ “การกลายเป็นเมือง” หรือ “urbanization” นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันชุมชนแออัดคลองเตยต้องประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในชุมชน แม้จะมีเจ้าหน้าที่ของภาครัฐพยายามเข้าไปปราบปรามแต่ก็ไม่สามารถลดความรุนแรงได้ ข้าราชการยังคงพบความหลากหลายของประเภทยาเสพติดที่ยึดโยงกับกลุ่มผู้ค้า/ผู้เสพ และมีการพัฒนาเครือข่ายยาเสพติดออกไปอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงกับกลุ่มเยาวชนและผู้นำชุมชน²

ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนคลองเตยซึ่งเป็นผลกระทบอันเกิดจากสภาวะของความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่ คือสถานการณ์ทางสังคมของเด็กและเยาวชนที่ต้องเผชิญหน้ากับความเสี่ยงในหลากหลายรูปแบบ เริ่มตั้งแต่ครอบครัวที่มีฐานะยากจน ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง หรือบุตรหลานต้องอยู่อาศัยในบ้านตามลำพังเมื่อผู้ปกครองต้องออกไปทำงาน ท้ายที่สุดเด็กและเยาวชนเหล่านั้นอาจมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและนำมาสู่ปัญหาทางสังคม³ เช่น มั่วสุมยาเสพติด การพนัน หมกมุ่นเรื่องทางเพศ และไม่ได้รับการศึกษา แม้ว่าปัจจุบัน

² ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ, พลังแผ่นดิน — พลังชุมชน ต่อสู้ยาเสพติดในคลองเตย (กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2545).

³ บุญจิรา ภูชนะจิต, “บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมของสภาเด็กและเยาวชน,” *วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 3(1), มกราคม-เมษายน 2564, 34-41.

จะมีหน่วยงานที่เข้ามาเฝ้าระวังภัยและยาเสพติดในชุมชนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อให้การช่วยเหลือและปรึกษาหารือแนวทางการแก้ไข แต่ภาพจำของสังคมที่มีต่อชุมชนแออัดคลองเตยก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งล้วนถูกนำเสนอผ่านภาพความแออัด ความยากจน และแวดล้อมไปด้วยที่พักอาศัยที่เก่า

จากที่กล่าวไว้ข้างต้น สถานการณ์และปัญหาของกลุ่มเด็กและเยาวชนในชุมชนแออัดคลองเตยที่ห้อมล้อมไปด้วยสภาพแวดล้อมของยาเสพติดและปัญหาอื่น ๆ ภายในชุมชน คริสตจักรอิมมานูเอล ลูเธอร์แรน (Immanuel Lutheran Church) จึงเล็งเห็นความสำคัญของการเปิดรับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ชุมชนแออัดคลองเตยให้มีพื้นที่เรียนรู้และพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีคลาสสิก ผ่านการดำเนินงานภายใต้โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอล (Immanuel music school) ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2543 โดยสองสามีภรรยาวิชชนารี ชวนอร์เวย์ซึ่ง Ms. Solveig Meling Johannessen ผู้เป็นภรรยาได้สอนดนตรีให้กับเด็กในชุมชนคลองเตยโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย นอกจากจะเป็นการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพนั้น โรงเรียนแห่งนี้ยังต้องการดึงดูดและประชาสัมพันธ์ให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่พึ่งพาการเรียนรู้ดนตรีมากกว่าการหันเหการใช้เวลาว่างไปกับการหมกมุ่นกับยาเสพติด และอาชญากรรมอื่น ๆ อันจะนำมาซึ่งปัญหาของสังคม

ด้วยแนวคิดในการใช้ดนตรีเพื่อการสร้างสรรค์สังคมที่ดีของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต ทำให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สามารถฝึกฝนพัฒนาตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี ทั้งการเรียนแบบกลุ่ม การเรียนปฏิบัติดนตรีเครื่องสายแบบตัวต่อตัว การเรียนบรรเลงรวมวงในระดับต่าง ๆ ทำให้เยาวชนสนุกกับการเรียนรู้

จากงานวิทยานิพนธ์เรื่อง *ผลกระทบทางสังคมโดยองค์กรสอนดนตรีในชุมชนแออัดเขต คลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร*⁴ พงษ์เทพ จิตดวงเปรม ได้อธิบายหลักการสอนดนตรีขององค์กรด้านดนตรีในชุมชนแออัดคลองเตยสามกลุ่มสำคัญ ได้แก่ 1. โรงเรียน “Immanuel Orchestra” ที่ให้รุ่นพี่ที่เป็นบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยดนตรี มาทำงานสอนดนตรีให้กับรุ่นน้อง 2. โครงการระหว่างประเทศ “Playing for change” ที่มอบทุนให้อาสาสมัครในพื้นที่สอนดนตรีในชุมชนคลองเตย และ 3. โครงการ “Music sharing” ที่เป็นกลุ่มอาสาสมัครที่ทำงานกิจกรรมการสอนดนตรีในชุมชนและมีเครือข่ายไปทั่วประเทศไทย

โดยสอนจัดการสอนอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับเริ่มต้นที่ใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย การฟัง การออกเสียง ควบคู่ไปกับทักษะพื้นฐานดนตรี ได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน อีกทั้งยังใช้หลักการของ ซินนิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki) ในการเล่นดนตรีผ่านกิจกรรมอย่างมีความสุขด้วยบรรยากาศอบอุ่นเสมือนเป็นครอบครัว เพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ต่อไป รวมทั้งหลักการสอนเครื่องสายของซูซูกิที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย

สำหรับเยาวชนที่สามารถเล่นดนตรีได้ดีในระดับปานกลางขึ้นไป จะมีโอกาสเรียนเครื่องดนตรีตัวต่อตัว อีกทั้งยังได้บรรเลงรวมวงซึ่งแต่ละคนจะต้องฝึกซ้อมแนวของตนเองให้ดี เล่นให้ตรงจังหวะ เพื่อจะได้สามารถบรรเลงรวมวงได้อย่างพร้อมเพรียง และเล่นระดับเสียงโน้ตให้ตรงกัน เป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางสังคม ให้เยาวชนได้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และการประเมินตนเองร่วมกับผู้อื่น

สำหรับโรงเรียนดนตรีอิมมานูเอล ซึ่งต่อมาได้ก่อตั้งเป็นมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตเป็นโครงสร้างองค์กรแบบเปิดหรือแบบไม่เป็นทางการทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดกิจกรรมดนตรี โดยผู้นำองค์กรเป็นผู้ประสานงาน ติดต่อกับหน่วยงานภายนอก การระดมทุน ระดมสิ่งของ และการรับครูอาสา

⁴ พงษ์เทพ จิตดวงเปรม, *ผลกระทบทางสังคมโดยองค์กรสอนดนตรีในชุมชนแออัดเขต คลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร* (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2562).

จากการที่โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลได้ดำเนินการสอนดนตรีคลาสสิกมากกว่า 20 ปี ปัจจุบันมีเยาวชนกว่า 100 คน ที่มาเข้าร่วมกิจกรรม โดยมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิตได้สนับสนุนทุนการศึกษาแก่เยาวชนในชุมชนที่มีความสามารถโดดเด่นทางดนตรีให้ได้ศึกษาต่อด้านดนตรีในระดับมหาวิทยาลัย และกลับมาพัฒนาองค์กร จึงก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม

จากการขับเคลื่อนตนเอง สามารถจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังประสานงานองค์กรภายนอกในการจัดการแสดงดนตรี ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง การจัดทำรายการ และบัญชี เป็นต้น เพื่อสร้างรากฐานให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีจากรุ่นสู่รุ่นต่อไป

วงอิมมานูเอลออร์เคสตรายังได้ทำงานร่วมกับวาทกักรับเชิญ ศิลปินชาวไทยและชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติ และโอเปร่าสยาม ในการนี้

ผู้วิจัยได้เริ่มทำกิจกรรมดนตรีร่วมกับเยาวชนนักดนตรีของวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา ในการจัดการแสดงดนตรีในรายการ *Musique de la vie – Music for Life - Keyboard Concertos* ณ หอสังคีตวัฒนา สถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา ในวันที่ 30 มีนาคม 2566 ซึ่งเป็นความร่วมมือไทย-เยอรมัน ระหว่างสถาบันดนตรีกลายาณวัฒนา มหาวิทยาลัยเทคนิคเบรอนเดนบวร์ก คอทท์บัส เซนฟิเทินแบร์ก เยอรมนี สถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย และมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต ดังรายการแสดงต่อไปนี้

Johann Sebastian Bach: Keyboard Concerto in F-Minor no. 5, BWV 1056

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang, harpsichordist

Johann Sebastian Bach: Keyboard Concerto no. 1 in D-Minor, BWV 1052

Prof. Wolfgang Glemser, pianist

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang, conductor

Ludwig van Beethoven: Piano Concerto no. 2 in Bb-Major

Dr. Krit Niramittham, pianist-conductor

ในการนี้ผู้วิจัยได้ทำการสอนและซ้อมบทเพลง คีร์บอร์คคอนแชร์โต หมายเลข 1 และ 5 ซึ่งเป็นบทประพันธ์ชิ้นเอกที่ โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค ได้นำเสนอคอนแชร์โตสำหรับบรรเลงฮาร์ปซิคอร์ดประชันกับวงเครื่องสาย โดยได้เรียบเรียงและดัดแปลงมาจากคอนแชร์โตสำหรับไวโอลิน และคอนแชร์โตสำหรับโอโบที่เขาเคยประพันธ์ไว้ แต่โน้ตต้นฉบับได้สูญหายไปฮาร์ปซิคอร์ดในยุคบาโรกถือว่าเป็นเครื่องดนตรีสำหรับเล่นประกอบที่ไม่ได้มีบทบาทในการออกแสดงเดี่ยวแนวทำนองเหมือนกับไวโอลินหรือโอโบ เนื่องจากข้อจำกัดของเครื่องดนตรี ผลงานฮาร์ปซิคอร์ดคอนแชร์โตของบาคจึงถือเป็นมิติใหม่ในการเรียบเรียงบทเพลงและเพิ่มอรรถรสด้วยเทคนิคการเล่นฮาร์ปซิคอร์ดที่แพรวพราว

ผู้วิจัยได้หารือถึงแนวทางการตีความบทเพลงร่วมกับ Prof. Wolfgang Glemser อาจารย์เปียโนผู้ทรงคุณวุฒิชาวเยอรมัน และนักไวโอลินรับเชิญชาวเยอรมัน Dieter Gericke ในการเขียนกำกับการใช้คันชักให้กับแนวเครื่องสายทั้งสี่แนว และการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) แบบบาโรก เพื่อให้การฝึกซ้อมในช่วงเวลาที่จำกัดเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักดนตรีเยาวชนแต่ละคนได้เตรียมตัวก่อนการฝึกซ้อมรวมวงได้อย่างน่าพึงพอใจ

การแสดงดนตรีในครั้งนี้ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี นักดนตรีเยาวชนได้พัฒนาความสามารถได้อย่างน่าชื่นชม และแสดงได้อย่างเต็มความสามารถต่อผู้เข้าชมราว 200 คน ถือเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การพัฒนาทักษะดนตรีและยกระดับมาตรฐานการแสดงของเยาวชน และการเผยแพร่วิทัศน์การแสดงให้กับผู้ชมในระดับสากลผ่านช่องทางออนไลน์ PGVIM Youtube Channel⁵ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ถือเป็นกิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรีนําร่องสำหรับการดำเนินงาน “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ของผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยได้รู้จักคุ้นเคยกับนักดนตรีในวง เพื่อวางแผนการทำงานร่วมกันต่อไป

⁵<https://www.youtube.com/watch?v=enqKOxYvzME&t=117s>.

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

3.1. การรวบรวมและศึกษาข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลประวัติและผลงานของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง อาทิ จากหนังสือ จดหมาย เอกสาร บันทึกเสียง และรูปภาพ ที่เก็บสะสมไว้ที่ “คลังจดหมายเหตุ อ.ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง” (Prasidh Silapabanleng’s Archives) และปรึกษาหารือกับ รศ.ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง บุตรชายคนโตของ อาจารย์ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

2. ศึกษาข้อมูลของ Prof. Klaus Pringsheim จากหนังสือ “Klaus Pringsheim aus Tokyo. Zur Geschichte eines musikalischen Kulturtransfers” โดย Ralf Eisinger และปรึกษาหารือกับผู้แต่งหนังสือ ผ่านทางอีเมล

3. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโน้ตเพลงจาก “คลังจดหมายเหตุ อ.ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง” (Prasidh Silapabanleng’s Archives) ได้แก่ บทเพลง “Siamese Suite” ซึ่งเก็บรวบรวมทั้งโน้ตลายมือต้นฉบับ ที่คัดลอกโดยคุณเกษม สุวงศ์ และโน้ตที่พิมพ์ด้วยโปรแกรมบันทึกโน้ตโดยแผนกวิชาการกองดุริยางค์ทหารเรือ อีกทั้งรวบรวมโน้ตเพลงบทเพลง “เชิดใน” สำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ และสำหรับเปียโนที่บันทึกด้วยลายมือ “เสียงเทียน” สำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ร่วมกับนักร้องประสานเสียงหญิง “ดำเนินทราย” สำหรับบรรเลงโดยวงเครื่องสายสี่ชิ้น และ “Siamese Romances” โดยเฉพาะท่อน “Rhapsody” ที่นำเพลง “ดวงใจ” มาเรียบเรียงสำหรับวงดุริยางค์

นอกจากนี้ยังได้รวบรวมโน้ตลายมือต้นฉบับบทเพลง “Blood of Suphan” และ “The Moon” ที่ เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ เรียบเรียงไว้สำหรับวงดุริยางค์ และโน้ตเพลง “Siamese Melodies – Suite for violin and piano”, op. 37 ที่ เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ เรียบเรียงบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการสำหรับบรรเลงไวโอลิน ร่วมกับเปียโน ซึ่งปัจจุบันเก็บไว้ที่ระเบียนสะสม “Klaus Pringsheim Fonds” ในห้องสมุด McMaster University Library ที่ประเทศแคนาดา อีกทั้งยังได้ค้นหาโน้ตเพลงลีเดอร์ (Lieder) ของฟริงส์ไฮม์จาก Online Catalogue ของห้องสมุด Münchner Stadtbibliothek และ Stadtbibliothek Karlsruhe นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ขอถ่ายสำเนาโน้ตเพลงจากสำนักพิมพ์เยอรมัน Ries & Erler

4. ศึกษาละครเวทีฟิวกาลี และบทเพลงจากฉากประกาศสงคราม “Guerra Guerra!” และท่อนจบสุดท้าย (Finale) ของอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” (“Norma”) ประพันธ์โดย วินเซนโซ เบลลินี (Vincenzo Bellini) ที่เป็นโศกนาฏกรรมรักที่มีจุดจบไปในทางเดียวกันที่นางเอกและพระเอกจบชีวิตลงในกองเพลิง

5. ศึกษาข้อมูลพันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา

3.2. การเรียบเรียงบทเพลง

1. นำบทเรียบเรียงเพลง “The Blood of Suphan” และ “The Moon” ของ Klaus Pringsheim สำหรับวงดุริยางค์มาปรับให้เข้ากับจำนวนเครื่องดนตรีในวงที่ใช้ในการแสดง และเรียบเรียงบทเพลง “The Blood of Suphan” สำหรับการบรรเลงฟลูตประกอบกับเปียโน และเรียบเรียงในรูปแบบ Quintet for Flute, Violin, 2 Clarinets and Piano โดยยึดตามแนวการดำเนินเสียงประสานของฟริงส์ไฮม์

2. เรียบเรียงบทเพลง “Siamese Suite” ของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง สำหรับการบรรเลงเดี่ยวเปียโนร่วมกับวงดุริยางค์ โดยเริ่มจากการเรียบเรียงโน้ตสำหรับการบรรเลงเดี่ยวเปียโน โดยการนำโน้ตวงดุริยางค์มาเขียนสำหรับบรรเลงเปียโนโดยพยายามรักษาแนวเสียงต่าง ๆ และยึดตามการดำเนินเสียงประสานต้นฉบับ โดยมีการเสริมลีลาเทคนิคการบรรเลงเปียโนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถบรรเลงบทเพลง “Siamese Suite” ได้ทั้งหมดด้วยตัวเอง จากนั้นจะทำการตัดแนวเสียงที่ทับซ้อนกัน หรือปรับแนวเปียโนให้สอดคล้องกับวงดุริยางค์ให้ได้บรรเลงการบรรเลงเปียโนคอนแชร์โตมากขึ้น

3. นำละครเวทีที่ประกอบไปด้วย 6 องค์ ความยาวกว่า 2 ชั่วโมง มาเรียบเรียงเป็นบทเพลง “Phakavali Ballet Suite in One Act” ความยาวราว 23 นาที โดยทำงานร่วมกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุล วงศ์ ในการออกแบบท่าเต้นระบำบัลเลต์ให้เข้ากับดนตรีบรรเลง และฉากประกอบ โดยมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

1. สรุปเนื้อเรื่องบทละครเวที และวางโครงร่างความยาวในแต่ละฉาก
2. วางโครงร่างในแต่ละฉากและดนตรีประกอบ โดยยึด 5 บทเพลงหลัก “ลมหนาว” “เห็นใจสักครั้ง” “โอ้รัก” “โอ้เห็นหญิง” “เสียแรงรัก” ตามโครงเรื่องในแต่ละฉาก แล้วเพิ่มดนตรีประกอบอื่น ได้แก่ “เชิดโน” “เสียงเทียน” “ดวงใจ” “Guerra, Guerra!” และ “Finale” จากอุปรากรเรื่อง “Norma”
3. ตัดต่อท่อนต่าง ๆ ของเพลงให้เชื่อมรวมกันในแต่ละฉาก แล้วตัดต่อเสียงจากบันทึกเสียงบทเพลงต่าง ๆ รวมกันในแต่ละฉาก เพื่อเป็นตัวอย่างให้ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุล วงศ์ ออกแบบท่าเต้นประกอบ
4. บันทึกโน้ตเพลงลงโปรแกรม Sibelius พร้อมระบุกำกับอัตราจังหวะ และการยืดหยุ่นจังหวะซ้ำเร็วให้สอดคล้องกับจังหวะการเต้นรำ
5. ทำโน้ตสำหรับบรรเลงเปียโนเดี่ยวเพื่อฝึกซ้อมจริงกับนักเต้นบัลเลต์ เพื่อตัดต่อเพลงดัดแปลงโน้ต เพิ่มท่อนเชื่อมต่อ และปรับอัตราจังหวะ ให้สอดคล้องกับจังหวะการเต้นระบำบัลเลต์
6. จัดทำโน้ตสำหรับวงดุริยางค์ เพื่อฝึกซ้อมกับวงอิมมานูเอลอร์เคสตราและนักดนตรีรับเชิญ
7. ฝึกซ้อมการแสดงร่วมกันระหว่างวงดุริยางค์และนักเต้นบัลเลต์ และทำการปรับแก้โน้ตให้เหมาะสม

3.3. การสอนดนตรีและฝึกซ้อมการแสดง

1. จัดการเรียนการสอนดนตรี เพื่อฝึกซ้อมเยาวชนสำหรับการแสดงดนตรี พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับบทเพลง และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องให้กับนักดนตรีในวงอิมมานูเอลอร์เคสตรา
2. ฝึกซ้อมการแสดงร่วมกับนักเต้นบัลเลต์
3. ซ้อมใหญ่การแสดงที่สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

3.4. การแสดงดนตรี และการเผยแพร่ผลงานวิจัย

จัดการแสดงดนตรี การเสวนา และการบรรยาย ในกรุงเทพมหานคร มิวนิค และคอปทบูส ประเทศเยอรมนี รวมทั้งเผยแพร่หนังสือ “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” และ วิดีทัศน์การแสดงดนตรีผ่านช่องทางออนไลน์

1. จัดงานบรรยายเสวนาและการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง & เคลาส์ ฟริงส์โฮม : การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดนตรีไทย-เยอรมัน” เนื่องในวันครบรอบ 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 ณ สถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย
2. นำเสนอในงานประชุมวิชาการนานาชาติสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ในวันที่ 23 สิงหาคม 2566
3. จัดการแสดงดนตรี ศิลปบรรเลงเพลงสยาม 5 ตุลาคม 2566 ที่ สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

จัดทำหนังสือ “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” เผยแพร่ในงาน

E-Booklet: https://www.pgvim.ac.th/lecturer/chanyapong/file/Siamese_Suite.pdf

จัดทำบันทึกวีดิทัศน์การแสดงเผยแพร่ผ่านช่องทาง PGVIM Youtube Channel

<https://www.youtube.com/watch?v=8U2-DOg7GM0&t=513s>

<https://www.youtube.com/watch?v=wPVgEVoM-rw&t=44s>

4. นำเสนอบทเพลงของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงในงาน “Melodies for Medicine” ในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2566 ที่ AUA Auditorium

จัดทำบันทึกวีดิทัศน์การแสดงเผยแพร่ผ่านช่องทาง Youtube

https://www.youtube.com/watch?v=_NZJlxe9ccM

5. นำเสนอผลงานของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และ Klaus Pringsheim ที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยจัดการบรรยายที่ Hochschule für Musik und Theater München ในวันที่ 5 ธันวาคม 2566 และจัดการบรรยายและการแสดงดนตรีที่ Kultursalon ในเมือง Cottbus ในวันที่ 6 ธันวาคม 2566

6. จัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและเรียบเรียงบทเพลง จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ฝึกซ้อมการแสดง จัดการแสดงดนตรี และการบรรยายเชิงวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสืบสานและเผยแพร่วรรณกรรมเพลงไทยที่ทรงคุณค่า และเป็นที่ยอมรับของคนไทยผู้สูงวัยที่มีอายุเกิน 80 ปี ให้เป็นที่รู้จักต่อเยาวชนคนรุ่นใหม่ และเป็นที่ประจักษ์ในระดับสากล อีกทั้งยังได้ทำงานร่วมกับ ดร.อัมพา แก้วกำกั นักวิจัยชำนาญการ สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอล (Immanuel Music School) และกิจกรรมการแสดงดนตรีของวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา ถึงการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ประโยชน์ที่ได้รับในการพัฒนาชุมชน และโอกาสในการพัฒนาต่อยอดต่อไป

4.1. การศึกษา วิเคราะห์ และเรียบเรียงบทประพันธ์

จากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบทประพันธ์ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และ เคลาส์ ฟริงส์โฮม ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกบทเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” ซึ่งเป็นบทเพลงที่โด่งดังของหลวงวิจิตรวาทการ ที่เคลาส์ฟริงส์โฮมนำมาเรียบเรียงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ด้วยเทคนิคการประพันธ์แนวเสียงประสานที่แยบยล แต่ปัจจุบันโน้ตดังกล่าวไม่ได้เป็นที่รู้จัก จึงควรค่าแก่การนำกลับมาเรียบเรียงให้เหมาะกับวงดุริยางค์เยาวชนเพื่อเผยแพร่อีกครั้ง

บทเพลง “ไซมิส สวีท” ของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง เป็นหนึ่งในบทประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์ที่สำคัญที่สุดของท่าน ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะนำมาเรียบเรียงในรูปแบบเปียโนคอนแชร์โต เพื่อสร้างสีสันด้วยลีลาการบรรเลงเปียโน และเกื้อหนุนการบรรเลงโดยวงดุริยางค์เยาวชนให้สามารถฟังระดับเสียงอ้างอิงจากเปียโนได้ ถือเป็นบทเพลงหลักของงานนี้

สืบเนื่องจากการเรียบเรียงบทเพลงร้องประกอบละครเวที “ผกาวัลลี” และการศึกษาบทละครเวทีต้นฉบับ ที่มีเรื่องราวการเต้นระบำของเทพธิดา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะเรียบเรียงบทละครเวทีเป็นการแสดงชุดบัลเลต์ จึงได้หารือกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ผู้ที่เคยเรียนการแสดงกับอาจารย์ ลัดดา (สารทายน) ศิลปบรรเลง ในการจัดทำ “Phakavali Ballet Suite” ซึ่งต้องคัดเลือกบทเพลงไทยของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ที่มีลักษณะดนตรีสอดคล้องกับเนื้อหาบทละคร รวมทั้งคัดเลือกบทเพลงคลาสสิกจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” ของ วินเซนโซ เบल्ली มาเพิ่มเติมบทเพลง

4.1.1. เลือดสุพรรณและดวงจันทร์

“เลือดสุพรรณ” เป็นละครเวทีของหลวงวิจิตรวาทการ (กิมเหลียง วัฒนปฤดา) ออกแสดงครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2479 ขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมศิลปากรเป็นลักษณะละครผสมที่มีทั้ง บทพูด บทเพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล และการรำ ท่านแต่งบทเป็นละครร้องโดยทำงานร่วมกับหลวงประดิษฐไพเราะ ผู้เชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ มอบหมายให้แผนกนาฏดุริยางค์คัดเลือกผู้แสดง คิดท่ารำ พร้อมทั้งให้ช่างออกแบบฉาก

ด้วยอิทธิพลจากลัทธิชาตินิยม “เลือดสุพรรณ” มีเนื้อหาที่ปลุกใจให้คนรักชาติและมีมิตรไมตรี โดยใช้พระเอกเป็นทหารพม่า “มังราย” ผู้เป็นสุภาพบุรุษรูปร่างที่น่าสงสาร เขาได้หลงรัก “ดวงจันทร์” สาวชาวบ้าน ระหว่างที่พม่ายกทัพุกรานผ่านมาทางเมืองสุพรรณ ด้วยความเคร่งครัดในความยุติธรรมและเกียรติศักดิ์ อีกทั้งยังมีมนุษยธรรมแก่เชลยศึก มังรายได้ช่วยปลดปล่อยเชลยชาวไทย เป็นเหตุให้

เขาต้องอาศัยและถูกประหารชีวิต ส่วนดวงจันทร์และชาวบ้านก็เข้าไปสู้กับพม่าอย่างกล้าหาญไม่ย่อท้อจนตัวตาย

บทเพลง “เลือดสุพรรณ” เป็นเพลงปลุกใจให้คนไทยรักชาติ มีความกล้า และสามัคคีกันเพื่อปกป้องแผ่นดิน ดังเนื้อเพลงท่อนสร้อยที่เปล่งออกมาว่า “มาด้วยกัน มาด้วยกัน เลือดสุพรรณเอ๋ย เลือดสุพรรณ เข้าประจัน อย่าได้พรั่นเลย” บทเพลง “ดวงจันทร์” เป็นเพลงร้องคู่ที่ไพเราะแสดงถึงความรักของพระเอกและนางเอก

หลังจากที่ ศาสตราจารย์ เคลาส์ พริงส์ไฮม์ (Prof. Klaus Pringsheim) ย้ายจากกรุงโตเกียวเข้ามาทำงานที่กรมศิลปากร ประเทศไทย ระหว่างปี 1837-39 ก่อนย้ายกลับไปประเทศญี่ปุ่น ระหว่างที่ท่านทำงานที่กรมศิลปากรให้กับหลวงวิจิตรวาทการท่านได้เรียบเรียงบทเพลงของหลวงวิจิตรวาทการหลายบท สำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ อีกทั้งยังเรียบเรียง บทเพลง “ความฝัน” “เชิฐชมดอกไม้” “วิญญานแสนหวี” “คิดถึงแต่ไกล” “ดวงจันทร์” สำหรับบรรเลงไวโอลินประกอบกับเปียโน โดยตั้งชื่อว่า “Siamese Melodies - Suite for violin and piano, op. 37”

พริงส์ไฮม์เคยได้นำบทเพลงร้องไทยที่ท่านได้เรียบเรียงไปแสดงที่ประเทศญี่ปุ่นด้วย ดังที่เห็นจดหมายถึงอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 1940 พริงส์ไฮม์เรียบเรียงบทเพลงไทยที่มักจะเป็นทำนองห้าเสียง (Pentatonic) ด้วยแนวเสียงประสานที่ลึกซึ้ง มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบหลายแนวเสียง (Polyphony) ที่สลับซับซ้อน และการเลียนแบบ (Imitation) ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากโน้ตเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” ที่ท่านมักจะเลี่ยงการใช้คอร์ดพื้นฐานตรง ๆ แต่จะใช้โน้ตแขวนลอยค้างไว้ แล้วค่อย ๆ เกลาต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ เพื่อชวน ฮาร์โมนีเอาไว้จนไปลงตัวในช่วงจบหลักของเพลง นอกจากนี้ท่านมักใช้เทคนิคการเคลื่อนโน้ตแบบครึ่งเสียง (Chromatic) บ่อยครั้ง

พริงส์ไฮม์ยังได้บันทึกแผ่นเสียงเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” บรรเลงโดยวง Royal Orchestra Bangkok ให้กับค่าย Odeon Record

ผู้วิจัยได้นำโน้ตลายมือต้นฉบับบทเรียบเรียงเพลงเลือดสุพรรณและดวงจันทร์ของ เคลาส์ พริงส์ไฮม์ จากบทเพลงสวิตสำหรับวงดุริยางค์ (Orchestral Suite) ที่ชื่อว่า “ตื่นเถิดชาวสยาม” “Wake up Siam!” ที่เขียนในปี ค.ศ. 1937 มาบันทึกโน้ตด้วยโปรแกรม Sibelius

พริงส์ไฮม์เรียบเรียงบทเพลง “เลือดสุพรรณ” (“The Blood of Suphan”) ในบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ (C-minor) อัตราจังหวะ 4/4 Allegro desoco Marciale สำหรับวงดุริยางค์ขนาดใหญ่ที่มีเครื่องสาย พิโคโล ฟลูต (2 เครื่อง) คลาริเน็ต บี-แฟลต (3 เครื่อง) โอโบ (2 เครื่อง) บาสซูน (2 เครื่อง) เฟรนช์ฮอร์น (2 เครื่อง) ทรัมเป็ต บี-แฟลต (3 เครื่อง) ทรอมโบน (3 เครื่อง) กลองใหญ่ (Gc) กลองสแนร์ (Side drum) และซิมเบล (Cymbal) โดยแต่งแนวประสานในลักษณะหลายแนวเสียงให้เครื่องสายบรรเลงแบบติดนิ้ว (Pizzicato) ประกอบแนวทำนองหลักที่เล่นโดยเครื่องเป่า เนื่องด้วยจำนวนนักดนตรีที่จำกัด ผู้วิจัยจึงได้ปรับวงให้มีขนาดเล็กลง โดยตัดแนวเสียงบางแนวที่เล่นทับซ้อนกันออก เหลือเพียงเครื่องสาย ฟลูต (2 เครื่อง) คลาริเน็ต บี-แฟลต (3 เครื่อง) โอโบ (2 เครื่อง) บาสซูน (2 เครื่อง) เฟรนช์ฮอร์น (2 เครื่อง) ทรัมเป็ต บี-แฟลต (2 เครื่อง) ทรอมโบน (2 เครื่อง) กลองใหญ่ (Gc) กลองสแนร์ (Side drum) กลองทอม (Tomtom)

พริงส์ไฮม์เรียงเพลงบทเพลง “เลือดสุพรรณ” ในโครงสร้าง $A_1 B_1 A_2 B_2 A_3 B_3 A_4$ โดยเริ่มต้นด้วยการใช้กลองทิมปานีบรรเลงโมทีฟหลักสั้น ๆ ที่เป็นโน้ตประจูดสองครั้ง ก่อนที่แนวเครื่องสายจะเล่นแนวประกอบด้วยการใช้นิ้วติดสาย (Pizzicato) โลโน้ตตัวดำไปมา โดยเริ่มจากแนวดับเบิลเบส เซลโล วิโอลา และไวโอลิน ที่ไล่เลียน (Imitation) แนวโน้ตเคลื่อนที่ลงสี่ตัวแรกเอียงกันสองจังหวะไล่ตามลำดับกันไป โดยมี

เครื่องกระทบบรรเลงประกอบไปด้วย ก่อนที่จะแยกเล่นแนวเสียงตามทางของแต่ละเครื่องประสานกันไป ทำนองหลักจะเริ่มบรรเลงโดยฟลูต ในท่อน A₁ ต่อมาคลาริเน็ตจะเล่นประกอบด้วยเสียงลงเป็นคู่แปด ในท่อน B₁ และ A₂ จากนั้นในท่อน B₂ ฟลูตจะเปลี่ยนมาบรรเลงแนวประสานไปพร้อมกับบาสซูน โดยให้พิคโคโล โอโบ และคลาริเน็ตเล่นทำนองหลักแทน ในขณะที่ทรัมเป็ตจะเป่าโน้ตสามพยางค์เป็นเสมือนสัญญาณเสียง ในห้องที่ 32-33 ตามด้วยการประสานเสียงของเครื่องลมทองเหลือง ในท่อน A₃ ทรัมเป็ตจะร่วมเป่าทำนองหลักด้วย โดยเสียงประสานจะเข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อทอมโบนประสานเข้ามาตั้งแต่ท่อน B₃ โดยที่เครื่องสายจะสีโน้ตสามพยางค์ไปพร้อมกับทอมโบนเป็นสัญญาณเสียงสองครั้งในห้องที่ 48-49 บทเพลงจะดังขึ้นต่อไปในทำนองหลัก รอบสุดท้าย A4 จนถึงระดัเสียงดังมาก *fortissimo* และจบอย่างเฉียบคม

บทเพลง “ดวงจันทร์” (“The Moon”) ได้เรียบเรียงในบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major) ในอัตราจังหวะ 4/4 *Lento Cantabile Delcissimo* สำหรับวงเครื่องสาย 12 แนวเสียงโดยพริงส์โฮมได้เขียนแนวทำนองเดี่ยว (Solo) ที่เล่นตามทำนองร้องให้กับไวโอลิน วิโอลา และเชลโล พร้อมกับแนวประกอบใน ไวโอลิน 1-3 วิโอลา 1-2 เชลโล 1-2 และดับเบิลเบส 2 เครื่อง โดยพริงส์โฮมได้เรียบเรียงในโครงสร้าง A₁ A₂ B A₃ โดยที่ ทำนองหลัก (A) จะเล่นซ้ำทั้งหมด 3 รอบ โดยในแต่ละรอบแนวไวโอลินเดี่ยวจะเล่นสูงขึ้นเป็นขั้นคู่แปด พร้อมกับแนวเสียงประสานที่เปลี่ยนไป แนวทำนองเพนตาโทนิคของเพลงจะมีศูนย์กลางอยู่ที่โน้ต “ซี” โดยจะเคลื่อนแนวเสียงประสานไปรอบ ๆ คอร์ด “ซี-เมเจอร์” อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะวิเคราะห์แนวเสียงประสานในแนวตั้ง เนื่องจากเป็นการเคลื่อนเปลี่ยนระดับครึ่งเสียงไหลไปอย่างต่อเนื่องผ่านคอร์ดที่ I, IV และ V (Tonic, Subdominant & Dominant) เป็นหลัก และจบช่วงด้วยเคเดนซ์สมบูรณ์ (Perfect cadence)

4.1.2. ซิเมสสวีท

บทเพลงซิเมสสวีท (“Siamese Suite”) เป็นผลงานสำคัญที่อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้แต่งในปี พ.ศ. 2496 ตอนนั้น คุณเกษม สุวงศ์ นักเปียโนสมัครเล่นมือดีผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดการรายการเพลงคลาสสิกที่สถานีวิทยุ 1 ปณ ได้ขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์อาจารย์ประสิทธิ์ และมีความใกล้ชิดกันตลอดมา วันหนึ่ง คุณเกษมมาหาที่บ้าน ถือนั่งหนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ลงข่าวหน้าแรกว่า สถานทูตเบลเยียม ประจำประเทศไทย เชิญชวนนักแต่งเพลงจากทั่วโลก ประพันธ์ซิมโฟนี เข้าประกวดในการแข่งขัน Queen Elizabeth Competition ที่ประเทศเบลเยียม ซึ่งในปีนั้นได้เปิดการประกวดบทประพันธ์นานาชาติเป็นครั้งแรก อาจารย์ประสิทธิ์ ได้ฟังก็หัวเราะและบอกคุณเกษมว่า มีเวลาเหลือเพียงแค่ 15 วันเท่านั้นจะไปแต่งซิมโฟนีอะไรทัน คุณเกษมก็ไม่ยอมหยุด บอกว่าจะมากิน นอน ที่ บ้าน อาจารย์ประสิทธิ์เพื่อคัดลอกโน้ตให้ ขอให้เริ่มทำเลย อาจารย์ประสิทธิ์ขัดความตั้งใจไม่ได้ ก็ยอมทำตามคำขอร้อง

บทเพลง “ซิเมสสวีท” ได้นำออกแสดงอย่างต่อเนื่อง และได้บันทึกเสียงในชุด “เสียงเทียน” โดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ ภายใต้การอำนวยเพลงของ John Georgiadis วาทยกรชาวอังกฤษ และวง Latvian National Orchestra ภายใต้การอำนวยเพลงโดย Terje Mikkelsen วาทยกรชาวนอร์เวย์

“ซิเมสสวีท” ประกอบด้วยกัน 4 ท่อน ท่อนแรก ใช้ชื่อ “Moon over the temple” ท่านนำบทเพลงที่เคยแต่งต้องทำส่ง Prof. Pringsheim เพื่อจะสำเร็จการศึกษาที่ญี่ปุ่นมาใช้เลย ครั้งนั้น ท่านใช้ชื่อว่า “Intermezzo” และ วงดุริยางค์ Tokyo Radio Symphony Orchestra เคยนำมาเล่นออกรายการวิทยุร่วมกับบทประพันธ์อื่นของ คลาส์ พริงส์โฮม

ท่อนที่ 2 แต่งขึ้นใหม่ โดยใช้ชื่อ “In the grand palace” เพราะต้องการสื่อให้รู้ว่าประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์ ท่อนที่ 3 ในชื่อ “Siamese Lament” เป็นเพลงช้าๆ ที่ให้บรรยากาศโรแมนติคปนโศกเศร้า

ตอนที่ 4 เดิมใช้ชื่อว่า “At a wedding in Bangkok’s China town” แต่ภายหลังเปลี่ยนเป็น “In Bangkok’s China Town” ตอนที่ นำเอาเพลงระบำจากละครเวทีเรื่อง “ขบวนเสรีจีน” ชื่อ “ชื่นใจ” หรือ “ดอกเถา” มาแต่งขยายจนกลายเป็นตอนที่ยาวที่สุดของบทเพลง “ไซมิสสวีท” จนกระทั่งบางคนพูดล้อว่า บทเพลง “ไซมิสสวีท” น่าจะใช้ชื่อว่าเพลงจีนมากกว่า เป็นอันว่าประพันธ์เสร็จทันส่งที่สถานทูตเบลเยียม ในวันสุดท้ายของกำหนด หนังสือพิมพ์ “พิมพ์ไทย” ได้ถ่ายรูป อาจารย์ประสิทธิ์มอบโน้ตเพลงนี้ให้ เจ้าหน้าที่ของสถานทูตเบลเยียม สมดังความต้องการของ คุณเกษม สุวงศ์ ที่ ต้องการให้มีชื่อคนคิดท่วงทำนองชาวไทยส่งเข้าประกวด เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานการประพันธ์เพลงสากลตะวันตกโดยคนไทย แม้จะไม่ได้รางวัล ก็ถือเป็นการได้เผยแพร่บทเพลงไทยในรูปแบบคลาสสิกตะวันตกที่ทรงคุณค่าในต่างแดนได้อย่างน่าชื่นชม

ในการนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงบทเพลง “Siamese Suite” ที่อยู่ในรูปแบบวงดุริยางค์ซิมโฟนีเป็นการบรรเลงเปียโนประชันกับวงดุริยางค์ “Siamese Suite for Piano and Orchestra” โดยเป็นการเรียบเรียงตามต้นฉบับ (Transcription) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากสำเนาโน้ตที่คัดลอกด้วยลายมือโดย คุณเกษม สุวงศ์ และโน้ตที่บันทึกตีพิมพ์ขึ้นใหม่โดยกองดุริยางค์ทหารเรือ สำหรับการแสดงผู้วิจัยได้เลือกบรรเลงบน Graf Pianoforte ซึ่งเป็นสำเนาเปียโนฟอร์เตที่สร้างขึ้นใหม่ตามต้นฉบับของ คอนราดกราฟ (Conrad Graf) จากปี ค.ศ. 1819 ที่มีเสียงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ แตกต่างจากแกรนด์เปียโนในปัจจุบัน

“Moon Over The Temple” กระบวนที่ 1 อยู่ในบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) อัตราจังหวะ 4/4 Andante con moto มีฉันทลักษณ์แบบเทอร์นารี (Ternary form: A B A’ Coda) เป็นตอนที่ไพเราะงดงาม ให้บรรยากาศที่โรแมนติก วงดุริยางค์เริ่มบรรเลงนำด้วยเสียงทำนองโดยคลาริเน็ต ตั้งแต่ห้องที่ 4 เปียโนเริ่มบรรเลงโดยการไล่นोट อาเปโจ ดี-เมเจอร์ แทนที่แนวไวโอลิน 1 ของต้นฉบับ จากนั้นจะบรรเลงทำนองหลักที่ไพเราะพร้อมกับการเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นในแนวกลางที่ให้ความรู้สึกไหลลื่นโดยใช้ทั้งมือซ้ายและมือขวาช่วยกันบรรเลงเสียงประสานตามแนวไวโอลิน 2 อีกทั้งมือซ้ายส่วนล่างจะเล่นเบสพร้อมกับชั้นคู่ประสานเพื่อเกื้อหนุนเสียงให้ก้องกังวาน ในช่วงกลาง (ห้องที่ 14-21) ที่มีการเปลี่ยนบันไดเสียง (Modulation) ไปยัง บี-ไมเนอร์ (B-minor) นักเปียโนจะเล่นแนวมือซ้ายที่เป็นโน้ตเช็ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ (Triplet) ไปพร้อมกับแนวเชลโลด้วยสัมผัสลิ้นนิ้ว (Articulation) แบบไม่ต่อเนื่อง (*non legato*) โดยมือขวาจะเล่นแนวทำนองหลักที่เริ่มจากเสียงคลาริเน็ตตามด้วยเสียงไวโอลิน 1 ควบคู่ไปกับการเล่นแนวเสียงประสาน ก่อนที่จะเข้าช่วงเชื่อมต่อ (ห้องที่ 21-23) ที่เปียโนจะเล่นแทนเครื่องเป่าลมไม้ที่ค่อย ๆ ไล่นोटขึ้นไป โดยเริ่มจากแนวบาซซูน คลาริเน็ต และการไล่นोटเสียงครึ่งเสียงขาลง (Descending chromatic scale) ในแนวฟลูต ก่อนที่จะย้อนกลับมายังทำนองหลักอีกครั้ง โดยมีการใส่ลูกจบ (Coda) ตามแบบต้นฉบับ โดยใส่แนวเปียโนคลอประกอบเบาลงเรื่อย ๆ จนจบลงอย่างเงียบสงบ (*pianissisimo*)

“In The Grand Palace” กระบวนที่ 2 อยู่ในบันไดเสียง บี-แฟลต เมเจอร์ (B-flat) อัตราจังหวะ 2/4 Moderato มีฉันทลักษณ์แบบรอนโด (Rondo form: A B A C A) เป็นตอนที่แข็งแรง กระฉับกระเฉง ในลักษณะเพลงมาร์ชที่มีท่วงทำนองห้าเสียง (Pentatonic) ที่สะท้อนให้เห็นถึงขบวนสวนสนามที่เดินรอบพระบรมหาราชวัง มีการระบุความดังเบา (Dynamics) ที่หลากหลายไว้อย่างชัดเจน โดยเปียโนจะเล่นทำนองหลักพร้อมแนวเสียงประสาน ควบคู่ไปกับเครื่องเป่าที่เล่นแนวทำนองหลักอย่างสง่างาม ในการนี้มือซ้ายจำเป็นต้องเล่นเสียงเบสด้วยโน้ตขั้นคู่แปด (Octave) เพื่อให้เสียงมีมิติใหญ่ขึ้น ซึ่งต้องฝึกฝนเทคนิคการเล่นให้เฉียบโดยเฉพาะในท่อนแยกที่หนึ่งและสอง (B และ C) ที่มือซ้ายเล่นโน้ตเป็นขั้นคู่แปดไล่ไปมาพร้อมกับการใช้นิ้วดีดเสียง (*pizzicato*) ของเครื่องสายเสียงต่ำ

“Siamese Lament” กระบวนที่ 3 อยู่ในบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major) อัตราจังหวะ ¾ Moderato เป็นท่อนที่ให้ความรู้สึกว่าเหวเริ่มจากการใช้ฟลูต ตามด้วยโอโบบรรเลงแนวทำนองที่โหยหวนราวกับ ปีไทยบรรเลงเพลงโศก เปียโนได้เริ่มบรรเลงแทนที่แนวทำนองฟลูตตั้งแต่ห้องที่ 13 โดยบรรเลงมือซ้ายเป็นเชบัตหนึ่งชั้นให้ดนตรีฟังดูไหลลื่นไปพร้อมกับแนวประกอบของเครื่องสายในลักษณะวอลซ์ ในช่วงท้ายตั้งแต่ห้องที่ 53 เปียโนเล่นแนวทำนองหลักด้วยเทคนิคการเล่นโน้ตรัวสลับเป็นคู่แปด (*Octave Tremolo*) เพื่อเลียนเสียง การกรอระนาด จนจบอย่างสงบ ด้วยเสียงฮอว์นที่เป่าโน้ตเชบัตสามชั้นซ้ำ ๆ สองครั้ง ในคอร์ด ซี-เมเจอร์

“In Bangkok’s Chinatown” กระบวนที่ 4 อยู่ในบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ (D-Minor) โดยอัตราจังหวะ มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ท่อนนี้ถือเป็นแก่นหลักของบทเพลงไมซิสสึทที่ประกอบด้วยโครงสร้างหลักห้าส่วน ตามเรื่องราวบทละคร “ขบวนเสด็จ” ได้แก่ A: *Introduction* (2/4, ¾ *Adagio*, D-minor), B: *Love Scene* (¾ *Lento*, D-minor), C: *Heartbreak* (4/8 *Andante Cantabile*, F-Major) และ D: *At the Wedding* (4/8, *Allegro*, F-minor) โดยในท่อนนี้จะนำเสนอในรูปแบบ A B C D B’ C’ D’ A’ โดยในบทนำ (A) หลักเปียโนจะบรรเลงอย่างเต็มที่ในบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ (D-Minor) ร่วมกับวงดุริยางค์ โดยเล่นรัวเสียง (*Tremolo*) ในมือซ้ายเพื่อลากเสียงคอร์ดให้ดังลากยาวก้องกระหึ่ม จากนั้นจะบรรเลงทำนองหลักของฉากรัก (B) ร่วมกับแนวไวโอลิน 1 โดยเล่นมือซ้ายอย่างไหลลื่นด้วยโน้ตคอร์ดแยกสามพยางค์ (*Triplet broken chord*) ท่อนหัวใจสลาย (C) จะบรรเลงในช่วงเสียงสูงเบา ๆ ไปพร้อมกับแนวทำนองไวโอลิน 1 ประกอบกับมือซ้ายที่ไหลลื่น จนนำไปสู่การบรรเลงเดี่ยวเปียโนที่เล่นแนวประสานทั้งหมดของวงอย่างเบามากช่วงท้ายในห้องที่ 46-50 ก่อนที่เครื่องสายจะมารับจบช่วงในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ในห้องที่ 51-53 จากนั้นบทเพลงจะเปลี่ยนไปยังบันไดเสียง เอฟ-ไมเนอร์ (F-Minor) ในท่อนงานแต่งงาน (D) ที่รวดเร็ว โดยเปียโนจะบรรเลงร่วมกับเครื่องเป่าทองเหลืองและเครื่องกระทบเพื่อประสานกับคลาริเน็ตและฟลูต จากนั้น ในห้องที่ 62-77 ได้นำแนวทำนองโน้ตรัว (*Tremolo*) ของไซโลโฟนมาเล่นบนเปียโนแทนด้วยเทคนิคการเล่นขึ้นคู่แปดสลับมือ เพื่อประสานกับเครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง และเครื่องกระทบ อย่างเร้าใจ จากนั้นบทเพลงจะย้อนกลับมาที่ทำนองฉากรัก (B’) ในห้องที่ 95-110 โดยจะใช้มือซ้ายเล่นทำนองหลักไปพร้อมกับเสียงเชลโล ในขณะที่มือขวาจะบรรเลงประกอบด้วยการเล่นคอร์ดแยก (*Broken chord*) อย่างแพรวพราว บทเพลงจะย้อนความท่อนหัวใจสลาย (C’) และท่อนงานแต่งงาน (D’) ตามลำดับ และนำเสนอบทนำ (A’) ในบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ อีกครั้งในตอนท้าย ในห้องที่ 169 โดยย้ำตอนจบอย่างหนักแน่นร้อนแรงอย่างเปลวเพลิง (*con fuoco*)

4.1.3. ผกาภิบาลเลตส์สวี่ท

“ผกาภิบาล” เป็นละครเวทีบทแรกที่สร้างโดยครอบครัวศิลปบรรเลง ร่วมกับ “แสงทอง” หลวงบุญมานพพานิชย์ (อรุณ บุญมานพ) ผู้เขียนบทละครประกอบด้วยกัน 6 องค์ โดยนำเค้าโครงเรื่องมาจากอินเดีย อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงประพันธ์เพลงร้องบรรเลงร่วมกับวงดุริยางค์ขนาดเล็ก (*Chamber orchestra*) หลวงประดิษฐไพเราะนำวงดนตรีไทยเดิมมาร่วมบรรเลง การแสดงรอบปฐมทัศน์สันนิษฐานว่าจัดขึ้นในปี พ.ศ. 2488 ประสบความสำเร็จอย่างสูง จนได้มีการเรียกร้องให้กลับมาแสดงอีกเมื่อสิ้นสุดสมัยกาลแรกไป ในสมัยกาลที่สองในราวเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2489 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล และพระเจ้าอนงยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ได้ทอดพระเนตรการแสดง อีกทั้งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ครู ศรี-ประสิทธิ์-ลัดดา ศิลปบรรเลง เข้าเฝ้าฯ ด้วยทรงสนพระทัยเกี่ยวกับการประพันธ์บทเพลงในละครเวทีบทนี้

นักแสดงนำฝ่ายชายรับบทโดย อุโฆษ จันทร์เรือง แสดงเป็นเจ้าชายสตานนท์ ในขณะที่ อนาคต นาคสวัสดิ์ (พัฒนกุล) รับบทเทพธิดาผกาวัลลี ส่วนเทพธิดาอีก 3 องค์ แสดงโดยชูศรี มีสมมนต์ (โรจนประดิษฐ์) สมศรี สนธิรัตน์ และสายสวาท (ไม่ทราบนามสกุล)

“ผกาวัลลี” เป็นเทพธิดาองค์หนึ่ง ที่เจ้าชายสตานนท์ ผู้เป็นมนุษย์ แอบยลโฉมแล้วหลงรัก แต่ความรักของทั้งสอง ก็มีเงื่อนไขและอุปสรรค เพราะพระอินทร์เป็นเจ้าชีวิตของผกาวัลลี ขณะเดียวกัน พระนางจิตตวัต แห่งนครไตรตรึงค์ ก็หลงรักเจ้าชายสตานนท์ แต่เจ้าชายก็ไม่สามารถรักพระนางได้ เรื่องจึงกลายเป็นรักสามเส้า ท่ามกลางรักแท้อันบริสุทธิ์ หนี้ชีวิต และอำนาจริษยา ในที่สุดจึงนำมาสู่โศกนาฏกรรมที่ ผกาวัลลี กับเจ้าชายสตานนท์ต้องพบจุดจบด้วยกันในกองเพลิง

เนื่องในโอกาสฉลอง 111 ปี อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ผู้วิจัยได้ทำงานร่วมกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏกุลสวงศ์ อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านละครเวที ในประเทศไทยและการเต้นบัลเลต์ ในการนำละครเวทีผกาวัลลีที่มีความยาวรวมกว่าสองชั่วโมง มานำเสนอในรูปแบบใหม่ในลักษณะบทเพลงชุดบัลเลต์ในชื่อว่า “Phakavali Ballet Suite” โดยผู้วิจัยได้นำบทเพลงหลัก 5 เพลงจากละครเวทีผกาวัลลีรวมทั้งคัดเลือกบทเพลงไทยของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และบทเพลงคลาสสิกจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” (Norma) ประพันธ์โดย วินเซนโซ เบลลินี (Vincenzo Bellini) ที่มีลักษณะดนตรีสอดคล้องกับเนื้อหาบทละคร มาเรียบเรียงประกอบเป็นบทเพลงชุดบัลเลต์ในหนึ่งองค์ที่มีความยาวรวมประมาณครึ่งชั่วโมง โดยตัดบทร้องออก และปรับดนตรีให้เข้ากับจังหวะการเต้นระบำ อีกทั้งได้ปรับโครงสร้างบทละคร และเนื้อหาให้กระชับขึ้น จากต้นฉบับ 6 ฉาก ที่ประกอบไปด้วย 1. สระอนาคต 2. สรวงสวรรค์ 3. เทวาลัยร้าง 4. นครไตรตรึงค์ 5. สตานนท์หลบหนี 6. เทวาลัยร้าง เป็นโครงสร้างใหม่ดังนี้

ฉากนำเรื่อง สระอนาคต

เทพธิดาทั้งสี่มีชื่อว่า อังกาลา จิฎาจา มารีตี และผกาวัลลี หะเลลงมายังเมืองมนุษย์เพื่อเล่นน้ำที่ สระอนาคต เจ้าชายสตานนท์แห่งกรุงศรบรรณบุรี เสด็จประพาสป่าแอบชมโฉม จึงพยายามสร้างไมตรีกับเทพธิดาผกาวัลลีและขอให้นางเห็นใจในความรักของตน ผกาวัลลีมีใจรักตอบเช่นกัน แต่ไม่สามารถอยู่กับสตานนท์ได้ เพราะนางและเพื่อน ๆ มีพระอินทร์เป็นเจ้าชีวิต อังกาลาจึงแนะนำให้สตานนท์ไปขอต่อพระอินทร์ สตานนท์ก็ตกลงใจทำตามคำแนะนำ

ดนตรีบรรเลงเปิดด้วยบทเพลง “ลมหนาว” ที่อยู่ในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ *Allegro Leggerissimo* ที่เร็วอย่างพลิวามาก โดยบรรเลงบทนำต้นฉบับ 6 ห้องแรกที่เป็นการเล่นโน้ตลงแบบอาร์เปจโจ (Arpeggio) สี่ครั้ง แสดงให้เห็นถึงการหะเลลงมาของเทพธิดาทั้งสี่อย่างเร่งเร้าในบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ (C-Minor) ด้วยคอร์ด $i-ii^{o7}-III-ii^{o7}$ จากนั้นผู้วิจัยได้ขยายช่วงบทนำโดยเล่นคอร์ดทบเจ็ดดิมินิช (*Diminished seventh chord*) ซ้ำ ๆ ในห้องที่ 7 ดังขึ้นไปจนสุดในห้องที่ 8 โดยลากเสียงค้างไว้ด้วยเครื่องหมายยึดจังหวะ (Fermata) จากนั้นจะบรรเลงด้วยการโน้ตลงแบบอาร์เปจโจหลายรอบ ตั้งแต่ห้องที่ 9 ต่อไปอีก 16 ห้อง โดยใช้น้ำเสียงของสี่คอร์ดหลักเดิมวนไปสักรอบ โดยในห้องที่ 17-27 ได้มีการเล่นแนวลูตและคลาริเน็ตเหลื่อมกันครึ่งห้องก่อนที่จะโน้ตขึ้นไปถึงคอร์ดทบเจ็ดดิมินิชอีกครั้ง แล้วจบด้วยคอร์ด ซี-ไมเนอร์ (C-Minor) ในห้องที่ 30 ที่เป็นการเริ่มต้นต้นรำด้วยจังหวะวอลซ์ของเพลง “ลมหนาว” ในจังหวะที่รวดเร็วมีชีวิตชีวา ระหว่างห้องที่ 30-75 ผู้วิจัยได้ใช้น้ำเสียงต้นฉบับ โดยตัดแนวร้องออก ซึ่งจะเห็นได้ว่า ดนตรีมีการเปลี่ยนบันไดเสียงสลับไปมาระหว่าง ซี-เมเจอร์ (C-Major) ที่สะท้อนถึง “ความใส่อันบริสุทธิ์” ของนางฟ้า และ ซี-ไมเนอร์ (C-Minor) ที่แสดงถึง “การประกาศความรักแต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงคร่ำครวญถึงความรักที่ไม่สมหวัง ที่เต็มไปด้วยการอ่อนแอ การปรารถนา และ

การโยกหาจิตวิญญาณความรัก” ของเจ้าชายสตานนท์ ตามนิยามลักษณะบันไดเสียง (Key characteristics) ของคีตกวีและนักเขียนชาวเยอรมัน คริสเตียน ดาเนียล ชูบาร์ท (Christian Daniel Schubart, 1739-1791)⁷ ในช่วงท้ายเพลงลมหนาวรอบแรกในห้องที่ 71-73 จะทำการยึดจังหวะออกไป ซึ่งเป็นช่วงที่พระเอกกำลังจะออกมาแสดงตนต่อนางเอก เมื่อนางเอกเห็นพระเอกผู้วิจิตรได้เพิ่มช่วงต่อ (Transition) ในห้องที่ 76-84 เพื่อเปลี่ยนบันไดเสียงจาก ซี-เมเจอร์ (C-Major) มาจบด้วยคอร์ดที่ห้าทบเจ็ด (*Dominant seventh*: F7) เพื่อส่งเข้าตรงไปยังทำนองหลักของบทเพลง “เห็นใจสักครั้ง” (โดยตัดดนตรีบรรเลงบทนำต้นฉบับออก) ที่พระเอกพยายามเกี่ยวพาราสีนางเอก ในบันไดเสียง บี-แฟลต-เมเจอร์ (Bb-Major) แสดงให้เห็นถึง “ความรักที่สดชื่น” ของพระเอกที่หลงรักนางเอกตั้งแต่แรกพบ (ห้องที่ 85-100) ตามด้วยทำนองร้องของนางเอกในบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major) ที่ดำเนินไปจนถึงจุดเปลี่ยนในห้องที่ 108 ที่ใส่คาเดนซาบนคอร์ดที่ห้าทบเจ็ดเพื่อย้อนกลับมาเริ่มบทนำเพลงในบันไดเสียง บี-แฟลต-เมเจอร์ (ที่ถูกละไว้ในตอนต้น) ตามด้วยทำนองหลักของนักร้องชายจนจบช่วง แล้วตัดช่วงที่นางเอกร้องออกมาจบด้วยช่วงเชื่อมต่อในบันไดเสียง ซี-ไมเนอร์ ตามแนวทางที่คุณอัปสร คุรมะโรหิต ได้แต่งเพิ่มเติมให้กับบทเพลงนี้เพื่อใช้ในการเปลี่ยนบันไดเสียงจาก ซี-เมเจอร์ กลับมาเป็น บี-แฟลต เมเจอร์แทน โดยได้ตัดจบด้วยเคเดนซ้อย่างสมบูรณ์ (Perfect cadence) ด้วยคอร์ด F7- Bb

ฉาก 1 สรวงสวรรค์

พระอินทร์เห็นว่าสวรรค์และมนุษย์โลกมีแต่ความสงบสุข จึงยินดีที่จะประทานพรให้ ผกาวลีจึงขอพรให้ตนพ้นจากการเป็นชายาพระอินทร์ และนำสตานนท์เข้าเฝ้า สตานนท์กราบทูลให้พระอินทร์ทราบว่าตนและผกาวลีมีความรักต่อกัน และทูลขออนุญาตจากพระอินทร์ พระอินทร์ทรงพิโรธ จึงใช้สายฟ้าทำให้สตานนท์สลบและทำโทษผกาวลีโดยสาปนางให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด ในเวลากลางวันร่างกายท่อนล่างของผกาวลีจะกลายเป็นหินครึ่งตัว ต่อเมื่อเวลากลางคืนจึงจะกลายเป็นมนุษย์เต็มตัว ทั้งจะเนรมิตให้เทวาลัยร้างให้อาศัยอยู่เพื่อทั้งสองจะได้พบกันเมื่อหมดชาตินี้เมื่อใด ทั้งสองจึงจะได้เกิดเป็นเทวดาคู่กัน

ผู้วิจัยได้เลือกบทเพลง “เชิดโน” ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ที่เรียบเรียงเรียงประสานสำหรับวงดุริยางค์โดย จอห์น จอร์เจียดิส (John Georgiadis) วาทยกรรับเชิญของวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพฯ โดยได้นำโน้ตต้นฉบับ ฉบับปรับปรุงล่าสุดเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2000 มาใช้ “เชิดโน” เป็นบทเพลงใหม่โรงที่สง่างามในบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) อัตราจังหวะ 4/4 *Maestoso* จึงเหมาะสำหรับการบรรเลงเปิดฉาก “สรวงสวรรค์ที่น่ายินดี” และแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระอินทร์ โดยผู้วิจัยได้นำโน้ตต้นฉบับห้องที่ 1-58 มาใช้โดยปรับลดแนวเครื่องทองเหลืองโดยใช้ ฮอว์น ทรัมเป็ต ทรอมโบน อย่างละสองเครื่อง ด้วยข้อจำกัดของพื้นที่เวทีและการจัดการ จากนั้นจะตัดตอนไปยังการรำวงลงทิมปานีเป็นสัญญาณสามครั้งในห้องที่ 59-61 เพื่อส่งต่อไปยังท่อนเร็วที่ตื่นเต้นเร้าใจในจังหวะ Allegro ที่สะท้อนถึงพระพิโรธ ซึ่งเป็นการบรรเลงโน้ตต้นฉบับระหว่างห้องที่ 65-99 ที่เครื่องสายจะเล่นโน้ตเช็ตสองชั้นซ้ำ ๆ และไลโน้ตไต่ระดับไปมาอย่างกระชับ โดยเครื่องเป่าลมไม้จะร่วมเป่าด้วยตั้งแต่ห้องที่ 70 ของโน้ตที่ผู้วิจัยเรียบเรียง ควบคู่ไปกับการเล่นโมทิฟที่เล่นลากโน้ตเน้นขึ้นปี่โน้ตในแนวเครื่องลมทองเหลือง บทเพลงจะดำเนินอย่างเร้าใจขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงการบรรเลงแนวทำนองเดี่ยวไวโอลิน แล้วตัดจบลงด้วยคอร์ด ดี-เมเจอร์ อย่างเฉียบขาด

⁷Christian Friedrich Daniel Schubart, *Ideen zu einer Aesthetik der Tonkunst* (Vienna: Degen, 1806).

ฉาก 2 เทวาลัยร้าง

เมื่อเจ้าชายสตานนท์พ้นจากสลบและได้ยินเสียงผกาวัลลีร้องรำพัน จึงหาทางเข้าเทวาลัย และขอให้ผกาวัลลีเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อตนสลบไป เมื่อเจ้าชายสตานนท์ทราบถึงโทษทัณฑ์ที่พระอินทร์สาปผกาวัลลี เจ้าชายยังเห็นใจในเคราะห์กรรมของผกาวัลลี และได้ให้สัญญาว่าจะรักผกาวัลลีจนวันตาย

ทำนองเสียงสูงโหยหวน เบา ๆ ของบทเพลง “เสียงเทียน” *Siang Tian - Romance based on a theme by my father for female chorus and orchestra* ห้องที่ 1-30 ในบันไดเสียง ซี-เมเจอร์ (C-Major) อัตราจังหวะ 4/4 Andante สร้างบรรยายตอนต้นที่เจียบเหงาเปล่าเปลี่ยวใจ และจบช่วงแรกด้วยการใช้ฟลูตเล่นไลน์เสียงสูงแทนเครื่องฮาร์ปของต้นฉบับ ในห้องที่ 26-27 แล้วจบด้วยเสียงเฟรนช์ฮอร์น จากนั้นก็จะเริ่มทำนองเพลง “ไอ้รัก” ในอัตราจังหวะ $\frac{3}{8}$ *Largo Cantabile* ที่มิโมทีฟ เอฟ-ไมเนอร์ (F-minor) ที่แสดง “การคร่ำครวญถึงความทุกข์ทรมาน” โดยได้นำโน้ตจากห้องที่ 37-48 ของเพลงต้นฉบับที่ตัดเนื้อร้องมาบรรเลงย้อนสองรอบก่อนที่จะส่งกลับเข้าไปยัง

ทำนองในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ที่แสดง “ความเอออกเอาใจ และความสงบ” (ตามนิยามของ คริสเตียน ดาเนียล ซูบาร์ท) เมื่อทั้งสองได้กลับมาพบกันอีกครั้ง และได้แสดงความรักต่อกัน โดยผู้วิจัยต้องการที่จะนำเสนอบทเพลงไทยเดิม “ดำเนินทราย” ที่อ่อนหวานในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ที่เรียบเรียงโดยอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงสำหรับวงเครื่องสายสี่ชิ้น ในฉากนี้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากเวลาการซ้อมที่จำกัดของนักแสดง ผู้วิจัยและ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ จึงตัดสินใจตัดทอน “ดำเนินทราย” ออก ฉากเทวาลัยร้างจึงจบลงด้วยบทเพลงไอ้รักด้วยบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์

ฉาก 3 นครไตรตรึงค์

ณ ลานหน้าพระราชมณเฑียรแห่งนครไตรตรึงค์ มีการประลองฝีมือระหว่างเจ้าชายสองคนต่อหน้าพระนางจิตตวัต เจ้าชายคนหนึ่งเสียทีล้มลงชายอีกคนหนึ่งเงื้อดาบจะฟัน เจ้าชายสตานนท์ก็พลันถลาเข้าขวางใช้ดาบรับไว้ เจ้าชายสตานนท์ก้าวเท้าพลาด คู่ต่อสู้จึงฟันแต่รับทัน พระนางจิตตวัตมีความพึงพอใจเจ้าชายสตานนท์และเกรงว่าจะเสียที นางจึงสร้างทำเป็นไม่สบาย และขอให้ยุติการประลองดาบ เจ้าชายสตานนท์เข้าเฝ้าพระนางจิตตวัต พระนางทรงทราบว่า สตานนท์เป็นกษัตริย์แห่งกรุงศตบรรณบุรี และแสดงความเสน่หาเจ้าชายสตานนท์อย่างเปิดเผย แต่เจ้าชายก็ไม่สามารถให้ความรักต่อพระนางได้ เมื่อเจ้าชายสตานนท์บอกว่าตนเป็นเจ้าของแหวนที่ได้มาจากชายาของตนคือ นางผกาวัลลีผู้เป็นเทพธิดา พระนางจิตตวัตได้จ่ายเงินแก่ช่างทองและถือว่าเจ้าชายสตานนท์เป็นหนี้ต้องคุมตัว ทั้งยังขู่สตานนท์ว่า หากไม่เข้าพิธีวิวาห์ด้วยกันพระนางจะฆ่าเจ้าชายเสีย สตานนท์จึงต้องจำยอม แต่ที่สุดเจ้าชายสตานนท์ก็แอบหนีไปหาผกาวัลลี พระนางจิตตวัตทราบเข้า จึงไม่พอพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้ใช้ช่วงแรกของบทเพลง “ดวงใจ” ที่ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง เรียบเรียงสำหรับบรรเลงโดยวงดุริยางค์ในท่อนสุดท้ายภายใต้ชื่อ “Rhapsody” ของบทเพลงชุด “*Siamese Romances*” (ห้องที่ 1-16) เปิดฉากนครไตรตรึงค์อย่างยิ่งใหญ่ ในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ *Allegro Maestoso con grazioso* ด้วยบันไดเสียง ดี-ไมเนอร์ (D-Minor) ที่เคร่งขรึม และแสดงถึงความหุดหู่ใจของพระนางจิตตวัต โดยทรมัเปิดบรรเลงทำนองหลักบนแนวประสานที่กระชับในเครื่องสายและทอมโบน ตามโน้ตต้นฉบับ ในห้องที่ 1-9 ตามด้วยแนวทำนองในคลาริเน็ตในห้องที่ 10-13 และโอโบในห้องที่ 13-16 โดยตัดจบด้วยคอร์ด ดี-ไมเนอร์ ในรูปพื้นฐาน (Root position chord) แทนคอร์ดพลิกกลับที่หนึ่งของต้นฉบับเพื่อจบช่วงแรก ต่อด้วยบทเพลงประกาศศึก “*Guerra, Guerra!*” จากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” ของ วินเซนโซ เบल्ली ในบันไดเสียง เอ-ไมเนอร์ (A-minor) ในอัตราจังหวะ 2/4

Allegro Feroce ที่ดุเดือด เมื่อการประลองดาบได้เริ่มขึ้น (ห้องที่ 17-107) โดยเริ่มจากทำนองทรมัเปิดที่กระซิบไปพร้อมกับการเล่นโน้ต E ซ้ำ ๆ ของทรมอบอนและกลองสนัวร์ในห้องที่ 17-21 เพื่อส่งเข้าการเล่นเต็มวง (*Tutti*) อย่างดังลั่น ในห้องที่ 32 และจบช่วงด้วยคอร์ด เอ-เมเจอร์ (A-Major)

ต่อด้วยบทเพลง “ไอ้เป็นหญิง” (ห้องที่ 108-134) ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ที่ปัจจุบันหลงเหลือเพียงโน้ตทำนองต้นฉบับที่ไม่มีเสียงประสาน ผู้วิจัยจึงได้เรียบเรียงแนวประสานขึ้นใหม่สำหรับบรรเลงเปียโนประกอบการขับร้องที่จากโครงการวิจัยครั้งก่อน มาเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดุริยางค์ ในอัตราจังหวะ 4/4 *Largo* ซึ่งได้มีการใช้ทั้งบันไดเสียง ดี-เมเจอร์ (D-Major) และ บี-ไมเนอร์ (B-minor) ที่สะท้อนถึง “การอดทนและการรอคอยโชคชะตา” ของพระนางจิตต์วดีที่คับข้องหมองใจในความรักที่ไม่สมหวัง โดยไวโอลินหนึ่งบรรเลงทำนองหลักพร้อมกับแนวเสียงประสานของเครื่องสาย ควบคู่ไปกับแนวระดับในฟลูตและคลาริเน็ต โดยจบเพลงด้วยคอร์ดที่หัก (Interrupted cadence) เพื่อส่งต่อเข้าช่วงถัดไปของท่อน “Rhapsody” ที่เครื่องเป่าทองเหลืองบรรเลงโน้ตเข้ตสามชั้นซ้ำ ๆ ประสานกัน พร้อมกับทำนองที่โหยวนของโอโบในห้องที่ 135-142 แล้วตัดเข้ามาทำนองหลักของเพลง “ดวงใจ” จากท่อน “Rhapsody” ที่กุดันอีกครั้ง เมื่อพระเอกหลบหนีไป โดยสามห้องสุดท้ายในห้องที่ 156-158 ผู้วิจัยได้เพิ่มให้ทรมัเปิดร่วมบรรเลงแนวทำนองหลักควบคู่ไปกับทำนองหลักต้นฉบับของโอโบ แล้วปรับโน้ตต้นฉบับให้ตัดจบอย่างหนักแน่นด้วยคอร์ด ดี-ไมเนอร์ ในรูปพื้นฐาน

ฉาก 4 เทวาลัยร้าง

เมื่อสถานนทกลับมาถึงเทวาลัยก็ได้เล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผกาวัลเสียใจมาก สถานนทวิงวอนผกาวัลให้เห็นความจริงใจที่ตนทิ้งบ้านเมืองไม่เยื่อใยต่อราชสมบัติ หากการที่ต้องยอมวิวาทกับพระนางจิตต์วดีก็เพราะต้องการรอดชีวิตกลับมา ด้วยความรักและความเป็นห่วงผกาวัล ผกาวัลเข้าใจในความรักของสถานนท รุ่งเช้าสถานนทลาผกาวัล แล้วกลับไปหาพระนางจิตต์วดี ตำรวจวังรับคำสั่งของพระนางจิตต์วดีมาเผาเทวาลัย เจ้าชายสถานนทเห็นแสงไฟไหม้เทวาลัยจึงกลับมาหาผกาวัล และพยายามช่วยผกาวัลออกจากเทวาลัยแต่ทั้งสองไม่ประสบผลสำเร็จเจ้าชายสถานนทจึงขอยอมตายพร้อมผกาวัล ณ เทวาลัยแห่งนี้

ฉากนี้เปิดด้วยทำนองหลักของบทเพลง “ลมหนาว” ในจังหวะวอลซ์ เลย์โดยไม่มีช่วงนำที่โลโน้ตอาเปโจขาลง โดยครั้งนี้บรรเลงในจังหวะช้าเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์เศร้าหมองของผกาวัลที่เฝ้ารอการกลับมาของสถานนท ตามด้วยบทเพลง “เห็นใจสักครั้ง” ในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ในอัตราจังหวะ $\frac{3}{4}$ *Andante Sostenuto Cantabile* ในห้องที่ 50 ที่เปิดด้วยการโลโน้ตในบันไดเสียง เอฟ-เมเจอร์ (F-Major) ขึ้นไปสองช่วงคู่แปดโดยฟลูต แสดงถึงความยินดีที่พระเอกกลับมาพบนางเอก โดยบทเพลงคู่รักนี้จบลงด้วยคอร์ด เอฟ-เมเจอร์ จากนั้นบทเพลงจะดำเนินต่อด้วยโมทิฟแปดห้องในบันไดเสียง เอฟ-ไมเนอร์ (F-Minor) จากเพลง “ไอ้รัก” ในจังหวะ $\frac{3}{8}$ ในระหว่างที่ตำรวจวังแอบเข้ามาลอบวางเพลิงเผาเทวาลัย ตามด้วยท่อนจบ (*Coda*) ในห้องที่ 91-135 ที่เร่งเร้าและร้อนแรงดุจเปลวไฟจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” ในอัตราจังหวะ 4/4 *Allegro agitato assai* เมื่อพระเอกขอตายตามนางเอกในกองเพลิง เป็นการปิดฉากโศกนาฏกรรมรัก โดยผู้วิจัยได้แปลงบันไดเสียง (Transpose) ต้นฉบับ อี-ไมเนอร์ (E-Minor) ให้สูงขึ้นครึ่งเสียงเป็น เอฟ-ไมเนอร์ (F-Minor) ตามบันไดเสียงเพลง “ไอ้รัก”

ในการนี้ผู้วิจัยได้แบ่งโครงสร้างของ *Phakavali Ballet Suite* ในแต่ละท่อน ตามรายละเอียด ที่แสดงใน ตารางที่ 1

ท่อน	ฉาก	สถานที่	เนื้อเรื่อง	บทเพลง
Prologue	Pa	สระอโนดาต	เทพธิดาลงมาจากสวรรค์เพื่อเล่นน้ำ	ลมหนาว
	Pb		เจ้าชายสตานนท์พบรักกับผกาวัลี	เห็นใจสักครั้ง
ฉาก 1	1a	สรวงสวรรค์	นางฟ้าระบำเปิดฉากพระอินทร์เข้า	เชิดใน (ช่วงแรก)
	1b		พระอินทร์พิโรธ และให้คำสาป	เชิดใน (ท่อนเร็ว)
ฉาก 2	2a	เทวาลัยร้าง	ผกาวัลีสลบ และค่อย ๆ เริ่มรู้สึกตัว	เสียงเทียน (ช่วงแรก)
	2b		สตานนท์ตามมาพบผกาวัลี	โอรัง (เริ่มช่วงกลาง F-minor แล้วย้อนกลับมา F-Major)
ฉาก 3	3a	นครไตรตรึงค์	เปิดตัวพระนางจิตตวัตร	Siamese Romances - Rhapsody (ดวงใจ ช่วง แรก)
	3b		การประลองดาบ	Bellini's Norma - Guerra, Guerra!
	3c		จิตตวัตรเกี่ยวพาราสีสตานนท์	โอรังเป็นหญิง
	3d		สตานนท์หลบหนี	Siamese Romances - Rhapsody (ช่วงกลางและ ท้าย)
ฉาก 4	4a	เทวาลัยร้าง	ผกาวัลีรำพันถึงสตานนท์	ลมหนาว เริ่มด้วยทำนอง หลัก รอบแรกเล่นช้า ๆ
	4a		สตานนท์กลับมาหาผกาวัลี	เสียแรงรัก
	4c		ทหารแอบเข้ามาเผาเทวาลัย	โอรัง ทำนองหลัก (F-minor)
	4d	เทวาลัยถูกเผา	จุดจบในกองเพลิง	Bellini's Norma - Finale (transposed in F-Minor)

เนื่องจากวงอิมมานูเอลออร์เคสตรามีเฉพาะนักดนตรีเครื่องสาย ผู้วิจัยจึงทาบทามนักดนตรีจากสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา ทั้งนักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตศิษย์เก่า รวมทั้งนักดนตรีภายนอก สำหรับเครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง เครื่องกระทบ รวมทั้งเพิ่มนักไวโอลิน นักไวโอลา และนักดับเบิลเบสอีกอย่างละคน เพื่อให้สามารถบรรเลงบทเพลงได้ครบบรรณรสรของโน้ตต้นฉบับ และบทเรียบเรียง โดยจำเป็นต้องตัดแนวทูลา และปรับแนวเครื่องทองเหลืองให้เหลือเพียง 2 แนว ต่อเครื่อง โดยมีจำนวนนักดนตรีทั้งหมด ดังนี้ ไวโอลิน 1 (5 คน) ไวโอลิน 2 (3 คน) วิโอลา (3 คน) เชลโล (3 คน) ดับเบิลเบส (2 คน) ฟลูต/พิคโคโล (2 คน) โอโบ (2 คน) คลาริเน็ต (2 คน) บาสซูน (2 คน) ฮอ른 (2 คน) ทรัมเป็ต (2 คน) ทรอมโบน (2 คน) และเครื่องกระทบ (3 คน) สำหรับ Phakavali Ballet Suite จะลดจำนวนเครื่องสายเหลือเพียง ไวโอลิน 1 (3 คน) ไวโอลิน 2 (2 คน) วิโอลา (3 คน) เชลโล (2 คน) ดับเบิลเบส (2 คน) เนื่องจากข้อจำกัดของพื้นที่ด้านล่างในการบรรเลง Phakavali Ballet Suite 4.2. กิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรี

4.2. กิจกรรมการสอนและการแสดงดนตรี

4.2.1. ศิลปบรรเลงเพลงสยาม ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง & เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ : การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดนตรีไทย-เยอรมัน

ผู้วิจัยร่วมกับสถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย ได้ดำเนินการจัดการบรรยายเสวนาและการแสดงดนตรีศิลปบรรเลงเพลงสยาม ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง & เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ : การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดนตรีไทย-เยอรมัน ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 ซึ่งตรงกับวันคล้ายวันเกิดครบรอบ 111 ปี ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง (ศิลปินแห่งชาติ) โดยผู้วิจัยได้บรรยายถึงความสัมพันธ์ระหว่าง อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และปรมาจารย์ที่ปรึกษาของเขาที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว ศาสตราจารย์เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ รวมทั้งอธิบายผลงานการประพันธ์ชิ้นสำคัญได้แก่ “Siamese Suite” และบทเพลง “เลือดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” จากละครเวทีของหลวงวิจิตรวาทการ ที่เรียบเรียงโดย ศ.เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ แสดงให้เห็นถึงศิลปะการตีความบทเพลงไทยโดยนักดนตรียุโรปตะวันตก และการผสมผสานเทคนิคการประพันธ์ดนตรีคลาสสิกตะวันตก เข้ากับลักษณะสำเนียงดนตรีไทยในผลงานสร้างสรรค์เพลงของคีตกวีชาวไทย

ในงานนี้ผู้วิจัยได้ทาบทามวิทยากรรับเชิญผู้ที่เคยมีประสบการณ์ทำงานร่วมกับอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง และ/หรือ ครูลัดดา ศิลปะบรรเลง มาร่วมการเสวนาและการแสดงในครั้งนี้ เพื่อน้อมรำลึกถึงผลงานที่ทรงคุณค่าของครอบครัวศิลปบรรเลง และสืบสานมรดกทางวรรณกรรมดนตรีไทยต่อไปยังคนรุ่นใหม่

ในส่วนของการแสดงดนตรีผู้วิจัยได้เรียบเรียงบทเพลง “Moon over the Temples” และ “In the Royal Palace” จากบทเพลง “Siamese Suite” ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง รวมทั้งบทเพลง “เลือดสุพรรณ” ที่เรียบเรียงโดยฟริงส์ไฮม์สำหรับวงดุริยางค์ขนาดใหญ่สำหรับบรรเลงในลักษณะดนตรีแชมเบอร์ อีกทั้งนำเสนอบทเพลงร้องจากละครเวที และจัดการแสดงละครเวทีเรื่อง “ความพยายาม” ฉากที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงคลาสสิก อาทิ Ludwig van Beethoven: Piano Sonata op. 13, Movement 2, Johannes Brahms: Piano Sonata op. 5, Movement 1 (Beginning), Vittorio Monti: Czardas for Violin and Piano, Vincenzo Bellini: Norma, Finale, arranged for piano and violin และต้นสด (Improvise) เสียงเปียโนประกอบการแสดง โดยทำการแสดงร่วมกับนักร้อง นักแสดง และนักดนตรีรับเชิญ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

กำหนดการแสดง

วันจันทร์ที่ 10 กรกฎาคม 2566

17:00 การบรรยายและเสนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง

วิทยาการรับเชิญ:

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธร ศิลปบรรเลง

คุณอัปสร คุรมะโรหิต

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์

ดร.ภาศินี สกฤสุรัตน์

18:00 การแสดงดนตรี

ศิลปินรับเชิญ:

อาจารย์ไกรรัตน์ พิทักษ์เจริญ (โซปราโน)

ดร.กรวิช เทพหัสติน ณ อยุธยา (บาริโตน)

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ (นักแสดง)

คุณพรพรรณ ผิวพาย (นักแสดง)

อาจารย์ซัชพล เจียมจรรยา (ฟลูต)

อาจารย์วรัญญา โชติจิรกาล (คลาริเน็ต)

ดร.อรอุษา หนองตรุด (คลาริเน็ต)

คุณจิรปาณ ขาวคำ (ไวโอลิน)

รายการแสดงดนตรี

จันทร์หาเหนืออาราม (Moon over the Temples)

ในพระบรมมหาราชวัง (In the Grand Palace)

ดวงจันทร์ (The Moon)

เลือดสุพรรณ (Blood of Suphan)

ลมหนาว (Winter Wind)

หัวใจทรมาน (Tortured Heart)

ความสุข/ครุฑ (Sorrowful Tears)

โอ้ยอดดวงใจ (Oh my Sweet Heart)

สายสัมพันธ์ (Eternal Bonds)

ความพยายาม ฉากที่ 5

4.2.2. การนำเสนอในงานประชุมวิชาการนานาชาติสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานวิชาการในการประชุม Princess Galyani Vadhana International Symposium 2023 ในหัวเรื่อง “Accessibility Sustainability and the Woman” โดยได้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัด Paper Presentation 1 ในวันที่ 23 สิงหาคม 2566 ระหว่างเวลา 17:15-18:00 น. ณ ห้อง C312 ซึ่ง

ประกอบไปด้วยการบรรยายโดยผู้วิจัยในหัวข้อ “Silapabanleng’s Siamese Music and the arrangements in a contemporary Context” เพื่อนำเสนอการเรียบเรียงบทเพลงในการแสดงดนตรีศิลปบรรเลงเพลงสยาม และการนำเสนอ

บทละครเวทีผสมกาฬีในรูปแบบบัลเลต์สวีท ตามด้วยการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ในหัวข้อ “Ladda Silapabanleng: The first female stage play and film director in Thailand after World War II” ต่อด้วยการบรรเลงบทเพลงบาโรก ของ Francois Couperin บทเพลง “โอรีก” และ “ลมหนาว” ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ประกอบการเต้นระบำบัลเลต์ เพื่อเล่าถึงบทบาทของอาจารย์ประสิทธิ์ และครูลัดดา ศิลปบรรเลง ต่อบทการดนตรีและการแสดงละครเวทีของไทย อีกทั้งสืบสานและต่อยอดผลงานที่ทรงคุณค่าให้คนรุ่นหลังสามารถเข้าถึงผลงานที่สำคัญนี้ได้

Silapabanleng’s Siamese Music and the arrangements in a contemporary context

Abstract

Prasidh Silapabanleng (1912-1999), a prominent Thai composer and National Artist, learnt Thai traditional music from his father, Luang Praditpairon, and later studied composition with Klaus Pringsheim at the Tokyo Academy of Music in Japan. His compositions, combining Siamese characteristics and classical compositional techniques, can be divided into three main categories: 1) Orchestral works (e.g., Siamese Suite and Siamese Romance); 2) Arrangements of Thai traditional music (e.g., Siang Tian, Damnoen Sigh and Cherd Nai); and 3) Theatre music for the Phakavali troupe in collaboration with his wife, Ladda (Saratayon) Silapabanleng, as the theatre director.

The presentation will demonstrate how Prasidh Silapabanleng interpreted Thai traditional music in a classical way from his arrangements for western instruments. He not only arranged Siang Tian and Damnoen Sigh for a string quartet but also for an orchestra with new lyrics. Siamese Suite, composed in 1953 for a submission to a composition competition in Belgium, illustrates Siamese characteristics in a symphonic work.

To celebrate the 111th anniversary of Prasidh Silapabanleng, the author will arrange Siamese Suite as a piano concerto and transform the theatrical play Phakavali in 6 acts (over 2 hours) into the Phakavali Ballet Suite in one act (ca. 30 minutes) with a visual choreographic design that illustrates the mythological fantasy of the tragic love between the goddess Phakavali and Prince Stanonda. Five theme songs of the play will be adapted to suit dancing steps with additions of Thai traditional music, depicting Lord Indra in heaven, and include selected dramatic classical music to conclude the tragic story when the leading actor and actress die in an inferno. This project is part of a larger initiative to promote valuable Thai musical literature by adapting it in a contemporary style and by making it more accessible and simpler.

Performance Program

Francois Couperin: *Les Gouts reunis, ou Nouveaux concert*, Concerto No. 7

Gravement – Gavotte – Fugate

Tomoyuki Kida, Alto recorder & Small pipe

Makiko Asahi, Harpsichord

Naphat Saengtubtim, Flute

Jirayut Thaolipo, Double bass

Siriprapa Thongsri & Pranote Sriworaku, Dancer

Prasidh Silapabanleng: Oh Love & Winter Wind

Kurara Tsuruse & Pranote Sriworakul, Dancer

Phoom Santipornwit, Piano

4.2.3. การสอนและฝึกซ้อมดนตรีให้กับวงอิมมานูเอลออร์เคสตราและนักแสดง

ผู้วิจัยได้จัดทำตารางการสอนและฝึกซ้อมวงดนตรีให้กับวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา โดยทำการฝึกซ้อมที่มูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต ซอยอุทัยฟาร์ม เขตคลองเตย โดยเชิญอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ช่วยทำการฝึกซ้อม ได้แก่ ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม (วาทยกรวงอิมมานูเอล) อาจารย์สาลินี อัมวรรณ นักไวโอลิน ผู้เชี่ยวชาญการบรรเลงรวมวงเครื่องสาย ในเดือนสิงหาคมและกันยายน ครั้งละ 90-120 นาทีและทำการฝึกซ้อมร่วมกับวง PGVIM Ensemble กับบัลเลต์ และทีมช่างเทคนิค ณ ห้องสังคีตวัฒนา สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ในวันที่ 27 กันยายน และวันที่ 2-5 ตุลาคม 2566

ในส่วนของการซ้อมระบำบัลเลต์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ผู้ออกแบบท่าเต้นบัลเลต์ ร่วมกับ อาจารย์อัจฉรา หิรัญแพทย์ (We Dance Studio) และอาจารย์สุภาดา อมรวริยะกุล (Arabesque Studio) ช่วยกำกับนักแสดงและนักบัลเลต์ โดยมี นายภูมิ สันติพรวิทย์ บัณฑิตนักเปียโนจากสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา มาเล่นเปียโนประกอบการเต้นและช่วยเปิดเพลงประกอบ อีกทั้งช่วยพิมพ์โน้ตลงโปรแกรมบันทึกโน้ต (Sibelius) ปรับแก้โน้ต ตัดต่อช่วงเพลง และปรับจังหวะเพลงให้เข้ากับการเต้นรำตามคำแนะนำของผู้วิจัยและรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ ในส่วนของการแสดงนำมาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ เป็นผู้ดูแลการฝึกซ้อม โดยมีรายละเอียดการฝึกซ้อมตามตาราง ดังนี้

วัน/สถานที่	เวลา	ผู้ฝึกซ้อม	บทเพลง
จันทร์ 7 ส.ค. Arabesque	17:00- 19:00	รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ อ.อัจฉรา หิรัญแพทย์ อ.สุภาดา อมรวริยะกุล	Phakavali Ballet Suite ออกแบบท่าเต้นหมู่
อังคาร 8 ส.ค. Arabesque	17:00- 20:00	รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ อ.อัจฉรา หิรัญแพทย์ อ.สุภาดา อมรวริยะกุล	Phakavali Ballet Suite ซ้อมท่าแยกระบำ

พฐ 9 ส.ค. Arabesque	17:00- 20:00	อ.สุภาดา อมรวิริยะกุล	Phakavali Ballet Suite ซ้อมเฉพาะนักเรียน Arabesque Studio
พฐ 9 ส.ค. มูลนิธิฯ	18:30	ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม (วาทยกร)	อ่านโน้ต Siamese Suite เลือด สุพรรณ ดวงจันทร์ และปรับแก้ โน้ตที่พิมพ์ผิด
พฐ 10 ส.ค.	17:00- 20:00	รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ อ.อัจฉรา หิรัญแพทย์ อ.สุภาดา อมรวิริยะกุล	Phakavali Ballet Suite ซ้อมทำเต็มบรรทัดร่วมกับนักเปีย โนประกอบ
พฐ 23 ส.ค. มูลนิธิฯ	18:30	ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ ปรับ Fingering และการสั่นชัก
พฐ 30 ส.ค. มูลนิธิฯ	18:30	ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ ปรับรายละเอียดเพลง
อาทิตย 3 ก.ย. มูลนิธิฯ	16:00	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม	เล่าประวัติอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลป บรรเลง และอธิบายรายการแสดง Siamese Suite ฝึกซ้อมวงเครื่อง สายร่วมกับเปียโน และทำการ ปรับเปลี่ยนโน้ต เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ ฝึก Intonation
พฐ 6 ก.ย. มูลนิธิฯ	18:30	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ ฝึกซ้อมร่วมกับเปียโน ปรับราย ละเอียดเพลง
อาทิตย 10 ก.ย. มูลนิธิฯ	16:00	ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ ปรับรายละเอียดเพลง
พฐ 13 ก.ย. มูลนิธิฯ	18:30	ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์

อาทิตย์ 17ก.ย. มูลนิธิฯ	16:00	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ Phakavali Ballet Suite (Prologue, Act 1, Act 3, Finale)
เสาร์ 23 ก.ย. มูลนิธิฯ	17:30	อ.สาลินี อัมมวรรณ (ไวโอลิน)	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ Phakavali Ballet Suite ฝึกเทคนิคการบรรเลง ปรับ Intonation วง
พุธ 27 ก.ย. สถาบันดนตรี มูลนิธิฯ	17:30- 19:30	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ (บัลเลต์) อ.อัจฉรา หิรัญแพทย์ (บัลเลต์) อ.สุภาตา อมรวิริยะกุล (บัลเลต์) อ.สาลินี อัมมวรรณ (ไวโอลิน)	Phakavali Ballet Suite ซ้อม ร่วมกับนักบัลเลต์เป็นครั้งแรก ที่ ห้องสังคีตวัฒนา สถาบันดนตรี กัลยาณวัฒนาเพื่อปรับจังหวะ และลักษณะดนตรีให้สอดคล้อง กับการเต้นบัลเลต์Siamese Suite เลือดสุพรรณดวงจันทร์ อ.สาลินีฝึกซ้อมเทคนิคการเล่นให้ นักเล่นเครื่องสายที่มูลนิธิดนตรี เพื่อชีวิต
จันทร์ 2 ต.ค. สถาบันดนตรีฯ	9:30-13:00	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง อ.สาลินี อัมมวรรณ (ไวโอลิน) อ.สิริวิชญ์ คงบันดาลสุ (Brass)	Tutti Rehearsal: Phakavali- Ballet Suite Sectional Rehearsal: Phakavali Ballet Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์
อังคาร 3 ต.ค. สถาบันดนตรีฯ	15:00- 19:00	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม ดร.วานิช โปตะวนิช รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ อ.สุภาตา อมรวิริยะกุล อ.อัจฉรา หิรัญแพทย์	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ Phakavali Ballet Suite

พุธ 4 ต.ค. สถาบันดนตรีฯ	9:30-19:00	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ดร.กฤษณ์ นิรมิตรธรรม รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ อ.สุภาดา อมรวิริยะกุล อ.อัจฉรา หิรัญแพทย์	Siamese Suite เลือดสุพรรณ ดวงจันทร์ Phakavali Ballet Suite
พฤหัสบดี 5 ต.ค. สถาบันดนตรีฯ	14:00 15:30 18:00	ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง ดร.กฤษณ์ นิรมิตรธรรม รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์	Sound Check ซ้อมใหญ่ การแสดงคอนเสิร์ต

จากการทำงานร่วมกับ ดร.กฤษณ์ นิรมิตรธรรม นักเปียโนผู้เป็นวาทยกรให้กับวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา ผู้วิจัยได้มอบหมายให้เขากำกับการแสดงในครั้งแรก ประกอบไปด้วยบทเพลง “เลือดสุพรรณ” “ดวงจันทร์” และ “โซมิสสวิท” ในรูปแบบเปียโนคอนแชร์โต ที่ผู้วิจัยเป็นผู้แสดงเดี่ยวเปียโน โดยได้ชี้แจงถึงแนวทางในการบรรเลง ร่วมกันตรวจสอบโน้ตที่คัดลอกขึ้นใหม่ด้วยโปรแกรมบันทึกโน้ต Sibelius เทียบกับโน้ตลายมือต้นฉบับ และศึกษาการตีความเพลงจากบันทึกเสียงต้นฉบับของทั้งสามบท

โดยในช่วงเดือนครั้งแรกของการฝึกซ้อม ได้สอนรายการครั้งแรกเป็นหลัก เนื่องจากผู้วิจัยยังต้องรอการปรับเพลงหลังการซ้อมทำต้นของนักบัลเลต เนื่องจากขนาดพื้นที่ที่จำกัดผู้วิจัยจำเป็นต้องลดจำนวนนักดนตรีสำหรับ “Phakavali Ballet Suite” โดยลดจำนวนเครื่องสาย และเครื่องเป่าทองเหลืองลง เพราะนักดนตรีจะบรรเลงอยู่ทางด้านล่างฝั่งขวาของเวที เพื่อให้ผู้ชมสามารถรับชมการเต้นระบำบัลเลตได้ชัดเจน

นักดนตรีในวงอิมมานูเอลออร์เคสตรามีความตั้งใจ ขยัน และมีวินัยในการฝึกซ้อม อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจำเป็นต้องพัฒนาเทคนิคการเล่น และฝึกความเที่ยงตรงของระดับเสียง (Intonation) ผู้วิจัยจึงได้เชิญ อาจารย์สาธิต อัมมวรรณ นักไวโอลินมีอาชีพที่ทำงานอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา มาสอนปรับวงเครื่องสาย และแนะนำเทคนิคการเล่นที่เหมาะสม ขณะที่เขากลับมาประเทศไทย ทำให้เยาวชนนักดนตรีได้แนวทางฝึกซ้อมเทคนิค โดยเฉพาะในช่วงที่ยากของ “Phakavali Ballet Suite” อาทิ การไล่โน้ตคอร์ดแยกอาร์เปจโจ (Arpeggio) ในท่อนนำของบทเพลง “ลมหนาว” “เพลงเชิดใน” ในฉากสวรรค์, โน้ตเสียงสูงที่เบาในเพลง “เสียงเทียน” ในฉากทเวาเลียร่าง บทเพลง “ดวงใจ” และ “Guerra Guerra” ที่ดุเดือด รวดเร็ว จากอุปรากรเรื่อง “Norma” ในฉากนครไตรตรึงค์ และ “Finale” จากอุปรากรเรื่อง “Norma” ที่ร้อนแรงและรวดเร็วในช่วงเสียงสูง อีกทั้งน้ำเสียงโดยรวมของวงเครื่องสายในบทเพลง “ดวงจันทร์” “เลือดสุพรรณ” และ “โซมิสสวิท”

4.2.4. การแสดงคอนเสิร์ต ศิลปบรรเลงเพลงสยาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการแสดงคอนเสิร์ตร่วมกับวงอิมมานูเอลออร์เคสตรา และวง PGVIM Ensemble ในวันพฤหัสบดีที่ 5 ตุลาคม 2566 ณ ห้องสังคีตพัฒนา สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราจะทำการซ้อมร่วมกับวง PGVIM Ensemble และนักเต้นระบำบัลเลตที่สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา ระหว่างวันที่ 2-5 ตุลาคม 2566 โดยมีรายการแสดงดนตรีดังต่อไปนี้

Silapabanleng - Siamese Music

Concert to Celebrate the 111th Anniversary of Prasad Silapabanleng,
the 125th Anniversary of Luang Vichit-Vadakan and
the 50th death Anniversary of Klaus Pringsheim

Program

Luang Vichit-Vadakan/Klaus Pringsheim (arr.)

The Blood of Suphan (เลือดสุพรรณ)

The Moon (ดวงจันทร์)

Prasidh Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang (arr.)

Siamese Suite for piano and orchestra

— Intermission —

Prasidh Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang (arr.)

Phakavali Ballet Suite in one act

Chanyapong Thongsawang (pianist & conductor)

Krit Niramittham (conductor)

Sirimongkol Natayakulwong (choreographer)

Immanuel Orchestra & PGVIM Ensemble

Ballet Dancers from FACS Mahasarakham University,

We Dance Studio & Arabesque Studio

Thursday 5 October 2023 at 18:00 hrs.

Sangita Vadhana Hall

Princess Galyani Vadhana Institute of Music

ผู้กำกับการแสดงดนตรีและผู้เรียบเรียง

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง

วาทยกร

ดร.กฤษณ์ นิรมิตธรรม

ผู้ประติมากรรมท่าเต้นและกำกับการแสดงบัลเลต์

รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์

ผู้ช่วยควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง

อัจฉรา หิรัญแพทย์

Music Director and Arranger

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang

Conductor

Dr. Krit Niramittham

Choreographer and Ballet Director

Assoc. Prof. Dr. Sirimongkol Natayakulwong

Rehearsal Assistant

Auchara Hiranpath

สุภาตา อมรวิริยะกุล
พิธีกร
ดร.อภิชาติ อินทรวิศิษฐ์

Supata Amornviriyakul
Moderator
Dr. Apichart Intravisit

ฝ่ายกำกับเวที

อุษา ระหุ่ง
ธนัชญา ดวงมะณี
ณัฐวดี วนไธสง
ณัชพล เสถียร
ชนมน เดชพลมาตย์

Ausa Rahung
Thanatchaya duongmanee
Nattawadee Wonthaisong
Natchaphon Satian
Chanamon Dejpgolmart

ทีมบันทึกเสียง

ประทีป เจตนากุล
พลัฏฐ์ ปวรวิสันต์
ทีมบันทึกภาพ

Prateep Jatanakul
Palut Pawaratison

QAV Company Limited
ธัชวงศ์ ศิริสวัสดิ์

Tuchawong Sirisawat

ทีมแสงและฉายภาพ Mapping

1. GUMPAWORLD
2. PERFECT DUCK

ผู้ประสานงาน
ศักดิ์ระพี รักตประจิต

Sakrapee Raktaprajit

นักดนตรี

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง (เปียโน)
อนงค์นาถ ดวงทอง (ไวโอลิน 1)
ธิติวุฒิ ธงวัฒน์ (ไวโอลิน 1)
เจตนิพิฐ ฉัพพรรณรังษี (ไวโอลิน 1)
ทวีภัทร วัสแสง (ไวโอลิน 1)
พงษ์ไพโรจน์ เลิศสุตวิชัย (ไวโอลิน 1)
ชนกนันท์ สำลีพันธ์ (ไวโอลิน 2)
หทัยรัตน์ จินดาสี (ไวโอลิน 2)
เด็กชายณที จันทรรักษ์ (ไวโอลิน 2)
วรินทร์ อาจวิไล (ไวโอลา)
ธีรวัช ดำรงค์สถิตย์ (ไวโอลา)
ภัทรพจน์สว่างแจ้ง (ไวโอลา)
ร็พอ แสนทวีเดช (เชลโล)

Musicians

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang (piano)
Anongnath Duangthong (violin 1)
Thitiwut Thongtawat (violin 1)
Jetnipit Chappannarangsee (violin 1)
Thawephath Wasseang (violin 1)
Phongphairoj Lertsudwichai (violin 1)
Chanoknan Samlephan (violin 2)
Hathairat Chindasee (violin 2)
Nathi Chanha (violin 2)
Varin Artvilai (viola)
Thithawat Dumrongsatit (viola)
Phattarapoj Sawangchaeng (viola)
Ripho Saenthawidet (cello)

เสาวภา แจ่มโคกสูง (เชลโล)	Saowapha Jamkoksoong (cello)
กรนันท์ สำลีพันธ์ (เชลโล)	Koranan Samlephan (cello)
แพรวนาภา พัดเงิน (เชลโล)	Phraeonapha Phatngoen (cello)
ณรงค์เทพ สมพร (ดับเบิลเบส)	Narongtep Somporn (double bass)
จิรายุส เถาลีโป้ (ดับเบิลเบส)	Jirayut Thaolipo (double bass)
อาจารย์ชัชพล เจียมจรรยา (ฟลูต)	Chatchapon Jiamjanyong (flute)
นิรัตดา มะโนชาติ (ฟลูต)	Niratda Manochart (flute)
พัฒน์นรี จุลศักดิ์เจริญ (โอโบ)	Patnaree Chulasakcharoen (oboe)
ณัฐพล ทองระอา (โอโบ)	Natthapol Thongra-ar (oboe)
ผศ.ดร.อรอุษา หนองตรุด (คลาริเน็ต)	Asst. Prof. Dr. Onusa Nongtrud (clarinet)
พงศกร พงษ์พิทักษ์ (คลาริเน็ต)	Pongsakorn Pongpitag (clarinet)
จิรวัดน์ ชัยนันท์ (บาสซูน)	Jirawat Chainan (bassoon)
นรภัทร ธนวิสุทธิ (บาสซูน)	Norraphat Thanavisuth (bassoon)
สินประภา จันทาโลก (ฮอร์น)	Sinprapha Chanthalok (horn)
สรวิชัย โสภณคณาสาร (ฮอร์น)	Sorawit Sophonkhanasan (horn)
นารัต คลิมทอง (ทรัมเป็ต)	Narat Klimthong (Trumpet)
กรกนก มาตขาว (ทรัมเป็ต)	Kornkanok Matkhao (trumpet)
ปรเมศร์ ชำนาญพล (ทรอมโบน)	Poramet Chumnanpol (trombone)
ดลธรรม จงสอนสุข (ทรอมโบน)	Doltham Jongsonsuk (trombone)
นิธิศ รุจิจรเดช (เครื่องกระทบ)	Nithit Rujikajondej (percussion)
อนุพนธ์ เขยชุม (เครื่องกระทบ)	Anupon Cheychum (percussion)
เมธี หอมประเสริฐ (เครื่องกระทบ)	Maytee Homprasert (percussion)

นักแสดงนำ

ศุภรา ฐิรุเสะ
ประณต ศรีวรกุล
สิริประภา ทองศรี
เฮง หลิว

Main Actors

Kurara Tsuruse
Pranote Sriworakul
Siriprapa Thongsri
Heng Liu

ตัวละคร

เทพธิดาผกาวัล
เจ้าชายสถานนท์
เจ้าหญิงจิตต์วัต
พระอินทร์

นักแสดง

พรพิเศษณ์ เสมสันต์
ชัตติยา สุขพิทักษ์
เคมีสรา บัณฑิตย์ดำรงกุล
นิชานันท์ ล้ำวิริยะพันธ์
ฐิติรัตน์ มาลากุล ณ อยุธยา
ศุภิสรา ฉันทวิจิตร
พันธุ์ชิตา กานต์ยาทัศน์

Successor

Pornpiseth Semson
Kuttiya Sukpitak
Kemisara Bunditdumrongkul
Nichanun Lumviriyapan
Thitirat Malakul Na Ayuttaya
Supissara Chantavichit
Punchita Kanyathat

เขมณัฏฐ์ ก้องวิริยะกุล	Khemanath Kongviriyakul
ชิรญา นิธิชายกุล	Chiraya Nithichayakul
ภาวิดา พูลไชย	Pavida Poolchai
ภาวิตา พูลไชย	Pavita Poolchai
ตฤณ วงศ์ณรัตน์	Trin Wongnarat
ธนภัทร ดิษเจริญ	Tanapat Ditcharoen

การการแสดงดนตรี “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ถือว่าเป็นเป็นรายการแสดงพิเศษที่น่าเสนอบทเพลงไทยที่ทรงคุณค่า กลับมาแสดงอีกครั้ง ได้แก่ บทเพลง “เลียดสุพรรณ” และ “ดวงจันทร์” ที่เรียบเรียงสำหรับวงดุริยางค์โดย เคลาส์ ฟริงส์โฮม ที่ผู้วิจัยสันนิษฐานว่ายังไม่เคยได้นำกลับมาบรรเลงอีกเลยหลังจากที่ฟริงส์โฮมได้กลับไปประเทศญี่ปุ่น โดยผู้วิจัย ได้ช่วยปรับรายละเอียดการบรรเลง ผ่านทางวาทยกร ดร.กฤษฎ์ นิรมิตธรรม ได้แก่ การควบคุมคุณลักษณะเสียง (Articulation) ความไหลลื่นในการเล่นและทิศทางของประโยคเพลง ความเที่ยงตรงในการสร้างระดับเสียง (Intonation) รวมทั้งเครื่องเป่าและเครื่องสาย ในเพลงเลียดสุพรรณปรับระดับความดังเบา และความสมดุลของวงโดยรวม ในบทเพลง “ดวงจันทร์” สามารถแสดงหลายแนวเสียงให้โดดเด่นออกมาได้อีก และฟังการกลาโน้ต รวมถึงการเปลี่ยนระดับเสียงแบบครึ่งเสียง (chromatic scale)

ในส่วนของบทเพลง “โซมิสสวาท” นอกจากผู้วิจัยจะทำการเรียบเรียงในรูปแบบเปียโนคอนแชร์โตแล้วยังเพิ่มความน่าสนใจด้วยการบรรเลงบนเปียโนฟอร์เตแบบเวียนนีส ที่สร้างขึ้นใหม่โดยช่างสร้างเปียโนโบราณที่มีชื่อเสียงระดับโลก McNulty ตามต้นฉบับเปียโนฟอร์เตของ คอนราด กราฟ (Conrad Graf) ที่สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1819 ซึ่งเป็นช่วงสมัยของ ลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (Ludwig van Beethoven) และ ฟรานซ์ ชูเบิร์ต (Franz Schubert) ซึ่งมีน้ำเสียงแหลม บางใส เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ และเสียงจะเบากว่าเปียโนปัจจุบัน เนื่องจากหัวค้อนที่ขนาดเล็ก และเป็นกลไกแบบเวียนนีส (Viennese action) มีเพดัลถึง 6 กระเดื่อง ประกอบไปด้วย *Una corda*, *Bassoon stop*, *Moderator*, *Double moderator*, *Turkish stop* และ *Sustain pedal* (จากซ้ายไปขวาตามลำดับ) ทำให้ผู้เล่นสามารถสร้างสีสันของเสียง และปรับความเบา ได้หลายระดับขึ้น อีกทั้งยังสามารถใช้ *Turkish Stop* ในการเล่นกลองและฉิ่งประกอบการบรรเลงได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ในกระบวนสุดท้าย (*In Bangkok's Chinatown*) ในช่วงเร็ว *Allegro* ที่ดุเดือด ในห้องที่ 64-65 และ 68-77 รวมทั้งรอบย้อนความในห้องที่ 137-138 และ 141-150 เพื่อเพิ่มสีสันให้เข้ากับจังหวะของเครื่องกระทบอื่น ๆ

ปัญหาที่พบเสมอในการเล่นเปียโนโบราณร่วมกับวงดุริยางค์ คือน้ำเสียงที่เบากว่าเปียโนปัจจุบันมาก ทำให้เวลาเล่นช่วงที่ระดับเสียงเบา เสียงเปียโนฟอร์เตไม่สามารถเล่นดังเด่นออกมาจากวงดุริยางค์ได้จากการซ้อมรวมวง ในวันที่ 3 ตุลาคม 2566 บทเวที ห้องสังคีตวัฒนา ผู้วิจัยจึงเห็นควรให้ตัดแนวเครื่องดนตรีที่บรรเลงทำนองทับซ้อนกับเปียโนออก โดยเฉพาะในตอนเช้า *Siamese Lament* ที่เสียงเบา ได้แก่ ตัดแนวทำนองฟลูตในห้องที่ 13-19 และแนวทำนองโอโบ ห้องที่ 21-23 ในกระบวนสุดท้าย *In Bangkok's Chinatown* ช่วงที่เบามาก *pianissimo* ระหว่างห้องที่ 46-50 และ 119-123 ได้ตัดโน้ตวงดุริยางค์ออกทั้งหมดเหลือเพียงเปียโนที่เล่นแนวทำนองพร้อมเสียงประสานในช่วงเสียงสูงที่ค่อย ๆ เบาลงเรื่อย ๆ อย่างซาบซึ้ง โดยผู้เล่นมักกดคอร์ดในลักษณะคอร์ดแยกอาร์เปจโจ (*Arpeggio*) เพื่อให้ได้เสียงที่นุ่มและสามารถทำโน้ตหลักในแนวบนเด่นขึ้นได้อีก

ในระหว่างการฝึกซ้อมผู้วิจัยได้พบโน้ตที่พิมพ์คลาดเคลื่อนในคลาริเน็ต (ท่อนที่ 1) และฮอว์น (ท่อนที่ 2) จึงได้ทำการปรับแก้ไข แล้วซ้อมปรับความเที่ยงตรงของน้ำเสียงโดยรวม (Intonation) ในแต่ละท่อน โดย

เฉพาะเสียงเครื่องสายและเครื่องลมไม้ในท่อนที่ 1 เสียงประสานของเครื่องเป่าทองเหลืองในท่อนที่ 2 และ 3 เสียงประสานรวมของเครื่องสายและเครื่องเป่าในท่อนที่ 4 รวมทั้งได้ปรับอารมณ์และรายละเอียดของบทเพลง ระดับความดังเบาของเสียงให้หลากหลายขึ้นเพื่อแสดงทิศทางของดนตรี และฟังการดำเนินฮาร์โมนีเสียงประสาน พร้อมปรับสมดุล (balance) ภาพรวมของเสียงระหว่างแนวทำนองหลักและแนวประกอบให้เหมาะสม โดยวงจำเป็นต้องเล่นเบาลงเล็กน้อยเพื่อไม่ให้เสียงดังกว่าเปียโนฟอร์เทมากเกินไป

สำหรับบทเพลง Phakavali Ballet Suite จากการซ้อมร่วมกันครั้งแรกของนักเต้นบัลเลต์และวงดุริยางค์ในห้องสังคีตวัฒนาเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2566 เพื่อให้ให้นักเต้นคุ้นเคยกับเวที และขนาดพื้นที่เพื่อนำกลับไปปรับท่าเต้น และจังหวะให้เหมาะสม โดยได้มีการตัดต่อเพลง ให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่ใช้ในการแสดงในแต่ละฉาก อาทิ ในฉากที่ 2 ได้ตัด บทเพลง “ดำเนินทราย” ที่วางไว้ต่อจากบทเพลง “ไอ้รัก” ออก เนื่องจากจะทำให้การแสดงฉากรักที่พระเอกและนางเองได้กลับมาพบกันที่เทวาลัยร้าง ฟังดูยาวและยืดเยื้อเกินไป ในฉากที่ 3 ได้มีการตัดโน้ตในไป 8 ห้อง ก่อนที่ท่อนองหลักในบันไดเสียง D-minor จะย้อนกลับเข้ามาอีกครั้ง และได้เพิ่มให้ทริ้มเปิดเป่าทำนองในสามห้องสุดท้ายควบคู่ไปกับโอโบเพื่อเน้นให้เห็นถึงความพิโรธของพระนางจิตตวัตร เมื่อทรงทราบว่าสถานันต์ได้หลบหนีออกไป จากนั้นได้ตัดท่อนนำ (Introduction) ของบทเพลง “ลมหนาว” ในฉากสุดท้ายออก โดยเริ่มด้วยทำนองหลักในจังหวะวอลซ์ที่แบบช้า ๆ เพื่อตัดบทเข้ามายังผลกาวิที่เฝ้ารอคอยการกลับมาของสถานันต์ด้วยความวิตกกังวล นอกจากนี้ได้ทำการปรับแก่นั้ดที่พิมพ์ผิดเล็กน้อยบางจุด

ผู้วิจัยได้ปรับแก้รายละเอียดต่าง ๆ บทเพลง ได้แก่ Intonation, Articulation, Dynamics, Balance และปรับความเร็วตามจังหวะการเต้น พร้อมสังเกตการยืดหยุ่นจังหวะตามลีลาท่าทางของนักเต้นในแต่ละช่วง เพื่อให้สะดวกต่อการฝึกซ้อม

ในงานนี้สถาบันสามารถจัดที่นั่งสำหรับแขกได้มากที่สุดจำนวน 130 ที่นั่ง สำหรับผู้ที่สำรองที่นั่งผ่านทางโทรศัพท์ การจองออนไลน์ผ่านทางเว็บไซต์สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา รวมทั้งแขกรับเชิญ และผู้ปกครองนักแสดงบัลเลต์ เนื่องจากข้อจำกัดของจำนวนที่นั่ง ทำให้เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องปิดรับจองบัตรเข้าชมการแสดงประมาณ 3 วัน ก่อนวันแสดง โดยในงานแสดงมีแขกผู้ลงทะเบียนเข้าชมงานแสดงทั้งหมด 135 คน จากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชม 71 ท่าน ผลการประเมินระดับความพึงพอใจในภาพรวมของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($M = 4.63$ จากระดับสูงสุด 5) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($SD = 0.65$) ตามเอกสารแนบในภาคผนวก ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจัดแสดงคอนเสิร์ตประสบความสำเร็จ และสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมเป็นอย่างดี (รายละเอียดในภาคผนวก)

4.2.5. การแสดงดนตรี Melodies for Medicine ที่ AUA Auditorium

งานบรรยายทางการแพทย์และการแสดงดนตรี “Melodies for Medicine” (“เสียงทำนองร้องรักษา”) ในวันอาทิตย์ที่ 26 พฤศจิกายน 2566 ที่ AUA Auditorium ถนนราชดำริ เป็นความร่วมมือระหว่าง Network of Supporters for Precision Cancer Care กับรอยัลแบงก์คอก โฟนีโอเคสตร้า ในการนำเสนอศาสตร์และศิลป์ของการแพทย์สมัยใหม่ผ่านความงดงามของดนตรีบรรเลง ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความพยายามของทีมงานในการช่วยให้ผู้ป่วยโรคมะเร็งทุกรายได้มีโอกาสรับการรักษาที่แม่นยำ เป้าหมายของโครงการ Precision Cancer Care for All ภายใต้ศิริราชมูลนิธิคือการช่วยสนับสนุนให้เกิดความตระหนักรู้ถึงแนวทางการดูแลรักษาผู้ป่วยมะเร็งใหม่ดังกล่าวรวมถึงช่วยสนับสนุนให้ผู้ป่วยมะเร็งมีโอกาสเข้าถึงการตรวจวินิจฉัยมะเร็งด้วยศาสตร์การแพทย์แม่นยำดังกล่าว

ในการนี้ ผู้วิจัยได้ทำการต่อยอดการวิจัยเรื่องศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยจัดแสดงคอนเสิร์ตบนเครื่องดนตรีโบราณ ซึ่งผู้วิจัยจะบรรเลงบนเปียโนโบราณ Steinway Square Piano (จากปี ค.ศ. 1872) ร่วมกับ Mr. Tomo Kida นักฟลูตชาวญี่ปุ่น ผู้เชี่ยวชาญเรื่องฟลูตโบราณ โดยนำเสนอบทเพลงไทยที่เรียบเรียงและประพันธ์ขึ้นด้วยสำเนียงเสียงประสานแบบเยอรมันโรแมนติก ได้แก่ บทเพลง “เลือดสุพรรณ” “ดวงจันทร์” และ “ความฝัน” ของหลวงวิจิตรวาทการ เรียบเรียงโดย เคลาส์ พริงส์โฮม จากปี พ.ศ. 2480 บทเพลง “โซมิส สวิท” (เรียบเรียงใหม่สำหรับเดี่ยวเปียโนโดยผู้วิจัย) ของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง (ศิลปินแห่งชาติ 2541) ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการประพันธ์ดนตรีกับพริงส์โฮมที่กรุงโตเกียว และบทเพลงร้องเยอรมันโรแมนติกของ ริชาร์ด สเตราส์ “Allerseelen” และ “Morgen” (โดยใช้ฟลูตเล่นทำนองร้อง) และบทเพลงเรียบเรียงจากอุปรากร เรื่อง “Die Meistersinger von Nurnberg” ของ ริชาร์ด วากเนอร์ ที่เรียบเรียงในรูปแบบ Paraphrase โดย Hugo Wolf (ฮูโก โวลฟ์) เพื่อแสดงถึงความเชื่อมโยงของดนตรีคลาสสิกที่ถ่ายทอดมายังเพลงไทยได้อย่างลงตัว ในการนี้ผู้วิจัยได้เผยแพร่วิดีโอวีดีทัศน์การแสดงผ่านช่องทางออนไลน์ Youtube https://www.youtube.com/watch?v=_NZJlxe9ccM

4.2.6. การนำเสนอผลงานที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

4.2.6.1. การบรรยายที่ Hochschule für Musik und Theater München ในวันที่ 5 ธันวาคม 2566 เวลา 15:00 น.

เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยในเมืองเกิดของ เคลาส์ พริงส์โฮม ผู้วิจัยจึงได้หารือกับ Prof. Maruan Sakas อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยสำหรับดนตรีและการละคร มิวนิค (Hochschule für Musik und Theater München) ถึงหัวข้อและเนื้อหาที่จะนำเสนอ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงเลือกบรรยายเป็นภาษาเยอรมันในหัวข้อ “Opernparaphrasen als Quellen der Aufführungspraxis – mit Beispielen aus der Klaviermusik von Ludwig van Beethoven, Carl Czerny, Ignaz Moscheles, Sigismund Thalberg und Franz Liszt, sowie aus der thailändischen Theater-Musik, bearbeitet von Klaus Pringsheim und Prasidh Silapabanleng.” (Opera paraphrases as sources for performance practices with examples from piano music by Ludwig van Beethoven, Carl Czerny, Ignaz Moscheles, Sigismund Thalberg and Franz Liszt, as well as Thai Theatrical music, arranged by Klaus Pringsheim and Prasidh Silapabanleng) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของการเรียบเรียงบทเพลงอุปรากรคลาสสิก การแปรทำนอง การเลียนเสียงโน้ตระดับของนักร้องในบทเพลงเรียบเรียงเปียโน และการเรียบเรียงบทเพลงและละครเวทีไทย อีกทั้งบรรเลงตัวอย่างจากบทเพลง *Siamese Suite* ที่เรียบเรียงสำหรับการบรรเลงเดี่ยวเปียโน ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากอาจารย์และนักศึกษาที่เข้าชม

4.2.6.2. การบรรยายและการแสดงที่ Kultursalon ในเมือง Cottbus ในวันที่ 6 ธันวาคม 2566 เวลา 18:30 น.

ผู้วิจัย ร่วมกับ Prof. Wolfgang Glemser และ Prof. Rita D’Arcangelo อาจารย์เปียโนและอาจารย์ฟลูตจาก Brandenburg University of Technology, Cottbus-Senftenberg ได้ทำการบรรยายและการแสดงดนตรีในหัวข้อ “Das interkontinentale Zwillingsspaar Eine literarisch-musikalische Plauderei über Katia Mann und Klaus Pringsheim” ที่เล่าถึงพี่น้องฝาแฝด คาเทีย และเคลาส์ พริงส์โฮม ซึ่งภายหลังคาเทีย ได้แต่งงานกับ โทมัส มานน์ (Thomas Mann) นักเขียนชาวเยอรมันชื่อดัง ผู้เป็นคนที่แนะนำ เคลาส์ พริงส์โฮม ไปสอนดนตรีที่กรุงโตเกียว และได้สอนเทคนิคการประพันธ์เพลงคลาสสิกให้กับอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลงที่สถาบันดนตรีแห่งกรุงโตเกียว โดยได้คัดเลือกบทเพลงเรียบเรียงอุปรากรของ ริชาร์ด วากเนอร์ บทเพลงลีเดอร์ ของ ริชาร์ด สเตราส์

บทเพลง “เลือดสุพรรณ” “ดวงจันทร์” และ “Siamese Suite”, arranged for piano solo มานำเสนอ เพื่อให้
เห็นลักษณะบทเพลงเยอรมันในยุคโรแมนติกตอนปลายที่มีอิทธิพลต่อแนวทางการประพันธ์ของ เคลาส์ พริงส์ไฮม์
ที่ได้ถ่ายทอดไปยัง อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง โดยมีรายละเอียดการแสดงดังนี้

รายการแสดง

Part 1: Presentation

Thomas Manns Roman, ‘Königliche Hoheit’ als Schlüsselroman.

Prof. Wolfgang Glemser

Klaus Pringsheim und seine Tätigkeit für Thailand (Klaus Pringsheim and his
activities for Thailand)

Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang

Part 2: Concert

Richard Wagner/Leopold Godowski

Lied an den Abendstern from Tannhauser

Richard Wagner/Franz Liszt

Isolde Liebestod from Tristan und Isolde

Wolfgang Glemser, piano

Luang Vichit-Vadakan/Klaus Pringsheim

The blood of Suphan

The Moon

Just a Dream

Richard Strauss

Allerseelen op. 10,8

Morgen op. 27,4

Rita d’Arcangelo, Flute

Chanyapong Thongsawang, piano

Prasidh Silapabanleng

Siamese Suite arranged for piano solo by Chanyapong Thongsawang

Chanyapong Thongsawang, piano

4.3. โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลกับความสัมพันธ์ในพื้นที่คลองเตย

ระยะเวลาที่โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ชุมชนคลองเตยท่ามกลางการเติบโตของชุมชนเมืองรอบข้าง โดยเปิดพื้นที่เรียนรู้ดนตรีคลาสสิกแก่เด็กและเยาวชนเป็นประจำทุกวันผ่านหลักสูตรการสอนที่โรงเรียนพัฒนาขึ้นเพื่อเพิ่มทักษะและศักยภาพด้านดนตรี ไม่ว่าจะเป็นสอนทฤษฎีดนตรีไปจนถึงการฝึกซ้อมในลักษณะของวงใหญ่ โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอล (Immanuel Music School) พัฒนาขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์สำคัญสามประการ 1. ต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ (Personal development) 2. เพื่อพัฒนาสังคม (Social development) และ 3. ต้องการที่จะพัฒนาองค์กรคริสตจักร (Organizational development) ผ่านการดำเนินการก่อตั้งของมิชชันนารีชาวออร์เวย์สองท่าน ได้แก่ Dag Johannessen และ Solveig Johannessen อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในช่วงแรกเริ่มจะพัฒนามาจากกลุ่มนักร้องประสานเสียงในโบสถ์ ก่อนที่จะนำดนตรีคลาสสิก และเพลงไทยเข้ามาผสมผสานจนสามารถออกแสดงคอนเสิร์ตทั้งในประเทศและต่างประเทศจนเป็นที่ยอมรับ แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของการเติบโตทางองค์กรและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน จนในปัจจุบันโรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลได้มุ่งเน้นไปที่ทักษะดนตรีคลาสสิกเท่านั้นด้วยเหตุผลและความตั้งใจที่จะสร้างทุนทางวัฒนธรรมที่แตกต่างและสามารถนำไปต่อยอดได้อย่างกว้างขวางในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การจะก้าวสู่ความเชื่อมั่นของเด็กและเยาวชนในการเข้าเรียนเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านดนตรี หรือความเชื่อมั่นของผู้ปกครองที่จะฝากให้บุตรหลานเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลนั้นต้องใช้ระยะเวลายาวนาน เนื่องจากศักยภาพของเด็กและเยาวชนและอคติของผู้ปกครองในช่วงแรกเริ่มต้องการตั้งคำถามถึงหลักสูตรการเรียน ความกดดัน หรือความเข้มข้นของการเรียน ทำให้ผู้ปกครองบางส่วนต้องการยุติการเรียนของเด็กเพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับไปช่วยเหลืองานบ้านตามวิถีการใช้ชีวิตประจำวัน แต่ด้วยปัญหาอาชญากรรมและความเสี่ยงอื่น ๆ ที่แวดล้อมอยู่ในชุมชนจึงทำให้โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลยืนหยัดที่จะทำหน้าที่ต่อไปโดยยังคงยึดมั่นในเด็กและเยาวชนเป็นหลัก

ในช่วงระยะเวลาของการฝึกฝนเรียนรู้องค์ความรู้ทางด้านดนตรีคลาสสิกหลังเลิกเรียนหรือวันเสาร์-อาทิตย์ ความเข้าใจร่วมกันของผู้เรียนคือต้องใช้ระยะเวลาในการทำความเข้าใจและเรียนรู้เป็นเวลานาน โดยเริ่มจากการสอนทฤษฎีและความรู้พื้นฐานไปจนถึงการฝึกซ้อม ดังนั้นย่อมเป็นการฝึกฝนความอดทนและมานะของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งหากผู้เรียนที่มีสถานะเป็นเด็กและเยาวชนสามารถก้าวผ่านขั้นตอนในระดับนี้ไปแล้วก็จะเข้าสู่ขั้นตอนของการเรียนรู้ในลำดับต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการฝึกฝนในลักษณะทีมที่ต้องทำงานร่วมกันกับผู้อื่นที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า และการมีสมาธิจดจ่ออยู่กับการฝึกซ้อม

การทำให้เด็กและเยาวชนที่เข้ามาเรียนรู้ในสถาบันแห่งนี้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นสมาชิกของสังคม ผู้ที่สามารถสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้เช่นบุคคลอื่น ๆ นำมาสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ทั้งยังสามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างสันติ

กรณีตัวอย่างที่สำคัญของบุคคลที่เป็นผลผลิตของโรงเรียนดนตรีอิมมานูเอล ได้แก่ ครูต้นกล้วย นายวรินทร์ อาจิวไล ผู้เป็นครูประจำที่โรงเรียนดนตรีอิมมานูเอล หากกล่าวถึงเบื้องหลังของความสำเร็จนี้จะพบว่า วรินทร์เป็นเด็กในชุมชนสลัมคลองเตยและเป็นหนึ่งในสมาชิกของโรงเรียนที่ฝึกฝนทักษะด้านดนตรีมาตั้งแต่เด็ก มากไปกว่านั้นคือได้รับทุนการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อศึกษาต่อด้านดนตรีโดยเฉพาะก่อนที่จะเข้ารับบรรจุเพื่อทำหน้าที่สอนดนตรีแก่เด็กและเยาวชนในรุ่นต่อไปจนถึงปัจจุบัน

จากการดำเนินงานของโรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญดังที่กล่าวมานั้น ในทางหนึ่งโรงเรียนแห่งนี้มีส่วนสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

กล่าวคือการมุ่งเน้นสร้างการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนผ่านการเรียนรู้ดนตรีในพื้นที่สลัม สร้างการตระหนักรู้ให้ผู้ปกครองเล็งเห็นความสำคัญในการใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ผ่านดนตรีเพื่อหลีกเลี่ยงเด็ก เหล่านั้นจากสิ่งแวดล้อมด้านลบในชุมชน เช่น ความรุนแรง ยาเสพติด และอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ในขณะที่เดียวกันยังมอบการเรียนรู้ระดับสูง รวมไปถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยรอบผ่านการทำกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ อาทิ กิจกรรมการแสดงดนตรี กิจกรรม Summer music ในช่วง ภาควิษุร้อน เป็นต้น

ถือได้ว่าโรงเรียนดนตรีอิมมานูเอลมีส่วนช่วยในการแสดงบทบาทในการโอบรับและพร้อมที่สร้างเสริม ศักยภาพของเด็กและเยาวชนด้านดนตรี ส่งเสริมเป็นทุนทางวัฒนธรรมให้เขาเหล่านั้นนำไปต่อรองกับความท้าทาย กับการขยายตัวของความเป็นเมืองที่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง และสร้างพื้นที่ปลอดภัยในเกิดการเรียนรู้ทักษะดนตรี ทักษะการใช้ชีวิต ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนพร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1. สรุปผลการวิจัย

ครอบครัวศิลปบรรเลงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการอนุรักษ์สืบสานและต่อยอดดนตรีไทยเดิม หลวงประดิษฐไพเราะได้พัฒนาแนวทางการบรรเลงดนตรีไทยเดิม โดยแต่งขยายเพลงไทยเดิมให้กลายเป็น เพลงเถา และถ่ายทอดเพลงไปสู่นักเรียนด้วยสัททักขะและการจดจำ ก่อนที่จะคิดค้นการจดบันทึกโน้ต ดนตรีไทย เขาได้ถ่ายทอดศิลปะการเล่นดนตรีไทยให้กับลูก ๆ และได้เล็งเห็นพรสวรรค์ทางดนตรีของอาจารย์ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง จึงได้ส่งเสริมให้เขาได้เรียนดนตรีพื้นฐานคลาสสิก และสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อด้านการ ประพันธ์ดนตรีคลาสสิกที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นกับ ศาสตราจารย์เคลาส์ ฟริงส์โฮม คีตกวีและวาทยกร ชาวเยอรมัน อาจารย์ประสิทธิ์ถือเป็นคนไทยคนแรกที่ได้ศึกษาดนตรีคลาสสิกในระดับมหาวิทยาลัยอย่างจริงจัง และได้นำท่วงทำนองเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงด้วยเสียงประสานแบบคลาสสิกตะวันตกอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้ง ยังได้สร้างละครเวทีที่มีเพลงร้องและดนตรีประกอบละครที่ไพเราะ ด้วยการนำเสนอทั้งดนตรีไทยเดิม และดนตรี คลาสสิก ผสมผสานกับบทละครได้อย่างลงตัว

ในปัจจุบันได้มีการนำดนตรีไทยเดิมมาเรียบเรียงใหม่ในหลายหลายรูปแบบตามยุคสมัยและบริบท สังคมที่เปลี่ยนไป โครงการวิจัยเชิงศิลป์นี้จึงมุ่งหมายที่จะเผยแพร่บทประพันธ์ของคีตกวีชาวไทยที่ทรงคุณค่า ในรูปแบบที่สามารถดึงดูดผู้ชมในยุคปัจจุบัน ให้เข้าถึงสุนทรียะของดนตรีและสอดแทรกเรื่องราวในอดีตที่ปัจจุบัน อาจมองข้ามหรือถูกลืมไป

การนำเสนอบทเพลงเรียบเรียงเพลง "เลือดสุพรรณ" และ "ดวงจันทร์" โดย เคลาส์ ฟริงส์โฮม ที่ นำเสนอดนตรีไทยด้วยเสียงประสานหลายแนวที่แยบยลในลักษณะดนตรีเยอรมันโรแมนติกตอนปลาย ถือเป็นการ นำบทเรียบเรียงสองชิ้นสำคัญกลับมาแสดงและบันทึกเสียงอีกครั้งโดยวงเยาวชน นับตั้งแต่เมื่อฟริงส์โฮมได้ อำนวนเพลงให้กับวงกรมศิลปากรในช่วงปี ค.ศ. 1937 ซึ่งนักดนตรีในวงส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีประสบการณ์ในการ บรรเลงบทเพลงคลาสสิกมากนัก

สำหรับบทเพลง "Siamese Suite" ได้มีการนำกลับมาแสดงและบันทึกเสียงโดยวง Bangkok Symphony Orchestra และ วง Latvian National Symphony Orchesra ที่บรรเลงได้อย่างดีในระดับ มาตรฐานสากล เพื่อเป็นการนำเสนอบทเพลงนี้ร่วมกับวงเยาวชน ผู้วิจัยจึงนำบทเพลง "Siamese Suite" ที่อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง แต่งในรูปแบบซิมโฟนีสำหรับวงดุริยางค์ขนาดใหญ่ มาเรียบเรียงและแสดงใน รูปแบบเปียโนคอนแชร์โต บนกราฟเปียโนฟอร์เต ที่เป็นกลไกแบบเวียนนีส์ และมีน้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ แตกต่างจากเปียโนในปัจจุบัน อีกทั้งการใช้เปียโนฟอร์เตมาร่วมบรรเลงกับวงยังช่วยให้นักดนตรีเยาวชนมือสมัคร เล่นสามารถเล่นระดับเสียงได้แม่นยำขึ้นตามเสียงประสานและทำนองจากเปียโน อีกทั้งยังสร้างสีสันดึงดูดผู้ชม ด้วยลีลาการบรรเลงเดี่ยวเปียโนด้วยเทคนิคต่าง ๆ

"ผกาวลี" ถือเป็นละครเวทีเปิดตัวของคณะผกาวลี นำโดยครอบครัวศิลปบรรเลงที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ด้วยดนตรีที่ไพเราะที่สร้างมิติใหม่จากการผสมเสียงประสานแบบคลาสสิกตะวันตกเข้ากับ ทำนองทำนองของเพลงไทยได้อย่างลงตัว รวมถึงศิลปะการแสดงละครเวที การออกแบบชุด และฉากประกอบ อย่างฉลิฉลิ้น นับเป็นการแสดงที่ทรงคุณค่าและยากที่จะนำมาจัดแสดงขึ้นใหม่ให้ได้มาตรฐานไม่น้อยไปกว่าเดิม

เนื่องจากการจัดละครเวทีที่มีความกว่าสองชั่วโมง มีความยุ่งยากในการดำเนินการและมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก เพื่อนำ “ผกาวัลลี” กลับมาแสดงอีกครั้งให้ดึงดูดผู้ชมและเยาวชนในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงได้ดัดแปลงละครเวที “ผกาวัลลี” ให้กลายเป็น “Phakavali Ballet Suite” ความยาวรวม 23 นาที ที่นำเสนอเนื้อเรื่องแบบกระชับ พร้อมกับลีลาท่าเต้นที่สละสลวย เทนบทพูดและคำร้อง ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีในการสร้างฉากแบบเสมือนจริง ควบคู่ไปกับดนตรีบรรเลงประกอบละครเวทีที่ไม่มีเสียงร้องที่นำเสนอผลงานเพลงของอาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ได้แก่ 5 บทเพลงร้องจากละครเรื่องผกาวัลลี “เชิดโน” “เสียงเทียน” “Rhapsody” (“ดวงใจ”) จาก “Siamese Romance” และสองบทเพลงที่เร้าใจจากอุปรากรเรื่อง “นอร์มา” ของ วินเซนโซ เบลลินี ที่แสดงภาพฉากการต่อสู้ประลองฝีมือ และจุดจบของโศกนาฏกรรมรักที่ร้อนแรงในกองเพลิง เพื่อสร้างอรรถรสในการแสดงให้ผู้ชมสามารถรับรู้ความรู้สึกและเข้าถึงอารมณ์บทละครได้อย่างแท้จริง

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการบรรยาย และการแสดงดนตรี ทั้งในประเทศไทย และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เพื่อเผยแพร่ผลงานของ อาจารย์ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง หลวงวิจิตรวาทการ และ เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ ร่วมกับบทเพลงคลาสสิกอื่น ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกัน แสดงให้เห็นการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าในบทเพลง ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้เข้าชม อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และการขยายเครือข่ายให้กับวงอิมมานูเอลอร์เคสตรา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดทำโน้ตเพลงและบันทึกวิดิทัศน์การแสดงเพื่อเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์ให้ผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลอีกทั้งยังสามารถนำไปใช้บรรเลงหรือต่อยอดความรู้ได้

5.2. ข้อเสนอแนะ

เนื่องด้วยข้อจำกัดในระยะเวลาฝึกซ้อมของทั้งนักดนตรีและนักเต้นระบำบัลเลต์ ผู้วิจัยร่วมกับ รศ.ดร.ศิริมงคล นาฏยกุลวงศ์ จึงได้ลดทอนการดำเนินเรื่องผกาวัลลีในรูปแบบบัลเลต์สวีทให้กระชับเหลือเพียงความยาวรวมราว 23 นาที ด้วยเนื้อหาบทละครที่ละเอียด ยังสามารถขยายดนตรีประกอบ และเพิ่มกระบวนการท่าเต้นและการแสดง เพื่อเพิ่มเติมเนื้อหาบทละครให้สมบูรณ์ขึ้น หรือสามารถนำวงดนตรีไทยเดิมมาร่วมบรรเลงในฉากสวรรค์ ตามที่ระบุไว้ในบทละครต้นฉบับ เพื่อสร้างความหลากหลายของดนตรีประกอบในการแสดง

บทเพลงร้องและละครเวทีสามารถนำมาเรียบเรียงสำหรับบรรเลงเปียโนหรือบรรเลงดนตรีแซมเบอร์ประกอบการแสดง ร่วมกับการขับร้องได้ ดังตัวอย่างที่ได้นำ ฉากที่ 5 จากละครเรื่อง “ความพยายาม” มาแสดงบนเวทีที่สถาบันเกอเธ่ เพื่อเป็นการนำละครเวทีที่มีเนื้อหาสาระกลับมาเผยแพร่อีกครั้ง ในรูปแบบที่กระชับขึ้น และเข้ากับบริบทในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้ชมและนักแสดงได้อย่างมีอรรถรส

จากการค้นคว้าข้อมูลโน้ตเพลงลิเดอร์ (Lieder) ของ เคลาส์ ฟริงส์ไฮม์ นับเป็นประพันธ์เพลงร้องในยุคโรแมนติกเยอรมันตอนปลาย ที่ควรค่าแก่การนำมาศึกษาและแสดงอีกครั้ง

พันธกิจของมูลนิธิดนตรีเพื่อชีวิต และวงอิมมานูเอลอร์เคสตราในการให้โอกาสเด็กและเยาวชนในชุมชนคลองเตยถือเป็นโครงการที่ดี และควรที่จะสนับสนุน อีกทั้งสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก และองค์กรในต่างประเทศ ในการดำเนินการร่วมกัน พร้อมทั้งหาแหล่งทุนสนับสนุนกิจกรรมดนตรีให้กับเยาวชนในชุมชนได้ศึกษาด้านดนตรีคลาสสิกอย่างจริงจัง และสามารถช่วยพัฒนาชุมชนและสังคมไทยในอนาคตให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

- ชุมนุมเพลง ของ ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง. กรุงเทพฯ: ร.พ. กรมรถไฟ, 2494.
- ณัฐวุฒิ อิศวโกวิทวงศ์ และคณะ. (2561). “ความเหลื่อมล้ำในเมืองมหานคร: บทปริทรรศน์ความรู้ในบริบทประเทศไทย.” *วารสารสิ่งแวดล้อมสร้างสรรค์วิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 17(2). 157-78.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. กรุงเทพฯ: เกศกะรัต, 32552.
- บุญชिरา ภูชนะจิต. (2564). บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมของสภาเด็กและเยาวชน. *วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 3(1). 34-41.
- ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ. (2545). พลังแผ่นดิน – พลังชุมชน ต่อสู้ยาเสพติดในคลองเตย.[ประกาศนียบัตรชั้นสูง], สถาบันพระปกเกล้า.
- ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง. *สายสัมพันธ์* [Audio CD]. กรุงเทพฯ, มิถุนายน 2548.
- ผกาวัลี [บทละครต้นฉบับ]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2565. <https://archives-prasidh.silapabanleng.org/index.php/zw4g-2dph-h8tm>.
- พงษ์เทพ จิตดวงเปรม, *ผลกระทบทางสังคมโดยองค์กรสอนดนตรีในชุมชนแออัดเขต คลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร* (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2562).
- ภาศิณี สกุลสุรรัตน์. “บทประพันธ์เพลงดุริยางคศิลป์ : จิตรกรรมเพลงภาพชีวิตประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง.” *วารสารดนตรีรังสิต* 14, 2. กรุงเทพฯ, 2562.
- มนตรี ตราโมท และวิเชียร กุลตัญญ์. *ฟังและเข้าใจเพลงไทย*. กรุงเทพฯ, 2523.
- ศิริมงคล นาฎกุล. *ผกาวัลี ตำนานละครเวทีของไทย*. กรุงเทพฯ: อินทนิล, 2555.
- สง่า กาญจนาคพันธุ์. *เรื่องของละครและเพลง*. กรุงเทพฯ: เรื่องศิลป์, 2520.
- อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนายประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (นักแต่งเพลง) ประจำปีพุทธศักราช 2541 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร 17 ธันวาคม 2542. กรุงเทพฯ: วชิรินทร์สาส์น, 2542.
- อนุสรณ์การพระราชทานเพลิงศพนางลัดดา ศิลปบรรเลง วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ, 2556.
- Eisinger, Ralf. *Klaus Pringsheim aus Tokyo. Zur Geschichte eines musikalischen Kulturtransfers*. Munich: Ludicium, 2020.
- Schubart, Christian Friedrich Daniel. *Ideen zu einer Aesthetik der Tonkunst*. Vienna: Degen 1806.
- Sorrell, Neil. “A study of a unique artist and his music: Prasidh Silapabanleng (1912-1999).” *SPAFA Journal* 10, no. 1, 2000.
- Steblin, Rita. “A History of Key Characteristics in the Eighteenth and Early Nineteenth Centuries.” *Studies in Musicology* 67, 1983.

ภาคผนวก

สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
PRINCESS GALYANI VADHANA INSTITUTE OF MUSIC

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชม การแสดงคอนเสิร์ต “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม”

ตามที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง หัวหน้าโครงการวิจัย “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย” โครงการวิจัยเงินทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรม สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จัดการแสดงคอนเสิร์ต “ศิลปบรรเลงเพลงสยาม” ในวันพฤหัสบดีที่ 5 ตุลาคม 2566 เวลา 18.00 น. ณ ห้องสังคีตวัฒนา สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยสร้างสรรค์สู่สาธารณชน นั้น

ทั้งนี้ จากการจัดการแสดงคอนเสิร์ตดังกล่าว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลตอบกลับจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชม โดยวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการจัดแสดงคอนเสิร์ตเป็นรายงานประกอบการรายงานผลการดำเนินงานต่อไป

จากการสรุปผลแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต สรุปข้อมูลในรายละเอียดไว้ดังนี้

จำนวนผู้ตอบกลับแบบประเมินทั้งหมด

จำนวน 71 คน

- ระดับความพึงพอใจในภาพรวมของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต

อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($M = 4.63$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($SD = 0.65$)

•

1. สรุปผลแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอบกลับจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการรับชมแสดงคอนเสิร์ต

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตต่อการรับชมการแสดงคอนเสิร์ต แบ่งการประเมินเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการแสดง ด้านการจัดการ และการให้บริการ ด้านภาพรวมของการจัดการแสดงคอนเสิร์ต โดยใช้กระบวนการประเมินทั้ง 3 ด้าน แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามการประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ควรปรับปรุง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ พอใช้

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

เพศ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	31	43.66
หญิง	40	56.34
รวม	71	100.00

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเพศของผู้ตอบแบบประเมิน

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลเพศของผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 และเป็นเพศหญิง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66 ของผู้ตอบแบบประเมินทั้งหมด

เพศ	จำนวน(คน)	คิดเป็นร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	28	39.44
อายุ 21 — 30 ปี	7	9.86
อายุ 31 — 40 ปี	5	7.04
อายุ 41 — 50 ปี	9	12.68
อายุ 51 — 60 ปี	10	14.08
61 ปี ขึ้นไป	12	16.90

ตารางที่ 2 แสดงช่วงอายุของผู้ตอบแบบประเมิน

จากตารางที่ 2 พบว่า อายุของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วงต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 39.44 ช่วงอายุของผู้เข้าชมในลำดับต่อมา คือ ช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04 ของผู้ตอบแบบประเมินทั้งหมด

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	9	8.45
ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	38	53.52
ระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า	14	19.72
ระดับปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	12	16.90
อื่น ๆ	1	1.41

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบประเมิน

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อมูลระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่อยู่ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 53.52 ลำดับต่อมาคือ ระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.72 และข้อมูลที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ระดับการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.41 ของผู้ตอบแบบประเมินทั้งหมด โดยส่วนของการระบุระดับการศึกษาอื่น ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ระบุไว้

ช่องทางการรับข่าว	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
บุคคลแนะนำ	31	43.66
จดหมายเชิญ	8	11.27
สื่อประชาสัมพันธ์จากช่องทางออนไลน์	25	35.21
อื่น ๆ	2	2.82

ตารางที่ 4 แสดงช่องทางการรับข่าวการแสดงคอนเสิร์ตของผู้ตอบแบบประเมิน

จากตารางที่ 4 พบว่า ช่องทางการรับข่าวการแสดงคอนเสิร์ตของผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นบุคคลแนะนำ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66 ลำดับต่อมาคือ จากสื่อประชาสัมพันธ์จากช่องทางออนไลน์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.21 และช่องทางที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.82 ของผู้ตอบแบบประเมินทั้งหมด โดยส่วนของการระบุช่องทางการรับข่าวอื่น ๆ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ระบุไว้

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการรับชมแสดงคอนเสิร์ต

ตารางที่ 5 ตารางแสดงระดับความพึงพอใจผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต

รายการประเมิน	ค่าคะแนนเฉลี่ย(Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)	ร้อยละ	ระดับความพึงพอใจ
ด้านคุณภาพการแสดง				
มาตรฐานและคุณภาพของการแสดง	4.54	0.60	94.37	มากที่สุด
ระยะเวลาของการจัดแสดงมีความเหมาะสม	4.68	0.69	87.32	มากที่สุด
การแสดงน่าสนใจและเปิดประสบการณ์ที่นำไปสู่มุมมองใหม่	4.66	0.62	87.32	มากที่สุด
ด้านการจัดการและการให้บริการ				
การให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.80	0.46	95.77	มากที่สุด
ความเหมาะสมของสถานที่จัดแสดง	4.49	0.84	81.69	มาก
ข้อมูลสารสนเทศและช่องทางการติดต่อสื่อสาร	4.54	0.67	85.92	มากที่สุด
ด้านความพึงพอใจ				
ความพึงพอใจในภาพรวม	4.68	0.61	87.32	มากที่สุด
รวม	4.63	0.65	88.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ต **ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65)** โดยรายการประเมินที่ผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตพึงพอใจที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ (ค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46) และรายการประเมินที่ผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตพึงพอใจน้อยที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของสถานที่จัดแสดง (ค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84) ของผู้ตอบแบบประเมินทั้งหมด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้เข้าชมการแสดงคอนเสิร์ตให้ข้อเสนอแนะในภาพรวมดังนี้

- อยากให้มีการเผยแพร่การแสดงคอนเสิร์ตผ่านทางโทรทัศน์ ช่องยูทูบ (YouTube) หรือในช่องทางออนไลน์ เพราะคนส่วนใหญ่จะได้มีโอกาสได้เข้าถึงการแสดงคอนเสิร์ต โดยทางสถาบันน่าจะพัฒนา ระบบเพื่อนำเสนอหรือเผยแพร่
- ประทับใจการแสดงคอนเสิร์ตมาก ๆ
- การแสดงคอนเสิร์ตควรเริ่มเวลา 19.00 น. เพื่อให้ผู้ชมที่อยู่ไกลสามารถเข้าชมได้ทันเวลา
- การให้บริการ และห้องน้ำสะอาดมาก ๆ

การให้บริการเพื่อจอตลอดดี แต่พื้นที่จอตลอดน้อยไป และสามารถจอตได้หลัง 5 โมงเย็นเท่านั้น

โน้ตเพลง

1. The Blood of Suphan for orchestra
2. The Moon for orchestra
3. Siamese Suite for piano and orchestra
4. Siamese Suite for piano solo
5. Phakavali Ballet Suite

Luang Vichit-Vadakan
Arr. by Klaus Pringsheim

68

38

B

Picc. *mf* *Staccato sempre* *cresc.*

Fl. 1 2 *mf* *Staccato sempre* *cresc.*

Cl. 1 2 3 *mf* *Staccato sempre* *cresc.*

Ob. *mf* *Staccato sempre* *cresc.*

Bsn. *mf* *Staccato sempre* *cresc.*

II In. 1 2 *mf* *Staccato sempre*

Tpt. 1 2 *con sord.* *mf* *Staccato sempre*

Timp. *mf* *Staccato sempre*

Snarc. *mf* *p* *mf* *p*

GC. *mf*

Vln. 1 *mf*

Vln. 2 *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Cb. *mf*

Picc. *mf* *poco* *a* *poco*

Fl. 1 2 *cresc. cresc.* *poco* *a* *poco*

Cl. 1 2 3 *poco* *a2* *2.* *poco* *2,3* *f*

Ob. *poco* *a* *poco* *f*

Bsn. *cresc. cresc.* *poco* *a* *poco*

II In. 1 2 *a2* *mf* *con sord.* *mf* *Staccato sempre* *cresc.* *poco*

Tpt. 1 2 *mf* *con sord.* *mf* *Staccato sempre* *cresc.* *poco*

Snarc. *mf* *cresc.* *poco* *a*

Tom Tom *mf* *cresc.* *poco*

Vln. 1 *cresc.* *poco* *a* *poco*

Vln. 2 *cresc.* *poco* *a* *poco*

Vla. *cresc.* *poco* *a* *poco*

Vc. *cresc.* *poco* *a* *poco*

Cb. *cresc.* *poco* *a* *poco*

44

Picc. *cresc.*

Fl. 1 2 *a2*

Cl. 1 2 3 *cresc.*

Ob. *cresc.*

Bsn. *f*

Hr. 1 2

Tpt. 1 2 *a* *poco* *senza sord.* *con sord.*

Tpt. 3 *con sord.*

Tbn. 1 *senza sord.* *f* *mf* *f*

Tbn. 2 3 *con sord.* *Staccato sempre*

Timp.

Snarc. *poco* *f* *f* *p* *f*

Tom Tom *a* *poco* *f*

GC. *f*

Vln. 1 *arco (au talon)* *a2* *3* *pizz.*

Vln. 2 *arco (au talon)* *a2* *3* *pizz.*

Vla. *arco (au talon)* *3* *pizz.*

Vc. *arco (au talon)* *3* *pizz.*

Cb. *f*

The Moon

Luang Vichit-Vadakan
Arr. by Klaus Pringsheim

Lento Cantabile Delicissimo
senza sord. *p* *espress.*

Violin solo
Violin 1
Violin 2
Violin 2

Largamento

Viola solo
Viola
Viola

senza sord. *p* *espress.*
con sord. *p*
con sord.

Largamento

Violoncello solo
Violoncello
Violoncello

con sord. *p* *espress.*
con sord. *p*
con sord. *p*

Contrabass
Contrabass

con sord. *p*
con sord. *p*

Arr. by Klaus Pringheim

Viol. solo *p* *espress.* *Largamente* *cresc. molto*

Vln. 1 *ppp*

Vln. 2 *p* *ppp*

Vln. 2 *ppp*

Vla. solo

Vla. *p* *Largamente*

Vla. *ppp*

Vc. *ppp*

Vc. *ppp*

Vc. *ppp*

Cb. *ppp*

Cb. *ppp*

1

The image displays a page from a musical score for Giuseppe Verdi's opera 'L'Espresso'. The score is written for a full orchestra and includes the following parts:

- Vln. solo** (Violin solo)
- Vln. 1** (Violin 1)
- Vln. 2** (Violin 2)
- Vln. 2** (Violin 2)
- Vla. solo** (Viola solo)
- Vla.** (Viola)
- Vc.** (Violoncello)
- Vc.** (Violoncello)
- Vc.** (Violoncello)
- Cb.** (Contrabass)
- Cb.** (Contrabass)

The score is in 3/4 time and features a key signature of one flat (B-flat). The music is characterized by a complex, rhythmic melody in the strings, with various articulations and dynamics markings. The dynamics range from *pp* (pianissimo) to *f* (forte). The score includes a variety of musical notations, including slurs, ties, and dynamic markings.

Siamese Suit

I. Moon Over the Temple

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

Andante com moto

Flute

Oboe

Clarinet in Bb

Bassoon

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Percussion

Violin 1

Violin 2

Viola

Violoncello

Contrabass

Piano

Andante com moto

4

A

Fl. *mp espress.*

Ob. *p espress.*

Cl. *p*

Bsn. *al*

Hn. *al*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2 *p*

Vla. *V*

Vc. *p pizz.*

Cb.

A

Pno.

7

Fl.

Ob. *a1*

Cl.

Bsn.

Hn. *a2*

Tpt. *p*

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

10

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

a2

p

78

12

1. *tutti p espress.* 2.

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

pp

espress.

mf *espress.* *mf*

mf

mf

arco *arco detache*

mf *non legato* *mf* *espress.* *mf* *non legato*

3 3 3 3

80

19 al 7

Fl. al

Ob. f

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

f

22

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

a2

a1

f

p

a1

mp

mf

mf

p espress.

3

pizz.

pp

p

f

dim. mp espress.

f

p

24

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

p *espress.*

al

27

Fl. *p* *molto espress.*

Ob. *a1*

Cl.

Bsn. *a2* *dim.*

Hn. *a2*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1 *dim.*

Vln. 2 *3* *3* *3* *3* *3* *3* *3* *3*

Vla. *arco* *sempre dim.*

Vc. *sempre dim.*

Cb. *sempre dim.* *molto espress.*

Pno. *p* *sempre dim.*

30 11

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Pno.

dim.

p

33

Fl. *pp* *dim.*

Ob.

Cl. *pp*

Bsn. *pp* *dim.*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Vln. 1 *solo* *pp espress.*

Vln. 2 *pp* *dim.*

Vla. *pp*

Vc. *pp* *dim.*

Cb. *pp* *dim.*

Pno. *pp espress.* *dim.*

[illegible]

Siamese Suit

II. In The Grand Palace

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

Moderato

The musical score is written for a large orchestra. The tempo is marked **Moderato**. The key signature has two flats (B-flat major), and the time signature is 2/4. The score is divided into four systems of staves. The first system includes Flute, Oboe, Clarinet in Bb, and Bassoon. The second system includes Horn in F, Trumpet in Bb, and Trombone. The third system includes Percussion and Piano. The fourth system includes Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass. Dynamics are indicated by *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). The Flute, Clarinet in Bb, Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Piano, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass all play a melodic line that starts with a half note and then moves to eighth notes. The Oboe and Percussion are silent throughout the piece.

Flute *mf* *f*

Oboe

Clarinet in Bb *mf*

Bassoon

Horn in F 2. *f*

Trumpet in Bb *mf* *f*

Trombone *mf* *f*

Percussion

Piano *mf* *f*

Moderato

Violin 1 *mf* *f*

Violin 2 *mf* *f*

Viola *mf* *f*

Violoncello *mf* *f*

Contrabass *mf* *f*

A **B**

13 *a1* *1.* 3

Fl. *mf f mf f mf* *p*

Ob. *mf f mf f mf*

Cl. *mf f mf f mf* *p*

Bsn.

Hn. *mf f mf f mf*

Tpt.

Tbn. *mf f mf f mf*

Perc.

Pno. *mf f mf f mf* *p*

A **B**

Vln. 1 *mf f mf f mf*

Vln. 2 *mf f mf f mf*

Vla. *mf f mf f mf* pizz.

Vc. *mf f mf f mf* pizz.

Cb. *mf f mf f mf* pizz.

23

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

C

p

1.

C

Detailed description: This page of a musical score covers measures 23 through 30. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) and strings (Violins 1 & 2, Viola, Violoncello, Contrabass) are active throughout. The woodwinds play melodic lines with various articulations and slurs. The strings provide a rhythmic and harmonic foundation with eighth and sixteenth note patterns. The piano part features complex chordal textures and arpeggiated figures. The percussion part is mostly silent. A rehearsal mark 'C' appears at the beginning of measure 23 and again at the start of measure 29. A dynamic marking of 'p' (piano) is present in measure 24 for the Horns. First endings are indicated by '1.' in measures 25, 26, and 29.

32 **D**

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

D

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p

cresc.

1.

a2

p

cresc.

p

cresc.

41

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

arco

45 **E**

Fl.

Ob. *p*

Cl. *p cresc.*

Bsn. *p cresc.*

Hn.

Tpt.

Tbn. *p cresc.*

Perc.

Pno. *p cresc.*

Vln. 1 **E** *p dolce* *cresc.*

Vln. 2

Vla. *arco* *p cresc.*

Vc. *p cresc.*

Cb.

F

56

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

f *p* *f* *p* *f* *p*

10

G

61

1.

Fl.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Ob.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Cl.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Bsn.

Hn.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Tpt.

Tbn.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Perc.

Pno.

mf *f* *mf* *f* *mf*

G

Vln. 1

mf *f* *mf* *f* *mf*

Vln. 2

mf *f* *mf* *f* *mf*

Vla.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Vc.

mf *f* *mf* *f* *mf*

Cb.

mf *f* *mf* *f* *mf*

H

67
11

Fl. *p* *1.*

Ob. *p* *1.*

Cl. *p*

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno. *p*

H

Vln. 1

Vln. 2 *pizz.*

Vla. *pizz.*

Vc. *pizz.*

Cb. *pizz.*

71

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score for measures 71-75 is as follows:

- Flute (Fl.):** Measures 71-75 contain eighth notes and sixteenth notes, often beamed together, with some measures having a whole rest.
- Oboe (Ob.):** Similar to the Flute, with eighth and sixteenth notes and occasional whole rests.
- Clarinet (Cl.):** Entirely rests in all five measures.
- Bassoon (Bsn.):** Entirely rests in all five measures.
- Horn (Hn.):** Entirely rests in all five measures.
- Trumpet (Tpt.):** Entirely rests in all five measures.
- Trombone (Tbn.):** Entirely rests in all five measures.
- Percussion (Perc.):** Entirely rests in all five measures.
- Piano (Pno.):** Measures 71-75 feature a complex accompaniment with eighth and sixteenth notes in both the right and left hands.
- Violin 1 (Vln. 1):** Entirely rests in all five measures.
- Violin 2 (Vln. 2):** Measures 71-75 contain eighth and sixteenth notes.
- Viola (Vla.):** Measures 71-75 contain eighth and sixteenth notes.
- Violoncello (Vc.):** Measures 71-75 contain eighth and sixteenth notes.
- Contrabass (Cb.):** Measures 71-75 contain eighth and sixteenth notes.

76 I 13

Fl. *cresc.*

Ob.

Cl. *cresc.*

Bsn. *cresc.*

Hn.

Tpt.

Tbn. *cresc.*

Perc.

Pno. *cresc.*

I

Vln. 1 *cresc.*

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

14

81

Fl. *p*

Ob.

Cl.

Bsn. *p* *cresc poco a poco*

Hn. *p*

Tpt. *cresc*

Tbn. *p* *cresc*

Perc.

Pno. *p* *cresc* *cresc poco a poco*

Vln. 1 *p*

Vln. 2

Vla.

Vc. *arco* *cresc* *poco a poco*

Cb. *arco* *p* *cresc* *poco a poco*

J

87

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

poco a poco

cresc

16

K

93

Fl. *p*

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Perc.

Pno. *p*

K

Vln. 1 *p*

Vln. 2 *p* arco

Vla. *p* arco

Vc. *p*

Cb. *p*

101 **L** 17

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Perc.

Pno. *mf* *f* *mf* *f* *mf* *mf*

Vln. 1 *f*

Vln. 2 *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

Siamese Suite

III. Siamese Lament

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

Moderato

A

Flute *al*
p espress.

Oboe *espress.*

Clarinet in Bb *p*

Moderato

A

Violin 2 *pizz.*
p

Viola *pizz.*
p

Violoncello *pizz.*
p

Contrabass *pizz.*
p

Ob. *tr*

Cl. *p*

Bsn. *p*

Hn. *pp*

Triangle *p*

Side Drum *pp*

Bass Drum

Vln. 2 *arco*

Vla. *arco*

Vc. *arco*

Cb.

12 **B**

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

B

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

17

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

p *pp*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

arco

arco

arco

21 **C**

Fl. *p* *dim.* 3

Ob. *p* *dim.* 3

Cl. *p* *cresc.* 1. *dim.* *dim.*

Bsn. *p* *cresc.* *dim.*

Hn. *p cresc.* *dim.*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno. *p*

C

Vln. 1 *arco*

Vln. 2 *p arco* *dim.*

Vla. *p arco* *dim.*

Vc. *p* *dim.*

Cb. *dim.*

26 D

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

side drum

Triangle

pp

bass drum

p espress.

p espress.

pizz.

p pizz.

p

pizz.

p

cresc.

[illegible]

41

F

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

animando

p *dim.*

pp

p *molto espress.*

p

F

46

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

pp

cresc.

pizz.

p

cresc.

pizz.

p

cresc.

49

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

arco

arco

arco

arco

arco

p

pp

tr

52 **G**

Fl. — — — — —

Ob. — — — — —

Cl. — — — — —

Bsn. — — — — —

Hn. — — — — —

Tpt. — — — — —

Tbn. — — — — —

Perc. (tr) — — — — —

Pno. — — — — —

G

Vln. 1 — — — — —

Vln. 2 — — — — —

Vla. — — — — —

Vc. — — — — —

Cb. — — — — —

p *pizz.* *dolce* *3*

p *pizz.* *p* *pizz.*

p

[illegible]

61 **H**

Fl.

Ob.

Cl. *pp*

Bsn. *pp*

Hn. *pp*

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno. *p calando*

H

Vln. 1 *p calando*

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb.

dim.

dim.

64

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

dim.

tr

pp

pizz.

p

pp

pp

p

pp

pp

Siamese Suit

IV. In Bangkok's Chinatown

Prasidh Silapabanleng (composer)
Chanyapong Thongsawang (arranger)

A Introduction

8va

Flute&Piccolo Fl. *mf*

Clarinet in B♭ *mf*

Bassoon *mf*

Horn in F *mf*

Trumpet in B♭ *mf*

Trombone *mf*

Triangle

Side drum

Gong

Tom-Tom

Piano *mf*

A

Violin 1 *mf*

Violin 2 *mf*

Viola *mf*

Violoncello *mf*

Contrabass *mf*

11 (8)-----| *con fuoco*

Fl. *f* 6

Cl. *f* 6

Bsn. *f* 6

Hn. *con fuoco* 6 *ff* 3 3 3 3

Tpt. *f* 6 *ff* 3 3 3 3

Tbn. *ff* 3 3 3 3

Perc.

Perc.

Pno. *f* 6 6 3 3 3 3

Vln. 1 *f* 6 *ff* 3 3

Vln. 2 *f* 6 *ff* 3 3

Vla. *f* 6 *ff* 3 3

Vc. *f* 6 *ff* 3 3

Cb. *ff* 3 3

121

poco più mosso

27

Fl. *pp*

Cl. *pp*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt.

Tbn.

Perc. *ppp*

Perc.

Pno. *A Tempo*
p molto espress.

Vln. 1 *A Tempo*
p molto espress.

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb. *p*

33

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

poco piu mosso

pp

calando

3

38 **C** Heartbreak
Andante Cantabile

Fl.

Cl. *1.*
p

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno. *p dolce*

C Andante Cantabile

Vln. 1 *p dolce*

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb.

46

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

pp dim.

dim. pp

pp dim.

pp

pp dim.

3 3 3 tr

D At the Wedding Allegro

54

Fl. *a2* *mf* *tr*

Cl. *a2* *p* *tr*

Bsn. *p* *mf*

Hn.

Tpt. *p* *mf*

Tbn. *p* *mf*

Perc. *tr*

Perc. *tr*

Pno. *p* *mf*

D Allegro

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. *pizz.* *p* *mf*

Cb. *pizz.* *p* *mf*

62

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

mf *f* *mf* *mf* *f* *mf* *f*

128

74

Fl. *f cresc.* Pic. ¹¹

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt. *poco a poco* *più mosso* *cresc.* 2.

Tbn.

Perc. *cresc.*

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

130

90

1. 2. **Lento**

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Lento

1. 2. div. **pp**

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p dolce pizz.

p

97

Fl. *poco piu mosso*
pp

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score for measures 97-100 is as follows:

- Measure 97:** Flute, Clarinet, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Percussion, and Violoncello/Contrabass have rests. The Piano plays a complex rhythmic pattern with sixteenth and thirty-second notes.
- Measure 98:** Similar to measure 97, with rests for most instruments and a continuing piano pattern.
- Measure 99:** Similar to measure 97, with rests for most instruments and a continuing piano pattern.
- Measure 100:** Flute and Clarinet enter with a new melodic line marked *poco piu mosso* and *pp*. The Piano continues its pattern.

101

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

A tempo

pp

pp

pp

molto espress.

p

106

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

poco piu mosso

pp

pp

ppp

Calando

Calando

111 Andante

Fl.

Cl. *1.*
p

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno. *p dolce*

Andante

Vln. 1 *p dolce*

Vln. 2 *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Cb.

126 **Allegro** 19

Fl. *a. 2* *mf* *tr.*

Cl. *p* *a. 2* *tr.*

Bsn. *p* *mf*

Hn.

Tpt. *p* *mf*

Tbn. *p* *mf*

Perc. *tr.* *p* *mf*

Perc. *tr.*

Pno. *p* *mf*

Allegro

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. *pizz.* *p* *mf*

Cb. *pizz.* *p* *mf*

134

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

mf

f

mf

f

f

[illegible]

146

Fl. *Pic.* *f cresc.*

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt. *2.* *poco a poco più mosso* *cresc.*

Tbn.

Perc. *cresc.*

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

153 *più mosso* 23

Fl. *a2 f*

Cl. *f* *a2 f*

Bsn. *mf*

Hn.

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf* *f*

Perc. *mf*

Perc. *f*

Pno. *f*

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc. *mf* *f*

Cb. *mf* *f*

162

Fl.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Perc.

Perc.

Pno.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

1. 2. Coda

Andante

f $a2$

f

mf

mf

mf

arco

arco

arco

arco

172 8va **Con Fuoco** 25

The musical score is arranged in systems for various instruments. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 3/4. The score includes the following parts:

- Fl.** (Flute): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Cl.** (Clarinet): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Bsn.** (Bassoon): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Hn.** (Horn): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Tpt.** (Trumpet): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Tbn.** (Trombone): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Perc.** (Percussion): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Pno.** (Piano): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Vln. 1** (Violin 1): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Vln. 2** (Violin 2): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Vla.** (Viola): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Vc.** (Violoncello): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.
- Cb.** (Contrabasso): Measures 172-175. Measure 174 features a sixteenth-note triplet marked with a '6'.

Dynamic markings include *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). The tempo/mood marking **Con Fuoco** is present at the top right and bottom right of the score.

144

I. Moon over the Temple

Prasidh Silapabanleng
arr. by Chanyapong Thongsawang

Andante con moto

The piano score is written for a grand piano in 4/4 time, featuring a key signature of two sharps (F# and C#). The tempo is marked 'Andante con moto'. The score is divided into five systems, each with a measure number (1, 4, 6, 8, 10) at the beginning of the first staff. The notation includes a variety of musical elements: eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings such as 'p' (piano) and 'f' (forte). The right hand often plays melodic lines with grace notes, while the left hand provides harmonic support with chords and moving bass lines. The piece concludes with a final chord in the right hand.

Copyright © Chanyapong Thongsawang

2

12

1.

2.

espress.

14

mf espress.

mf

non legato

17

20

f

dim. mp espress.

f

23

p

f

p

25 3

27 *p*

molto espress.

29

sempre dim.

31

pp espress.

33

dim.

35 *ppp*

Detailed description of the musical score: The score consists of five systems of piano music. The first system (measures 25-26) shows a right hand with rapid sixteenth-note runs and a left hand with sustained chords. The second system (measures 27-28) continues this texture, with a piano (*p*) dynamic marking. The third system (measures 29-30) features a 'molto espress.' marking and shows the right hand moving to a more melodic line while the left hand continues with sixteenth notes. The fourth system (measures 31-32) includes a 'sempre dim.' marking and shows a gradual decrease in volume. The fifth system (measures 33-34) has a 'pp espress.' marking and continues the sixteenth-note pattern in the left hand. The final system (measures 35) ends with a 'ppp' marking and a final chord in the right hand over a sustained bass note in the left hand.

II. In the Grand Palace

Prasidh Silapabanleng
arr. by Chanyapong Thongsawang

Moderato

10 **A**

20 **B**

28 **C**

35 **D**

mf *f* *p* *f* *p* *f* *p*

f *mf* *f* *mf* *f* *mf*

p *mf*

p *cresc.*

Copyright © Chanyapong Thongsawang

2

43 **E**

p *p cresc.*

51 **F**

p *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p*

60 **G** **H**

mf *f* *mf* *f* *mf* *mf* *mf* *mf* *p*

70

77 **I**

cresc. *cresc.* *p*

84 **J**

cresc poco a poco

92 *p*

100 *mf f mf f mf*

mf

III. Siamese Lament

Moderato

Fl. **A** Ob.

p espress. *pizz.* *p* *espress.*

8 *tr* Hn.

B 13 *p* *espress.* 3 *tr*

18 *(tr)* Hn. **C** *p*

22 *p* 6 *dim.* 3

The musical score is for a piece titled 'III. Siamese Lament' in 3/4 time, marked 'Moderato'. It features three parts: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), and Horn (Hn.). The score is divided into five systems. The first system (measures 1-7) shows the Flute and Oboe parts. The Flute part begins with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic, followed by a pizzicato (*pizz.*) section and another piano (*p*) section. The Oboe part enters in measure 5 with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic. A section marker 'A' is placed above the Oboe staff in measure 5. The second system (measures 8-12) shows the Horn part entering in measure 8 with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic, followed by a trill (*tr*) and a section marker 'B' in measure 13. The third system (measures 13-17) shows the Flute part continuing with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic, followed by a trill (*tr*) and a section marker 'C' in measure 18. The fourth system (measures 18-21) shows the Horn part continuing with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic, followed by a trill (*tr*) and a section marker 'C' in measure 18. The fifth system (measures 22-25) shows the Flute part continuing with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic, followed by a trill (*tr*) and a section marker 'C' in measure 18. The score concludes with a piano (*p*) and expressive (*espress.*) dynamic, followed by a trill (*tr*) and a section marker 'C' in measure 18.

2

27 Hn. **D** *p espress.*

31 *pp*

35 Hn. **E** *p molto espress.* *pp* *p*

39 *p* *animando* *p dim.* Hn.

44 **F** *p molto espress.* *p* *cresc.*

48

51 Hn. G 3

dolce

55 *molto espress.* *pp*

59 Hn. H *p calando*

62 *p calando* *dim.*

65 *pp* Hn.

VI. In Bangkok's Chinatown

Introduction

The image displays a page of a musical score for a piece titled "Lento". The score is written for piano (p) and violin (vi). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 2/4. The score is divided into measures, with measure numbers 10, 18, 24, and 27 indicated. The tempo is marked "Lento". The score includes various musical notations such as triplets, sixteenth notes, and slurs. Dynamic markings include *mf*, *f*, *p*, and *pp*. The score is presented in a clear, professional layout with a white background and black notation.

2

30 A Tempo

p molto espress. *calando*

34 poco più mosso

pp *pp*

C Andante Cantabile

38 *p dolce*

44 *pp dim.*

50 *tr*

54 **D** Allegro Cl. 3

Fl. *mf*

p *mf*

61

f

66

mf *f* *mf*

71

mf

74

mf

4

77

84

91

1. 2.

Lento

96

6 6 6

98

6 6 6 7

100

poco più mosso

103

106

Calando

Tpt.

pp

110

Andante

p dolce

116

pp dim.

122

Calando

3. 3. 3. tr

6

127 **Allegro** Cl.

Musical score for measures 127-133. The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat) and the time signature is 2/4. The score is for a Clarinet (Cl.) and Piano. The piano part begins with a *p* (piano) dynamic. The clarinet part enters in measure 129 with a *mf* (mezzo-forte) dynamic. In measure 133, the clarinet has a *mf* dynamic and a *Fl.* (flute) part is indicated above it.

Musical score for measures 134-138. The piano part continues with a *mf* dynamic. The clarinet part has a *f* (forte) dynamic in measure 137.

Musical score for measures 139-143. The piano part continues with a *mf* dynamic. The clarinet part has a *f* dynamic in measure 141 and a *mf* dynamic in measure 143.

Musical score for measures 144-147. The piano part continues with a *mf* dynamic. The clarinet part has a *f* dynamic in measure 145 and a *mf* dynamic in measure 147.

Musical score for measures 148-153. The piano part continues with a *mf* dynamic. The clarinet part has a *f* dynamic in measure 149 and a *mf* dynamic in measure 151.

154

f *a.2*

161

Coda Andante

169

mf

Con Fuoco

178

f

183

fff

Phakavali Ballet Suite

Prasidh Silapabanleng
arr. by Chanyapong Thongsawang

Prologue Anodad Pond

Winter Wind
Allegro Leggierissimo

Flute

Clarinet in B

Trumpet in B

Trombone

Violin I

Violin II

Viola

Violoncello

Double bass

7

Fl.

Cl.

Trpt.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla

Vcl.

Db.

15

Fl.

Cl.

Trpt.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla

Vcl.

Db.

23

Fl.

Cl.

Trpt.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla

Vcl.

Db.

Allegro

p

pizz

pizz

pizz

p pizz

p

31

Fl.

Cl.

Trp.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla

Vcl.

Db.

p

cresc.

arco

p

arco

p

arco

p

arco

cresc.

13

Fl.

Cl.

Trp.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla

Vcl.

Db.

p

pizz

pizz

pizz

pizz

p

55

Fl.

Cl.

Trp.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla

Vcl.

Db.

f

arco

f

arco

f

f

p

65 rit. - - rit. Adagietto A tempo

Fl. Cl. Tpt. Tbn. Vin I Vin II Vla Vcl. Db.

p *f* *pizz* *arco*

76 rit. - - -

Fl. Cl. Tpt. Tbn. Vin I Vin II Vla Vcl. Db.

Have a Heart just Once Moderato

85

Fl. Cl. Tpt. Tbn. Vin I Vin II Vla Vcl. Db.

p

97

Fl.

Cl.

Tpt.

Tbn.

Vln I

Vln II

Vla.

Vc.

Db.

103 rit.

111 Andante

The musical score is written for a full orchestra. It consists of three systems of staves. The first system (measures 97-102) shows a transition with various instruments playing. The second system (measures 103-110) is marked 'rit.' (ritardando). The third system (measures 111-118) is marked 'Andante'. The score includes parts for Flute, Clarinet, Trumpet, Trombone, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass.

129 *Moderato*

Fl.

Cl.

Trp.

Tbn.

Vln I.

Vln II.

Vla.

Vcl.

Db.

p

129

Fl.

Cl.

Trp.

Tbn.

Vln I.

Vln II.

Vla.

Vcl.

Db.

p

mf

137

Fl.

Cl.

Trp.

Tbn.

Vln I.

Vln II.

Vla.

Vcl.

Db.

p

mf

arco

Scene I Heaven

Cherd Nai
Maestoso ♩=76

Flute

Flute

Oboe

Oboe

Clarinet in B $\flat$

Clarinet in B $\flat$

Bassoon

Bassoon

Horn in F

Horn in F

Trumpet in B $\flat$

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Trombone

Timpani

Side Drum

Bass Drum

Cymbals

Tam Tam

Glockenspiel

Cherd Nai
Maestoso ♩=76

Violin 1

Violin 2

Viola

Violoncello

Contrabass

9

Fl. *mp*

Fl.

Ob. *p*

Ob.

Cl. *p*

Cl.

Bsn.

Bsn.

Hr.

Hr. *p*

Tpt. *mp*

Tpt.

Tbn. *p*

Tbn.

Timp.

S. D.

B. D.

Cym.

Tam Tam

Glock.

Vln. 1 *p* *cresc.* *mf*

Vln. 2 *p* *cresc.* *mf*

Vla. *p* *cresc.* *mf*

Vcl. *p* *cresc.* *mf*

Cb.

19

Fl. *mf* *ff* *mf* *f*

Ob. *mp* *p* *cresc.* *mf*

Cl. *p* *mp* *p* *cresc.* *mf*

Bsn. *p* *cresc.* *mf*

Hn. -

Tpt. -

Tbn. -

Timp. -

S. D. -

B. D. -

Cym. -

Tam-Tam -

Glock. *mp*

Vln. 1 *p* *cresc.* *mf*

Vln. 2 *p* *cresc.* *mf*

Vla. *p* *cresc.* *mf*

Vc. *p* *cresc.* *mf*

Cb. *p* *cresc.* *mf*

[illegible]

49

Fl. *mp* *p* *sfz* *f* *mf*

Ob. *mp* *p* *sfz* *f* *mf*

Cl. *mp* *p* *sfz* *f* *mf*

Bsn. *p* *sfz* *mf*

Hn. *mf* *p* *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *p* *mf*

Timp.

S. D.

B. D. *p*

Cym.

Tam Tam

Glock. *mf* *f*

Vln. 1 *mf* *p* *sfz* *mf*

Vln. 2 *mf* *p* *sfz* *mf*

Vla. *mf* *p* *sfz* *mf*

Vc. *p* *sfz* *mf*

Cb. *p* *sfz* *mf*

57

Fl.

Fl.

Ob.

Ob.

Cl.

Cl.

Bsn.

Bsn.

Hn.

Hn.

Tpt.

Tpt.

Tbn.

Tbn.

Timp.

S. D.

B. D.

Cym.

Tam Tam

Glock.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Allegro ♩=112

p

sf

tr

mf

f

mf

64

Fl.
Fl.
Ob.
Ob.
Cl.
Cl.
Bsn.
Bsn.
Hn.
Hn.
Tpt.
Tpt.
Tbn.
Tbn.
Timp.
S. D.
B. D.
Cym.
Tam Tam
Glock.
Vln. 1
Vln. 2
Vla.
Vc.
Cb.

mf
mf
mf
mf
mf
mf
mf
mf
f
f
f

69

Fl. 1

Fl. 2

Ob.

Ob.

Cl.

Cl.

Bsn.

Bsn.

Hn.

Hn.

Tpt.

Tpt.

Tbn.

Tbn.

Timp.

S. D.

B. D.

Cym.

Tam-Tam

Glock.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

f

cresc.

73

Fl. *dim.*

Ob. *dim.*

Cl. *dim.*

Bsn. *dim.*

Hn. *mf*

Tpt. *cresc.*

Tbn. *cresc.* *mf*

Timp.

S. D. *mf*

B. D.

Cym.

Tam-Tam *f*

Glock.

Vln. 1 *dim.*

Vln. 2 *dim.*

Vla. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

78

Fl. Fl.

Ob. Ob.

Cl. Cl.

Bsn. Bsn.

Hn. Hn.

Tpt. Tpt.

Tbn. Tbn.

Timp.

S. D.

B. D.

Cym.

Tam-Tam

Glock.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

f

83

Fl. *f* *crusc.*

Fl. *f* *crusc.*

Ob. *f* *crusc.*

Ob. *f* *crusc.*

Cl. *f* *crusc.*

Cl. *f* *crusc.*

Bsn. *f* *crusc.*

Bsn. *f* *crusc.*

Hn. *f* *crusc.*

Hn. *f* *crusc.*

Trpt. *f* *crusc.*

Trpt. *f* *crusc.*

Tbn. *f* *crusc.*

Tbn. *f* *crusc.*

Timp. *f* *crusc.*

S. D. *f* *crusc.*

B. D. *f* *crusc.*

Cym.

Tam'Tam

Glock.

Vln. 1 *crusc.*

Vln. 2 *crusc.*

Vla. *crusc.*

Vc. *crusc.*

Cb. *crusc.*

Scene II
Abandoned Temple

Siang Tian

Andante

[illegible]

183

Scene III
Tri Trueng

Rhapsody
Allegro Macstoso con grazioso

Allegro Maestoso con grazioso

Flute

Oboe

Clarinet in Bb

Bassoon

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Timpani

Percussion

Cymbals

Snare Drum

Violin 1

Violin 2

Viola

Violoncello

Contrabass

Fl. ⁸
 Ob.
 Cl. ^{a. 2}
 Bsn. ⁶
 Hn.
 Tpt.
 Tbn.
 Timp. ^{tr}
 Perc. ^p ^{tr} ^{mf}
 Cym.
 Snare
 Vln. 1 ^f ^p ⁵ ³
 Vln. 2 ^f ^p ⁵ ³
 Vla. ^f ^p
 Vc. ^f ^p ⁶ ³
 Cb. ^f ^p ³

The score is for measures 1 through 7. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion (Perc.), Cymbal (Cym.), and Snare. The string section includes Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The score features various musical notations including dynamics (f, p, mf), articulation (tr), and fingerings (6, 5, 3).

Guerra Guerra! from Bellini's Norma
Allegro Feroce

3

15

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Trpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score is written for a full orchestra. The key signature is one flat (B-flat major or D-flat minor). The time signature is 2/4. The score is divided into two systems. The first system includes parts for Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Timpani, Percussion, Cymbal, Snare, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass. The second system includes parts for Percussion, Cymbal, Snare, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass. The music is in 2/4 time and features a variety of rhythmic patterns and melodic lines. The percussion section includes a snare drum, cymbal, and timpani. The string section includes violins, violas, violoncellos, and contrabasses. The woodwind section includes flutes, oboes, clarinets, bassoons, horns, trumpets, and trombones. The brass section includes horns, trumpets, and trombones. The percussion section includes a snare drum, cymbal, and timpani. The string section includes violins, violas, violoncellos, and contrabasses. The woodwind section includes flutes, oboes, clarinets, bassoons, horns, trumpets, and trombones. The brass section includes horns, trumpets, and trombones.

[illegible]

189

6

58

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

a2

Trp.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vcl.

Cb.

73 7

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hrn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score for measures 73-77 is presented in a standard orchestral format. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) and brass section (Horn, Trumpet, Trombone) are active in the upper staves. The woodwinds play eighth-note patterns, while the brass plays sustained notes and half notes. The strings (Violins, Viola, Violoncello, Contrabass) provide a harmonic foundation with sustained notes and moving lines. The percussion section (Timpani, Percussion, Cymbal, Snare) is mostly inactive, with the timpani playing a simple rhythmic pattern. The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, half notes, and rests. There are also dynamic markings like 'a2' and 'a3'.

8

Fl.
 Ob.
 Cl.
 Bsn.
 Hn.
 Tpt.
 Tbn.
 Timp.
 Perc.
 Cym.
 Snare
 Vln. 1
 Vln. 2
 Vla.
 Vc.
 Cb.

The score for measures 8-11 shows a complex orchestral texture. The woodwinds (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) and brass (Horn, Trumpet, Trombone) sections play melodic and harmonic lines, often with slurs and accents. The percussion section includes Timpani, Snare, and Cymbal. The string section (Violins 1 & 2, Viola, Violoncello, Contrabass) provides a harmonic foundation with sustained notes and moving lines. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4.

10

113

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p

The musical score for measures 113-120 is written for a large orchestra. The key signature is one sharp (F#). The score includes staves for Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hr.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Timpani (Timp.), Percussion (Perc.), Cymbal (Cym.), Snare, Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The score shows various melodic and harmonic lines for each instrument, with a piano (*p*) dynamic marking in measures 113 and 114.

131

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

12

138

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Trp.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Rhapsody
Adagio grazioso sostenuto

13

135

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1 pizz.

Vln. 2 pizz.

Vla. pizz.

Vc. pizz.

Cb. pizz.

139

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

arco

f

p

mf

tr

3/4

147

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

f

p

153

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.

Cym.

Snare

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Scene IV Abandoned Temple

Winter Wind
Andante

Flute *p* *cresc..*

Oboe

Clarinet in B $\flat$ *p* *p*

Bassoon

Horn in F

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Timpani

Bass Drum

Violin 1 *arco* *p* *p*

Violin 2 *arco* *p* *p*

Viola *arco* *p* *p*

Violoncello *arco* *p* *p*

Contrabass *arco* *cresc..* *p*

11

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

pizz

pizz

pizz

pizz

In Love In Vain
Andante Sostenuto Cantabile

3

21

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

arco

f

29

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

p

pp

pp

p

p

p

rit.

Rit.....

37 5

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Detailed description of the musical score: The score is for measures 37 to 41. Measure 37 is marked with a rehearsal symbol. The Flute part has a melodic line starting on G4, moving to A4, B4, and then a sixteenth-note run. The Clarinet and Violin 1 parts have similar melodic lines. The Trombone and Violoncello parts have a more rhythmic, eighth-note pattern. The Trumpet and Viola parts have a steady eighth-note accompaniment. The Bassoon and Contrabass parts have a similar eighth-note pattern. The Horn, Oboe, Timpani, and Bass Drum parts are silent. Measure 41 ends with a measure rest of 5 measures.

46

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

[illegible]

Finale from Bellini's Norma
Allegro agitato assai

66

Fl. *ff*

Ob. *ff*

Cl. *ff*

Bsn. *ff*

Hn. *ff*

Tpt. *ff*

Tbn. *ff*

Timp.

BD.

Vln. 1 *ff*

Vln. 2 *ff*

Vla. *fp* *ff*

Vc. *fp* *ff*

Cb. *fp* *ff*

72 9

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Tim.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

79

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

The musical score for measures 79-85 is written for a large orchestra. The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The time signature is 4/4. The score includes parts for Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Timpani, Bass Drum, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass. The score shows a variety of musical textures, including melodic lines, harmonic support, and rhythmic patterns.

86 11

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

12

93

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Detailed description: This page of a musical score contains measures 93 through 100. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) and brass section (Horn, Trumpet, Trombone) play sustained chords and melodic fragments. The percussion section includes Timpani with a rhythmic pattern and a Bass Drum (BD) with a simple pulse. The string section (Violins 1 & 2, Viola, Violoncello, Contrabass) provides harmonic support with sustained notes and rhythmic patterns. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 4/4.

100

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

Detailed description: This is a page of a musical score, page 13, starting at measure 100. The score is for a large orchestra. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Bass Drum (BD.), and a snare drum (represented by a vertical line). The string section includes Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The time signature is 4/4. Measures 100-101 show active music for most instruments. In measures 102-104, the woodwinds and strings play sustained notes or chords, while the brass instruments (Hn., Tpt., Tbn.) and the snare drum are silent. The Flute and Bassoon have a fermata in measure 104.

105

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

BD.

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vc.

Cb.

ประมวลภาพจากกิจกรรม
การแสดงดนตรีและการบรรยาย

Royal Bangkok Symphony Orchestra
under the Royal Patronage of Her Royal Highness Princess Sirivannavari Nariratana Rajakanya

Melodies *for* Medicine

"Unite for Precision Medicine:
Talks & Tunes Against Cancer!"

SPONSORED BY

10.07.2023

Musikgespräch Ep. 2 / สมนิทรรศการครั้งที่ 2

ศิลาประแสง เพลงสยาม

**Prasidh Silapabanleng & Klaus Pringsheim:
Thai - German Cultural Exchange in Music**

Lecture Concert to celebrate
111th Anniversary of Prasidh Silapabanleng
by Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang (pianist)

17:00 PRESENTATION & TALK (IN THAI)

GUEST SPEAKERS:

ASSOC. PROF. DR. KULTHORN SILAPABANLENG

APSORN KURMAROHITA

ASSOC. PROF. DR. SIRIMONGKOL NATAYAKULWONG

DR. PASINEE SAKULSURARAT

18:00 CONCERT - COMPOSITIONS BY PRASIDH SILAPABANLENG & KLAUS PRINGSHEIM

GUEST ARTISTS:

JAIRAT PITAKCHAROEN (SOPRANO)

DR. KORAWIJ DEVAHASTIN NA AYUDHYA (BARITONE)

ASSOC. PROF. DR. SIRIMONGKOL NATAYAKULWONG (ACTOR)

PORNPAN PHIWPAI (ACTRESS)

CHATCHAPON JIAMJANYONG (FLUTE)

WARANYA CHOTEJIRAKARN (CLARINET)

DR. ONUSA NONGTRUD (CLARINET)

JIRAPAHN KHAOKUM (VIOLIN)

MORE INFORMATION PLEASE VISIT WWW.GOETHE.DE/THAILAND

FREE ADMISSION

**GOETHE
INSTITUT**

ศิลป์บรรเลงเพลงสยาม

Silapabanleng - Siamese Music

Concert to Celebrate the 111th Anniversary of

Prasidh Silapabanleng

and the 50th Death Anniversary of

Klaus Pringsheim

Program

Luang Vichit-Vadakan / Klaus Pringsheim (arr.)

The Blood of Suphan (เลือดสุพรรณ)

The Moon (ดวงจันทร์)

Prasidh Silapabanleng / Chanyapong Thongsawang (arr.)

Siamese Suite for piano and orchestra

----- Intermission -----

Prasidh Silapabanleng / Chanyapong Thongsawang (arr.)

Phakavali Ballet Suite in one act

Chanyapong Thongsawang (pianist & conductor)

Krit Niramittham (conductor)

Sirimongkol Natayakulwong (choreographer)

Immanuel Orchestra & PGVIM Ensemble

Ballet Dancers from FACS Mahasarakham University,

We Dance Studio & Arabesque Studio

ชัยพงษ์ ทองสว่าง

Thursday 5 October 2023 18:00 hrs.

Sangita Vadhana Hall, Princess Galyani Vadhana Institute of Music

Free Admission www.pgvim.ac.th Tel. 02-447-8597

Royal Bangkok Symphony Orchestra

under the Royal Patronage of Her Royal Highness Princess Sirivannavari Nariratana Rajakanya

Tomo Kida
Flute

Chanyapong Thongsawang
Piano

PROGRAMME

13:00 Registration & Reception Meeting with Supporters

**14:00 Unlocking the Future of Cancer Care
A Simple Guide to Precision Oncology**

INTERMISSION

15:00 Performance on Period Instrument

- Luang Vichit-Vadakan/Klaus Pringsheim
The Blood of Suphan, The Moon & Just a Dream
- Richard Strauss
Allerseelen & Morgen
- Prasidh Silapabanleng/ Chanyapong Thongsawang
Siamese Suite, arranged for piano solo
- Richard Wagner/Hugo Wolf
Paraphrase on Die Meistersinger von Nürnberg (excerpt)

Melodies for Medicine

**"Unite for Precision Medicine:
Talks & Tunes Against Cancer!"**

Sunday 26 November 2023 1:00-4:00 pm
AUA AUDITORIUM (RATCHADAMRI)

SCAN TO DONATE

Donations are
tax-deductible
at double
the amount

For Information & Reservation Contact
Royal Bangkok Symphony Orchestra
2nd floor, Kian Gwan III Building,
Wireless Road, Bangkok

Tel: 02 255 6617 - 18, 02 255 9191 - 2
Email: rbso@bangkoksymphony.org

TICKET PRICE:
500 BAHT

SPECIAL DISCOUNT
50% STUDENTS

SCAN FOR LOCATION

PRECISIONIZE

*Interner Gastvortrag
für Studierende und Lehrende*

Opernparaphrasen als Quellen für die Aufführungspraxis

5. Dezember 2023

15–17 Uhr: Senatssaal (A 212), Arcisstr. 12

Asst. Prof. Dr. **Chanyapong Thongsawang** (Thailand), Cembalist, Pianist
sowie Spezialist für klassische Improvisation.

Der Vortrag richtet sich vor allem an Studierende und Lehrende der Studiengänge **Klavier** (IGP und Konzertfach), **Gesang** (IGP und Opern-/Konzertfach), **Schulmusik**, **EMP** sowie **Historische Aufführungspraxis**. Im Anschluss besteht Gelegenheit, mit dem Referenten ins Gespräch zu kommen.

Keine Anmeldung erforderlich.

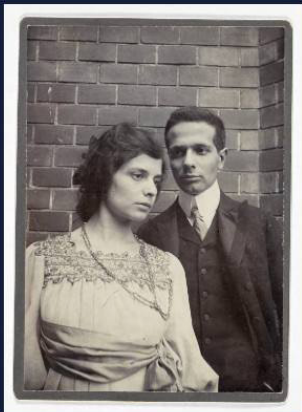
Hochschule
für Musik und Theater
München

myt

Das interkontinentale Zwillingspaar

Eine literarisch-musikalische Plauderei über Katia Mann und Klaus Pringsheim

6. Dezember 2023 – 18:30 Uhr – Kunsthalle Lausitz

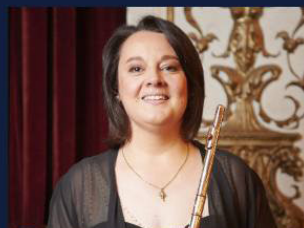
Katia Mann und Klaus Pringsheim ca. 1905

Was haben Thomas Mann und Thailand miteinander zu tun?

Eigentlich gar nichts – außer einer Frau: Katia Pringsheim: Tochter der Frauenrechtlerin Hedwig Dohm, spätere Ehefrau Thomas Manns und Zwillingschwester von Klaus Pringsheim, welcher thailändische Musik für Klavier bearbeitete.

Diese Konstellation bietet den Ausgangspunkt für einen Abend, an dem es Auszüge aus Thomas Manns 'Königliche Hoheit' zu hören gibt, mit einer Plauderei über einige Indiskretionen beim Zustandekommen der Ehe von Thomas und Katia, sowie einen Vortrag über Klaus Pringsheim in Thailand.

Im zweiten Teil gibt es Musik: Klavierbearbeitungen von dem von Thomas Mann hochverehrten Richard Wagner, thailändische Musik in der Bearbeitung von Klaus Pringsheim und Stücke von Richard Strauss.

Es spielen: Dr. Chanyapong Thongsawang (Klavier), Rita d'Arcangelo (Querflöte), Prof. Wolfgang Glemser (Klavier)

Programm

Teil 1 - Vortrag und Lesung

01 Thomas Mann
Thomas Manns Roman ‚Königliche
Hoheit‘ als Schlüsselroman

02 Klaus Pringsheim
Klaus Pringsheim und seine Tätigkeit
in Thailand

Teil 2 - Konzert

03 Richard Wagner
(1813-1883)
Lied an den Abendstern
aus Tannhäuser
Für Klavier bearbeitet
von Leopold Godowski

04 Richard Wagner
Isoldes Liebestod
aus Tristan und Isolde
für Klavier bearbeitet
von Franz Liszt

05 Luang Vichit-Vadakan
(1898-1962)
The blood of Suphan
bearbeitet von Klaus Pringsheim

06 Luang Vichit-Vadakan
The Moon
bearbeitet von Klaus Pringsheim

07 Luang Vichit-Vadakan
Just a Dream
bearbeitet von Klaus Pringsheim

08 Richard Strauss
(1864-1949)
Allerseelen op. 10,8

09 Richard Strauss
Morgen op. 27,4

10 Prasadh Silapabanleng
(1912-1999)
Siamese Suite für Klavier
bearbeitet von Chanyapong
Thongsawang

Chanyapong Thongsawang – Klavier

Rita d'Arcangelo – Querflöte

Wolfgang Glemser – Klavier

ประวัติผู้วิจัย

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง อาจารย์ประจำสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางด้านดนตรีวิทยาที่มหาวิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดง แห่งกรุงเวียนนาประเทศออสเตรีย (University of Music and Performing Arts Vienna, ๒๕๕๘) อีกทั้งได้ศึกษาควบคู่ไปในระดับ Postgraduate ที่ Anton Bruckner Private University ที่เมือง Linz ประเทศออสเตรีย โดยได้เรียนเปียโนกับ Prof. Dr. Margit Haider-Dechant และได้เรียน Pianoforte ในชั้นเรียนของ Wolfgang Brunner

ชัยพงศ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททั้งด้านการแสดงดนตรี (Music Performance, ๒๕๕๑) และด้านการสอนดนตรี (Music Pedagogy, ๒๕๕๓) จากมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งกรุงเบิร์น (Bern University of the Arts) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเรียนเปียโนกับ Tomasz Herbut เรียนการเล่นเครื่องดนตรีโบราณ Harpsichord กับ Dirk Borner และเรียนการเล่น Pianoforte กับ Edoardo Torbianelli

ชัยพงศ์เริ่มต้นเรียนเปียโนครั้งแรกเมื่ออายุ ๗ ปี และได้เรียนกับอาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ (๒๕๓๘ - ๒๕๔๗) ชัยพงศ์ได้เข้าแข่งขันหลายรายการและได้รับรางวัลหลายครั้ง เช่น รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโน ณัฐ สตูดิโอ (๒๕๔๐) รางวัลดีเลิศจากการแข่งขันเปียโนโซแปงนานาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑ ณ ประเทศญี่ปุ่น (๒๕๔๓) รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเปียโนโซแปงแห่งประเทศไทย (๒๕๔๕) และรางวัลที่ ๓ จากการแข่งขันดนตรีนานาชาติครั้งที่ ๑๘ ณ เมือง Cortemilia ประเทศอิตาลี (๒๕๕๓)

นอกจากความสามารถทางด้านดนตรีแล้ว ชัยพงศ์สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี ๒๕๔๗

ศิลปบรรเลงเพลงสยาม โดยวงอิมมานูเอลออร์เคสตราในชุมชนคลองเตย
Silapabanleng's Siamese Music performed by Immanuel Orchestra
in the Community of Klongtoey

ผศ.ดร.ชัยพงศ์ ทองสว่าง, นักวิจัย
Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang, Researcher

สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

2010 อรุณอมรินทร์ 36, ถนนอรุณอมรินทร์, แขวงบางยี่ขัน
เขตบางพลัด, กรุงเทพมหานคร 10700
เบอร์โทรศัพท์ 02-447-8594-7

E-mail: chanyapong.t@pgvim.ac.th

Musikgespräch Ep. 2 / สุนทราภชาดนตรีครั้งที่ 2

ศิลปินแสง เพลงสยาม

Prasidh Silapabanleng & Klaus Pringsheim:
Thai - German Cultural Exchange in Music

Lecture Concert to celebrate
111th Anniversary of Prasidh Silapabanleng
by Asst. Prof. Dr. Chanyapong Thongsawang (pianist)

17:00 PRESENTATION & TALK (IN THAI)
GUEST SPEAKERS:
ASSOC. PROF. DR. KULTHORN SILAPABANLENG
APSORN KURMAROHITA
ASSOC. PROF. DR. SIRIMONGKOL NATAYAKULWONG
DR. PASINEE SAKULSURARAT

Silapabanleng's Siamese Music

Silapabanlengs Siamese Melodies performed
by Immanuel Orchestra in the Community of Klongtoey

Silapabanleng

Silapabanleng's Siamese Music

Silapabanlengs Siamese Melodies performed
by Immanuel Orchestra in the Community of Klongtoey